

NOWE FALE

GDĄSK, 6–17 XI 2016

II FESTIWAL MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ

Patronat Honorowy

Prezydent Miasta Gdańska

PAWEŁ ADAMOWICZ

**NOWE
FALE** GDAŃSK, 6-17 XI 2016
II FESTIWAL MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ

II FESTIWAL MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ „NOWE FALE”
2nd FESTIVAL OF CONTEMPORARY MUSIC „NEW WAVES”

POD PATRONATEM HONOROWYM PREZYDENTA MIASTA GDAŃSKA PAWŁA ADAMOWICZA

ORGANIZATOR:

Fundacja „Sinfonietta Pomerania” www.sinfonietta-pomerania.pl

Andrzej Dziadek – prezes, **Tadeusz Dix** – wiceprezes

Organizatorzy dziękują za pomoc finansową i organizacyjną:

Urzędowi Miasta Gdańska

Samorządowi Województwa Pomorskiego

Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

Nadbałtyckiemu Centrum Kultury

Polskiej Filharmonii Bałtyckiej im. Fryderyka Chopina w Gdańsku

Związkowi Kompozytorów Polskich Oddział w Gdańsku

Redakcja książki programowej: Magdalena Dziadek

Notki biograficzne i komentarze do utworów zostały opracowane na podstawie materiałów nadesłanych przez kompozytorów i wykonawców lub według dostępnych źródeł drukowanych i internetowych. Redaktorka książki programowej składa serdeczne podziękowania wszystkim, którzy zechcieli podać potrzebne informacje o sobie i swojej działalności.

* oznacza prawykonanie utworu

Ważniejsze adresy:

Nadbałtyckie Centrum Kultury, Ratusz Staromiejski, ul. Korzenna 33/35

Akademia Muzyczna im. Stanisława Moniuszki, ul. Łąkowa 1-2

Polska Filharmonia Bałtycka im. Fryderyka Chopina, ul. Ołowianka 1

Centrum św. Jana, ul. Świętojańska 50

PROGRAM FESTIWALU, 6–17 XI 2016:

niedziela, 6.11.2016, godz. 19:30 – strona 10

Gdańsk, Centrum św. Jana

KONCERT INAUGURACYJNY

WYKONAWCY:

Chór Kameralny „441 Hz”
Anna Wilczewska – dyrygent

PROGRAM:

Gabriel Jackson – *Salus aeterna* (2002)
Eric Whitacre – *Oculi omnium* (2010)
Sławomir Kaczorowski – *Otcze nasz* (2007)
Andrzej Dziadek – *Lacrimosa* (2016)*
Randall Stroope – *The Conversion of Saul*
Sven Helbig – *I Eat the Sun and Drink the Rain* (2014-2015)
Krzysztof Olczak – *Varietas in unitate* (2015)*
Arne Mellnäs – *Bossa Buffa* (2004)
Jan Sandström – *Biegga luohde* (1998)
Jaakko Mäntyjärvi – *Pseudo-Yoik* (1994)

wtorek, 8.11.2016, godz. 18:00 – strona 22

Sala Kameralna Polskiej Filharmonii Bałtyckiej

II GDAŃSKI KONCERT PRAWYKONAŃ

WYKONAWCY:

Karolina Piątkowska-Nowicka – skrzypce
Orkiestra Sinfonietta Pomerania
Tadeusz Dixa – dyrygent

PROGRAM:

Sławomir Zamuszko – *Sinfonietta* (2016)*
Tadeusz Dixa – *Ballada na skrzypce i orkiestrę kameralną* (2016)*
Andrzej Dziadek – *Sinfonietta nr 2* (2016)*

środa, 9.11.2016, godz. 18:00 – strona 28

Ratusz Staromiejski w Gdańsku, Sala Mieszczańska

KONCERT KAMERALNY

WYKONAWCA:

Trio Sopot:
Elżbieta Rosińska – akordeon
Małgorzata Skorupa – skrzypce
Anna Sawicka – wiolonczela

PROGRAM:

Kamil Cieślík – *Trio akordeonowe nr 1* (2016)
Łukasz Woś – *Dedykacja*
Heikki Valpola – *Ludes na skrzypce, wiolonczelę i akordeon* (1988)
Jerzy Mądrawski – *Album polski* (2015) – cz. II *Kujawiak*, cz. III *Obertas*
Matti Murto – *Divertimento* (1989)
Krzysztof Olczak – *MEA na skrzypce, wiolonczelę i akordeon* (2016)*

czwartek, 10.11.2016, godz. 18:00 – strona 36

Sala Koncertowa Akademii Muzycznej w Gdańsku

KONCERT ORKIESTROWY (IMPREZA TOWARZYSZĄCA)

WYKONAWCY:

Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku
Andrzej Kacprzak – koncertmistrz

PROGRAM:

Grażyna Bacewicz – *Koncert na orkiestrę smyczkową* (1950)
Jakub Nikiel – *Sinfonietta* (2016)*
Mikołaj Górecki – *Divertimento*

sobota, 12.11.2016, godz. 18:00 – strona 44

Ratusz Staromiejski w Gdańsku, Sala Mieszczańska

KONCERT KAMERALNY

WYKONAWCY:

Andrzej Kacprzak – skrzypce
Paweł Rydel – fortepian
Andrzej Wojciechowski – klarnet
Tomasz Jocz – fortepian

PROGRAM:

Krzysztof Penderecki – *3 Miniatury na skrzypce i fortepian* (1960)
Witold Lutosławski – *Partita* (1984)

I Allegro giusto
II Ad libitum
III Largo
IV Ad libitum
V Presto

Marek Czerniewicz – *Bóg zasłonił twarz*

– *Matki*

– *Pieśń o ogrodzie Eden* (2002-2012)

Wojciech Blecharz – *Raven* (2007)

Michel Lysight – *Sonata na klarnet i fortepian* (2004)

niedziela, 13.11.2016, godz. 18:00 – strona 58

Ratusz Staromiejski w Gdańsku, Sala Mieszczańska

KONCERT KAMERALNY

WYKONAWCY:

Nataliya Gronovska (Lwów) – kontralt

Iryna Riabchun (Kijów) – fortepian

W programie utwory fortepianowe i pieśni Borysa Latoszynskiego, Grigorija Alczewskiego, Iriny Hubarenko, Vasyła Barwinskogo, Bogdany Filc, Valentina Silvestrova, Mykoły Koliady, Ołeksandra Biłasa, Mirosława Skoryka, Stiepana Sabadasza, Pauliny Sadło, Mykoły Kolessy oraz ukraińska pieśń narodowa.

poniedziałek, 14.11.2016, godz. 10:00 – strona 70

Akademia Muzyczna w Gdańsku, Audytorium 213 w budynku żółtym

IMPREZA TOWARZYSZĄCA

Ogólnopolska konferencja

„Muzyka postmodernistyczna z perspektywy intertekstualności”

poniedziałek, 14.11.2016, godz. 18:00 – strona 72

Aula Akademii Muzycznej w Gdańsku

RECITAL FORTEPIANOWY

WYKONAWCA:

Martin Schneuing (Berlin)

PROGRAM:

Andrzej Dziadek – *Dzwony* (2004)

Jacek Domagała – *Virtraux* (2016)

Tadeusz Dix – *Preludia na fortepian* (2007)

Justyna Kowalska-Lasoń – *The rainbow never tells me* (2016)

Samuel Tramin – *vom Fremden und... II* (2010)

Charlotte Seither – *Gran passo* (2006)

Helmut Zapf – *un verso per piano „la salita a Bellegra”* (2008/09)

Rainer Rubbert – *Cette obscure clarté qui tombe des étoiles* (2005)

wtorek, 15.11.2016, godz. 18:00 – strona 80

Ratusz Staromiejski w Gdańsku, Sala Mieszczańska

KONCERT KAMERALNY

WYKONAWCY:

Zespół Kwartludium

Dagna Sadkowska – skrzypce

Michał Górczyński – klarnet

Paweł Nowicki – perkusja

Piotr Nowicki – fortepian

PROGRAM:

Tadeusz Wielecki – *Obraz wielokrotny* (2016)*

Jarosław Płonka – *Detroit landscape* (2015)

Zoltan Almashi – *Echo uderzenia w suchy świerk pospolity w Rycerze Górnej* (2015)

Arne Sanders – *Dubug (Strange I've seen that face before)* (2008)

Leszek Kułakowski – *Ostinatopermutacje* (2009)

środa, 16.11.2016, godz. 11:00 – strona 90

Sala S1 Akademii Muzycznej w Gdańsku

IMPREZA TOWARZYSZĄCA

Warsztaty wykonawstwa muzyki nowej

Tadeusz Wielecki

Możliwości współczesnego kontrabas

środa, 16.11.2016, godz. 18:00 – strona 91

Sala Koncertowa Akademii Muzycznej w Gdańsku

IMPREZA TOWARZYSZĄCA

KONCERT STUDENTÓW KLAS KOMPOZYCJI A. M. W GDAŃSKU

W programie utwory Beniamina Baczewskiego, Adama Diesnera, Wojciecha Frycza,

Piotra Jędrzejczyka, Szczepana Magiera, Anny Roślowskiej-Musialczyk, Joanny Złotkowskiej

czwartek, 17.11.2016, godz. 17:30 – strona 92

Sala Jazzowa Polskiej Filharmonii Bałtyckiej

IMPREZA TOWARZYSZĄCA

Instytut Muzyki i Tańca – prezentacja programu „Kolekcje

– *Zamówienia kompozytorskie*” oraz serwisu zamowieniakompozytorskie.pl

czwartek, 17.11.2016, godz. 19:00 – strona 92

Sala Kameralna Polskiej Filharmonii Bałtyckiej

KONCERT FINAŁOWY

WYKONAWCY:

Łukasz Długosz – flet

Paweł Zagańczyk – akordeon

Orkiestra Sinfonietta Pomerania

Tadeusz Dix – dyrygent

PROGRAM:

Bartosz Kowalski – *Tkaninus* (2006)

Krzysztof Olczak – *Concerto na akordeon i orkiestrę* (2013)

Paweł Hendrich – *Gnothi Seauton* (2001)

Krzysztof Olczak – *Koncert na flet i orkiestrę* (2014)

Słowo wstępne

Układając program II Festiwalu Muzyki Współczesnej „Nowe Fale” mieliśmy przede wszystkim na względzie ukazanie bieżących prac polskich kompozytorów reprezentujących różne pokolenia i środowiska. Dlatego ponownie położyliśmy nacisk na zamieszczenie w programie festiwalu premierowych wykonń utworów rodzimych twórców, jak również dzieł znanych już publiczności innych ośrodków, lecz jeszcze nie granych w Gdańsku. Z muzyki zagranicznej wybraliśmy propozycje kolegów z Niemiec, Skandynawii i Ukrainy. Z wyjątkiem koncertu ukraińskiego, który stanowi przekrój dorobku tamtejszej muzyki XX i XXI wieku, uwzględniający w dużej mierze dzieła twórców narodowej szkoły ukraińskiej (Barwinski, Latoszynski, Łysenko i in.), propozycje te pochodzą głównie z XXI wieku, lecz reprezentują panoramę zjawisk, którym przypisuje się pierwszorzędne znaczenie w twórczości muzycznej ostatnich kilku dekad. Są to przede wszystkim rozmaite postacie dialogu z tradycją: odkrywanie na nowo dawnych (albo dopiero co przebrzmiałych) gatunków i stylistyk, a także rozszerzanie granic twórczości poprzez sięganie po inspiracje jazzowe, etniczne czy płynące z pop-kultury. Na określenie tych zjawisk – typowych zresztą nie tylko dla nowej muzyki, ale także literatury i sztuk plastycznych – stosuje się pojemny termin „intertekstualizm”. Jak go rozumieć? I czy słuszne jest utożsamianie technik intertekstualnych stosowanych w literaturze i muzyce? Tej problematyce będzie poświęcona towarzysząca naszemu festiwalowi konferencja naukowa przygotowana przez Instytut Teorii Muzyki Akademii Muzycznej w Gdańsku, na którą zostali zaproszeni czołowi polscy muzykolodzy i kulturoznawcy.

Najnowsza muzyka, nawet akademicka, pragnie być znowu prosta, komunikatywna i w pewien sposób „ładna”. Służy temu między innymi powrót do prymatu melodii i harmonii, albo wręcz restytuowanie tradycyjnej tonalności. Z drugiej strony, powiększa się grono kompozytorów, którzy improwizują, szokują elektroniką i „dziwnym” instrumentarium, pragną zaproponować słuchaczowi mocne przeżycia, a nawet obiecują wprowadzenie w trans. Są i tacy, którym bliska jest idea łączenia sztuk czy też wpisywania muzyki w porządek grafiki czy architektury. I oczywiście ci, którzy, nie bojąc się oskarżeń o epigonizm, sympatyzują z XX-wieczną awangardą. Czy da się coś z tego polubić?

Proszę się przekonać, przychodząc na festiwalowe koncerty i imprezy towarzyszące. Serdecznie zapraszamy!

Organizatorzy

Niedziela, 06.11.2016, godz. 19:30

Gdańsk, Centrum Św. Jana

KONCERT INAUGURACYJNY

WYKONAWCY:

Chór Kameralny „441 Hz”,

Anna Wilczewska – dyrygent

PROGRAM:

Gabriel Jackson – *Salus aeterna* (2002)

Eric Whitacre – *Oculi omnium* (2010)

Sławomir Kaczorowski – *Otcze nasz* (2007)

Andrzej Dziadek – *Lacrimosa* (2016)*

Randall Stroope – *The Conversion of Saul*

Sven Helbig – *I Eat the Sun and Drink the Rain* (2014-2015)

Agnus Dei

L'Infinito

A Tear

Krzysztof Olczak – *Varietas in unitate* (2015)*

Arne Mellnäs – *Bossa Buffa* (2004)

Jan Sandström – *Biegga luohte* (1998)

Jaakko Mäntyjärvi – *Pseudo-Yoik* (1994)

Koncert współfinansowany przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego
ze środków na działalność statutową Wydziału Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki
Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

KOMPOZYTORZY

Gabriel Jackson urodził się w 1962 roku na Bermudach. Przez trzy lata był członkiem chóru katedry w Canterbury. Następnie studiował kompozycję w Royal College of Music w Londynie. Jego utwory były zamawiane, wykonywane i emitowane przez radio na całym świecie. Wykonania miały miejsce m.in. na festiwalach w Aldeburgh, Cheltenham, Spitalfields oraz na koncertach promenadowych BBC. Utwory liturgiczne Gabriela Jacksona znajdują się w repertuarze wielu brytyjskich chórów kościelnych. Zostały nagrane na płyty przez czołowe zespoły chóralskie, takie jak Polyphony, The Vasari Singers, The State Choir of Latvia oraz Merton College Choir z Oxfordu. Artysta jest kompozytorem rezydentem BBC Singers. W ostatnich latach Gabriel Jackson skoncentrował się na muzyce instrumentalnej. Zrealizował zamówienia kompozytorskie m.in. od organisty Michaela Bonaventure, Red Note Ensemble oraz Lunar Sax Quartet.

*

Salus aeterna to błyskotliwy, żywy utwór, w którym kompozytor ubiera płynne linie melodyczne w delikatne harmonie oraz efekty sonoryczne. Jego podstawą tekstową jest sekwencja przeznaczona na niedzielę adwentu, która mówi o oczekiwaniu na przyjście Chrystusa oraz nadejściu Sądu Ostatecznego. Pierwsze wykonanie utworu zostało zrealizowane 1 grudnia 2002 roku przez Oakham School Chapel Choir pod dyktando Davida Woodcocka.

Gabriel Jackson

Eric Whitacre – kompozytor – zdobywca nagrody Grammy – oraz dyrygent, jest jednym z najbardziej popularnych twórców obecnych czasów. Jego muzyka jest wykonywana na całym świecie przez miliony amatorów i muzyków profesjonalnych. Założone przez niego „wirtualne chóry” gromadzą uczestników ze 110 krajów. Artysta jest absolwentem Juilliard School of Music. Przez ostatnie pięć lat był kompozytorem rezydentem w Sidney Sussex College oraz w uniwersytecie w Cambridge, a ostatnio został kompozytorem rezydentem Los Angeles Master Chorale. Jako dy-

rygent nagrał kilka albumów utrzymujących się na czele rankingów słuchalności, m.in. w 2011 roku otrzymał nagrodę Light and Gold za najlepsze nagranie. Dyrygował orkiestrami na całym świecie, m.in. London Symphony Orchestra, Royal Philharmonic Orchestra i Minnesota Orchestra. Współpracował m.in. z legendarnym kompozytorem hollywoodzkim Hansem Zimmerem, brytyjską ikoną popu Laurą Mvula, Imogen Heap i Annie Lennox. Jako charyzmatyczny uczestnik forów internetowych pojawia się na najważniejszych światowych portalach, m.in. Apple, Google, the World Economic Forum w Davos, United Nations Speaker's Programme.

*

W listopadzie 2010 roku David Skinner, dyrygent Chapel Choir działającego przy Sidney Sussex College poprosił mnie, bym skomponował utwór do tekstu *Oculi Omnium*. Podjąłem wyzwanie i pracowałem następnie przez trzy miesiące nad utworem, jako kompozytor wizytujący w Sidney. *Oculi omnium* jest obecnie wykonywane podczas uczelnianych ceremonii i uroczystości w Sidney Sussex College. Niektórzy słuchacze być może zauważą, że kończące utwór „amen” jest bezpośrednim cytatem końcówki mojej kompozycji *I thank you, God*. Tytuł *Oculi omnium* oznacza „oczy wszystkiego”. Ostatnia linijka tekstu brzmi „teraz oczy moich oczu zostały otwarte”. Myślę, że ów cytat oddaje dobrze sens tekstu mówiącego o cudzie i towarzyszącej mu grozie.

Eric Whitacre

Sławomir Kaczorowski, kompozytor i pedagog, ur. w 1956 r. w Łodzi, w 1981 r. ukończył studia kompozytorskie (w klasie prof. Bronisława Kazimierza Przybylskiego) i teorię muzyki w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Łodzi. Od 1981 roku jest zatrudniony w łódzkiej uczelni (obecnie: Akademia Muzyczna im. G. i K. Bacewiczów). Równolegle, przez dwa lata, pracował w średnim szkolnictwie muzycznym; prowadził również Akademicki Chór Politechniki Łódzkiej. Z zespołami chóralnymi dokonał nagrań archiwalnych w Łódzkiej Rozgłośni Polskiego Radia (obecnie: Polskie Radio Łódź). Poprowadził również

wiele koncertów, m.in. w Łodzi, Glasgow i Edynburgu. Jego utwory były wykonywane w kraju i za granicą, m.in. podczas: Festiwalu Młoda Muzyka Polska w Szczecinie (1985, 1986, 1987), Poznańskiej Wiosny Muzycznej (1987, 1989, 2015), Gdańskich Spotkań Młodych Kompozytorów (1989), Legnica Cantat (1995, 2003), Internationales Jugend-Festspieltreffen Bayreuth (1997), Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej im. Witolda Lutosławskiego w Szczecinie (1999), Internationaler Akkordeonwettbewerb Klingenthal (1998, 2000, 2001, 2003, 2007, 2010, 2012), International Accordion Competition Poprad (2001, 2003, 2007, 2012), Coupe Mondiale Copenhagen (2002), Międzynarodowego Konkursu Współczesnej Muzyki Kameralnej w Krakowie (2003, 2004), Śląskich Dni Muzyki Współczesnej w Katowicach (2004), Festiwalu Muzyki Współczesnej Musica Polonica Nova we Wrocławiu (2006, 2008). Otrzymał następujące nagrody i wyróżnienia: II nagrodę w Ogólnopolskim Konkursie Młodych Kompozytorów (1982), II nagrodę oraz wyróżnienie w Pianistycznym Konkursie Kompozytorskim w Słupsku (1984), II nagrodę w Konkursie Kompozytorskim podczas Tygodnia Talentów w Tarnowie (1985), III nagrodę w Konkursie Kompozytorskim Zarządu Głównego Polskiego Związku Chórów i Orkiestr (1987), wyróżnienie w Konkursie Kompozytorskim im. Karola Szymanowskiego ogłoszonym przez ZAiKS (1988). Od 1997 r. prowadzi klasę kompozycji, a wśród licznych absolwentów warto odnotować Grzegorza Duchnowskiego oraz Tomasza Szczepanika – laureatów wielu nagród na konkursach kompozytorskich krajowych i zagranicznych. Był prodziekanem Wydziału Kompozycji, Teorii, Wychowania Muzycznego i Rytmiki (1996-1999), a następnie prorektorem ds. artystyczno-dydaktycznych łódzkiej uczelni (1999-2005). Obecnie pełni funkcję kierownika Katedry Kompozycji. Organizuje sesje *Musica Moderna* – koncerty i wykłady poświęcone nowej muzyce odbywające się dwa razy w roku akademickim. Jest jurorem *Concours Moderne* (2001 Biel, 2002 Wrocław) oraz Łódzkiego Festiwalu Chóralnego *Cantio Lodzensis* (1999-2015). Jest członkiem zwyczajnym Stowarzyszenia Autorów ZAiKS oraz Związku Kompozytorów Polskich, pełni funkcję Prezesa Łódzkiego Oddziału ZKP. Jest również przewodniczącym Zespołu Sztuki Polskiej Komisji Akredytacyjnej obecnej kadencji.

Muzyka chóralna o tematyce religijnej zajmuje szczególne miejsce w mojej twórczości. Warto wymienić następujące kompozycje na chór mieszany: *Beneticus* (1986), *Ave Maria* (1989), *Laudate Dominum* (2012). W utworze *Otcze nasz* (2007) spróbowałem połączyć środki techniki kompozytorskiej, stosowane we wczesnych kompozycjach chóralnych, z charakterystycznymi elementami muzyki cerkiewnej.

Sławomir Kaczorowski

Andrzej Dziadek – ur. 20 października 1957 roku w Jasienicy koło Bielska-Białej, studiował kompozycję pod kierunkiem Józefa Świdra w Akademii Muzycznej w Katowicach, uzyskując dyplom z wyróżnieniem w 1986 roku. W latach 1990-92 kontynuował studia kompozytorskie u Francisa Burta w Hochschule für Musik und darstellende Kunst w Wiedniu jako stypendysta Rządu Austriackiego oraz Fundacji im. Albana Berga. Był wielokrotnym stypendystą Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz Stowarzyszenia Autorów ZAiKS. Uczestniczył w kursach kompozytorskich w Kazimierzu nad Wisłą, Wiedniu, Borowcu i Darmstadt. W 1983 roku otrzymał II nagrodę na konkursie kompozytorskim w Gdańsku za *Preludium i toccatę* na fortepian (1983). W 1986 r. jury Konkursu Kompozytorskiego im. Grzegorza Fitelberga pod kierownictwem Krzysztofa Pendereckiego przyznało mu II i III nagrodę (I nie przyznano) – odpowiednio za *Sinfonietę* na orkiestrę i *Koncert na klawesyn i orkiestrę* (1985). W 1987 jego *Poemat* na orkiestrę wygrał Konkurs Młodych Związku Kompozytorów Polskich. W 1999 roku *Symfonia nr 1* była utworem obowiązkowym na VI Międzynarodowym Konkursie Dyrygentów im. Grzegorza Fitelberga w Katowicach. Jego utwory były wykonywane na licznych koncertach i festiwalach muzyki współczesnej w wielu krajach Europy, Azji, Ameryki Północnej (m.in. w 1991 odbyło się w nowojorskiej Carnegie Hall prawykonanie *Nokturnu* na zespół kameralny) oraz Ameryki Południowej, a także nagrywane dla radia, telewizji oraz na płyty CD. Andrzej Dziadek w latach 1993-2011 pełnił funkcję prezesa Oddziału Związku Kompozytorów Polskich w Katowicach, a od 2001 do 2009 był członkiem Zarządu Głównego ZKP. W ramach działalności w Związku od 1994 do 2010 był dyrektorem artystycznym

Międzynarodowego Festiwalu „Śląskie Dni Muzyki Współczesnej”, organizował cykl koncertowy Śląska Trybuna Kompozytorów, wydawał publikacje naukowe i płytowe. Był jurorem wielu konkursów kompozytorskich. W roku 2007 był kompozytorem rezydentem International Centre for Composers w Visby (Szwecja). W roku 2013 założył Fundację Sinfonietta Pomerania, jest także współzałożycielem i dyrektorem Orkiestry Sinfonietta Pomerania. Od roku 2014 pełni funkcję prezesa Oddziału Związku Kompozytorów Polskich w Gdańsku. W roku 2008 otrzymał Nagrodę Honorową Związku Kompozytorów Polskich, w roku 2015 został odznaczony Medalem Gloria Artis, a w 2016 otrzymał Nagrodę Prezydenta Miasta Gdańska. Jest profesorem klasy kompozycji w Akademii Muzycznej w Gdańsku.

Lacrimosa na chór mieszany a cappella stanowi ogniwo *Requiem* na głosy solowe, chór i orkiestrę, które będzie poświęcone pamięci moich Rodziców.

Andrzej Dziadek

Randall Stroope uzyskał stopień magistra w zakresie wokalistyki w University of Colorado oraz doktorat w zakresie kompozycji w Arizona State University. Rozgłos przyniosły mu takie utwory jak *The Cloths of Heaven* i *Inscription of Hope*. Ich sukces zapoczątkował jego błyskotliwą karierę kompozytorską. Otrzymał wiele zamówień od chórów i prawykonywał z nimi swoje nowe utwory. Jako dyrygent jest obecnie związany z Oklahoma State University, gdzie pracuje jako dyrektor Wydziału Studiów Wokalnych i Chóralnych. Prowadzi też uczelniane chóry: University Concert Chorale, Chamber Choir i Women's Choir. Przed rozpoczęciem pracy w Oklahomie był zatrudniony na podobnych stanowiskach w Rowan University in Glassboro, New Jersey oraz University of Nebraska w Omaha. Jako dyrygent regularnie pojawia się w kraju i za granicą, m.in. w takich salach jak Carnegie Hall, Chicago Orchestra Hall, Sopra Minerva (Rzym) i The Kennedy Center.

Sven Helbig uczył się początkowo gry na klarnecie, następnie poznał tajniki gry na gitarze, fortepianie i perkusji. Studiował w Carl-Maria-von-Weber-Musikhochschule w Dreźnie, a w latach 1995-2008 prowadził w tej uczelni klasę perkusji. W 1996 roku artysta założył w Dreźnie, wspólnie z waltornistą Markusem Rindtem orkiestrę symfoniczną specjalizującą się w wykonywaniu niezwyklej dzieł nowej muzyki. Była to pierwsza tego typu orkiestra w Europie. Od początku swojej kariery miał okazję pracować z wieloma artystami, m.in.: z Faure Quartet, ze śpiewaczką Rene Pape czy też z takimi zespołami jak Pet Shop Boys, Snoop Dog czy Rammstein. Jego utwór *Mein Herz brennt* (2004) przyciągnął uwagę zespołu Pet Shop Boys, czego rezultatem było podjęcie z nimi współpracy przy tworzeniu muzyki do niemego filmu Sergiusza Einsteina *Pancernik Potiomkin*. Premiera utworu, będącego kombinacją muzyki orkiestrowej i elektronicznej, odbyła się we wrześniu 2004 roku na Trafalgar Square w Londynie, w obecności 25 tysięcy słuchaczy. Artysta na stałe współpracuje z Niemieckim Teatrem Narodowym w Weimarze, Uniwersytetem w Lipsku oraz Narodowym Uniwersytetem General San Martin w Buenos Aires. Od 2007 roku skoncentrował się na działalności kompozytorskiej, co zaowocowało powstaniem dzieł orkiestrowych oraz muzyki filmowej i elektronicznej. W 2013 roku odnowił oblicze firmy Deutsche Grammophon nagrywając dla niej kompozycję na orkiestrę i kwartet fortepianów pt. *Pocket Symphonies*. Ostatnio artysta zajął się także reżyserią. Wyreżyserował kilka filmów video, spektakli teatralnych oraz widowisk multimedialnych, np. na 800-lecie założenia Drezna stworzył *High-rise Symphony*, która wykonywali muzycy rozmieszczeni na balkonach starego NRD-owskiego wieżowca. W roku 2009 na zamówienie orkiestry MDR stworzył kompozycję *Kinder der Freiheit*, upamiętniającą 20. rocznicę zjednoczenia Niemiec.

Sven Helbig należy do nowej generacji kompozytorów, którzy nie uznają granicy pomiędzy światem symfonicznej muzyki poważnej, a sztuką eksperymentalną i popem. Komponuje utwory przeznaczone dla chóru i orkiestry, jednocześnie rozwijając karierę jako twórca muzyki elektronicznej. Stanowią one kontynuację *Gesamtkunstwerk* – artysta jest zazwyczaj autorem zarówno muzyki, jak i słów oraz inscenizacji.

*

Utwór jest kontynuacją *Pocket Symphonies*. Składa się nań cykl ciemnych, melancholijnych fragmentów na chór i media elektroniczne, napisanych przeważnie do tekstów własnych. Można go określić jako „poetycką podróż w poszukiwaniu humanizmu”. Tło nowoczesnych refleksji o duszy ludzkiej jako niewielkiej części natury stanowią echa archaicznego *Kyrie eleison* oraz *L'Infinito Leopardiego*. Delikatna faktura głosów choralnych łączy się z hipnotyzującą warstwą dźwięków elektronicznych, tworząc wraz z nimi pulsujące ściany dźwięku. Wykonaniom utworu live towarzyszy projekcja hipnotycznych obrazów video autorstwa islandzkiego artysty Mani F. Sigfussona. Chórzyści ubrani są w specjalne stroje zaprojektowane przez artystkę z Berlina Esther Perbandt.

Sven Helbig

Krzysztof Olczak – p. s. 93

*

Kompozycja *Varietas in unitate*, dedykowana Annie Wilczewskiej, napisana została z myślą o Gdańskim Chórze kameralnym „441 Hz”. Inspiracją była wspaniała sztuka wykonawcza zespołu i różnorodność jego repertuaru, w którym wiodące miejsce zajmuje muzyka nowa.

Krzysztof Olczak

Arne Mellnäs – kompozytor, dyrygent, pedagog, urodził się w 1933 roku w Sztokholmie, zmarł tamże w 2002. W latach 1958–1961 studiował kompozycję w Królewskiej Akademii Muzycznej w Sztokholmie pod kierunkiem Erlanda von Kocha, Larsa-Erika Larrsona, Karla-Birgera Blomdahla i Bo Wallnera. W roku 1963 uzyskał w tejże uczelni dyplom z teorii muzyki. Uzupełniał studia w konserwatorium berlińskim u Borisa Blachera (1959), w konserwatorium paryskim u Maxa Deutscha (1961) oraz w konserwatorium wiedeńskim u György Ligetiego (1962). Uczestniczył też w licznych kursach muzyki elektronicznej w Europie i Stanach Zjednoczonych. W roku 1963 został docentem Królewskiego Konserwatorium w Sztokholmie. W latach

1972-1983 prowadził tam klasę dyrygowania. W roku 1985 był profesorem wizytującym w Rice University w Houston (Texas). Od 1986 roku działał jako wolny kompozytor. Jest laureatem licznych nagród kompozytorskich, m.in. z 1963 roku otrzymał nagrodę Gaudeamus. Od 1983 do 1999 był członkiem szwedzkiej sekcji ISCM oraz Związku Kompozytorów Szwecji. W roku 1984 był prezesem Szwedzkiej Akademii Muzyki, a w latach 1996-2002 prezydentem ISCM. W jego dorobku są dwie symfonie, trzy koncerty, msza, szereg mniejszych utworów orkiestrowych utwory chóralne.

Jan Sandström jest jednym z najczęściej pojawiających się na światowych estradach kompozytorów szwedzkich. Jego *Motorbike Concerto* na puzon i orkiestrę (1988-1989), przeznaczone dla ponad 600 wykonawców, jest jednym z najbardziej popularnych szwedzkich dzieł symfonicznych. Często wykonywane są także jego *II Koncert na puzon i orkiestrę „Don Quixote”* (1994) oraz dwa koncerty na trąbkę (1987, 1992/96). Lista dzieł Sandströma obejmuje kompozycje na różne składy kameralne oraz na chór, a także opery, balety oraz muzykę do słuchowisk radiowych, jednak jego głównym terenem pracy jest muzyka na orkiestrę, z udziałem solisty lub bez.

Sandström urodził się w miasteczku Vilhelmina w Laponii w 1954 roku. Dorastał w Sztokholmie. Tak rozpoczął naukę kontrapunktu u Valdemara Söderholma. Następnie przeniósł się do leżącego na północnym krańcu Zatok Botnickiej Piteå. W latach 1974-1976 studiował w tamtejszym Uniwersytecie Muzycznym. W latach 1978-1982 studiował teorię muzyki w Królewskiej Akademii Muzyki w Sztokholmie, a w latach 1980-1984 zrealizował tamże studia kompozytorskie u Gunnara Buchta, Briana Ferneyhougha i Pära Lindgrena. W roku 1982 został zaproszony do założenia studiów w dziedzinie nowej muzyki na młodym, intensywnie rozwijającym się Uniwersytecie Muzycznym w Piteå. Uczył tam kompozycji w latach 1985-1989. Po roku przerwy, związanym z wyjazdem do Paryża, powrócił do pracy w uniwersytecie, uzyskując tytuł profesora. Swoją karierę muzyczną rozpoczął jako chórzysta, stąd w jego dorobku jest sporo dzieł wokalnych (wśród nich *Det är en ros utsprungen* z 1990 roku, które osiągnęło szczególną popularność). Sandström często zajmuje się zwykłymi, naiwnymi uczuciami, zwykłymi ludźmi bądź zapoznanymi bohaterami. Pewien krytyk napisał, że muzyka ta „chwytą cię za rękę i mówi; chodź, chodź, wszystko będzie dobrze”.

Jaakko Mäntyjärvi jest jako muzyk pół-profesjonalistą. Był członkiem wielu fińskich chórów, w tym Savonlinna Opera Festival Choir, zawodowego zespołu Sibelius Academy Vocal Ensemble oraz The Tapiola Chamber Choir. W latach 1988-1993 dyrygował chórem studenckim Savolaisen Osakunnan Laulajat, a w latach 1998-2004 był zastępcą dyrektora Tapiola Chamber Choir. W roku 2001 skomponował utwór *Cornish Lullaby* dla helsińskiego męskiego chóru akademickiego KYL (Kauppakorkeakoulun Ylioppilaskunnan Laulajat). Utwór ten uzyskał jedną z nagród na V Międzynarodowym Festiwalu Chórów Męskich w Kornwalii. W roku 2012 otrzymał zamówienie zespołu Exultate Singers z Bristolu na napisanie kompozycji do tekstu *Iste Mundus*. Utwór miał premierę w kościele św. Jerzego w Bristolu 23 lutego 2013 roku. Wśród jego pozostałych kompozycji chóralnych są m.in. *Four Shakespeare Songs* (1984), *Dagen svalnar...* (1991/93), *Ave Maria* (1991), *Pseudo-Yoik* (1994), *El Hambo* (1997), *More Shakespeare Songs* (1997); jego utwór *Canticum Calamitatis Maritimae* otrzymał w 1997 roku trzecią nagrodę w europejskim konkursie chórów katedralnych. Otrzymuje wiele zamówień na utwory na chór mieszany. Skomponował m.in. utwory dla Seminarium Muzyki Współczesnej przy Cork International Choral Festival (1999), zespołu Chanticleer (2001) oraz The King's Singers (2002). Inna jego kompozycja chóralna zabrzmiała na uroczystości 700. rocznicy poświęcenia katedry w Turku (2000). W latach 2000-2005 był kompozytorem rezydentem Tapiola Chamber Choir. W roku 2006 otrzymał zamówienie festiwalu w Tallinie na 40-częściowy utwór chóralny *Tentatio*.

Jaakko Mäntyjärvi określa siebie jako eklektycznego tradycjonalistę. Eklektycznego dlatego, że wykorzystuje elementy różnych stylów muzycznych, łącząc je w swój własny styl; tradycjonalistę – gdyż jego język muzyczny przystosowany jest do realizowania tradycyjnych celów i jedynie oszczędnie korzysta z nowatorskich środków muzyki XX wieku. Ponieważ sam jest wykonawcą, jego muzyka jest zorientowana praktycznie.

WYKONAWCY

Chór Kameralny „441 Hz” powstał w 2006 roku z inicjatywy studentów gdańskiej Akademii Muzycznej. Na co dzień prowadzi aktywną

działalność koncertową, promującą repertuar muzyki najnowszej. Odbił tournée koncertowe do Włoch i Niemiec, a także organizował koncerty w Gdańsku w ramach wymiany artystycznej z chórami ze Szwecji i Czech. Wiodącym celem Chóru Kameralnego „441 Hz” jest wykonawstwo i promowanie współczesnej muzyki wokalne.

Jest laureatem nagród na krajowych i międzynarodowych konkursach chóralskich. Zdobył: **Grand Prix, statuetkę Sopockiej Mewy, dwie nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz zwyciężył w kategorii Muzyka świecka**, uzyskując **Złoty Dyplom** na 12. Międzynarodowym Festiwalu Chóralskim MUNDUS CANTAT 2016; dwa Złote Medale oraz zwycięstwa w kategoriach: Muzyka współczesna oraz Chóry Kameralne na Międzynarodowym Festiwalu „Slovakia Cantat” w Bratysławie (2016), Złoty Dyplom i II Nagrodę na 46. Ogólnopolskim Festiwalu „Legnica Cantat” (2015), Nagrodę Grand Prix XIII Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Chóralskiej w Barczewie, oraz szereg nagród specjalnych: za najlepsze wykonanie kompozycji współczesnej, za najlepszą technikę wokálną oraz nagrodę dla najlepszego dyrygenta (2014). Chór Kameralny „441 Hz” otrzymał również Nagrodę Grand Prix X Kaszubskiego Festiwalu Muzyki Chóralskiej i Regionalnej w Żukowie (2014), a także Złoty Medal i I Miejsce na II Gdańskim Międzynarodowym Festiwalu Chóralskim (2013), I Miejsce w kat. „A” (chóry o wysokim poziomie artystycznym) na XXI Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Religijnej w Rumi (2009) oraz Złoty Medal na III Międzynarodowym Festiwalu Mundus Cantat w Sopocie (2007).

Zespół posiada również wydawnictwa płytowe: nagranie, które zostało zrealizowane podczas koncertu dyplomowego studenta Kompozycji – Krzysztofa Zimmermanna, zostało wydane w 2007 roku na płycie z okazji 60-lecia Akademii Muzycznej w Gdańsku. Natomiast w 2012 roku została wydana płyta z Koncertu Serioso-Giocoso, zawierająca kompozycje współczesne, charakteryzujące się nowatorskim językiem muzycznym. W 2014 została wydana nakładem wydawnictwa DUX płyta zatytułowana „Modern Choral Masterpieces”.

W marcu 2013 zespół był chórem warsztatowym podczas I Ogólnopolskich Warsztatów Współczesnej Muzyki Chóralskiej w Gdańsku, które poprowadził prof. Bart Bouckaert z Belgii. Owocem współpracy z Teatrem Dramatycznym im. A. Węgierki w Białymstoku był udział chóru w pre-

mierze spektaklu teatralnego „Antyhona”, który został wystawiony w ramach Festiwalu Inny Wymiar – Wschód Kultury. W listopadzie 2013 roku Chór „441 Hz” brał udział w warsztatach „Głos w akcji” i wraz ze znakomitym zespołem wokalnym *Neue Vocalsolisten* ze Stuttgartu prawykonał kompozycję Karola Nepelskiego. Owocem współpracy z niemieckim kompozytorem Svenem Helbigiem było wspólne wykonanie w październiku 2016 roku jego utworu „I Eat the Sun and Drink the Rain” połączonego z elektroniką i wizualizacjami.

Założycielem i dyrygentem Chóru jest **Anna Wilczewska**, pracownik Akademii Muzycznej w Gdańsku na stanowisku adiunkta, dwukrotna laureatka nagród na Ogólnopolskich Konkursach Dyrygentów Chóralskich w Poznaniu (2006, 2008), stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2007, 2008), nagrodzona Sopocką Muzą dla Młodych Twórców (2011), medalem honorowym „Zasłużony dla kultury polskiej” (2014), wyróżniona stypendium Marszałka Województwa Pomorskiego (2014, 2015).

Wtorek, 08.11.2016, godz. 18:00

Sala Kameralna Polskiej Filharmonii Bałtyckiej

II GDAŃSKI KONCERT PRAWYKONAŃ

WYKONAWCY:

Karolina Piątkowska-Nowicka – skrzypce
Orkiestra Sinfonietta Pomerania
Tadeusz Dixa – dyrygent

PROGRAM:

Sławomir Zamuszko – *Sinfonietta* (2016)*
Tadeusz Dixa – *Ballada na skrzypce i orkiestrę kameralną* (2016)*
Andrzej Dziadek – *Sinfonietta nr 2* (2016)*

Koncert współfinansowany przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego
ze środków na działalność statutową Wydziału Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki
Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

KOMPOZYTORZY

Sławomir Zamuszko urodził się w 1973 roku w Łodzi. Studiował w Akademii Muzycznej w Łodzi: w latach 1992-1997 grę na altówce w klasie Zbigniewa Friemana, w latach 1994-1999 kompozycję u Jerzego Bauera (dyplom z wyróżnieniem). Swoje umiejętności z zakresu kompozycji uzupełniał w latach 2000-2002 pod kierunkiem Mariana Borkowskiego na Podyplomowym Studium Kompozycji Akademii Muzycznej w Warszawie. W 2002 uczestniczył w 8th Young Composers Meeting w Apeldoorn w Holandii, gdzie dokształcał się u Louisa Andriessena, Hanny Kulenty, Martijna Paddinga i Andrew Tooveya. Od 2003 do 2004 studiował w Katedrze Informatyki Stosowanej Politechniki Łódzkiej. Uczestniczył w programie opieki nad młodymi kompozytorami Europejskiego Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego (2007-2010). W latach 1997-1998 był stypendystą Ministra Kultury i Sztuki. Jest laureatem dwóch pierwszych nagród na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim „Das neue sorbische Lied” w Cottbus w Niemczech (2000, 2003). Jego utwory były wykonywane m.in. na festiwalach „Laboratorium Muzyki Współczesnej”, „Musica Polonica Nova” i „Sacrum – Non Profanum”, a także na koncertach towarzyszących Festiwalowi „Warszawska Jesień”. Znalazły się też na płytach nominowanych do nagrody fonograficznej Fryderyk 2004 i 2009. W 2010 ukazała się, nakładem wydawnictwa DUX, jego pierwsza płyta monograficzna: *Sławomir Zamuszko – Works for Orchestra*. Sławomir Zamuszko w latach 1993-2003 współpracował ze Studiem Teatralnym „Słup” w Łodzi, tworząc oprawę muzyczną spektakli i happeningów Marcela Szytenchelma. Od 2012 roku współpracuje z Fundacją „Festina Lente”, tworząc oprawę muzyczną licznych audiobooków dla dzieci. Od 2014 roku jest doktorem habilitowanym sztuki muzycznej w zakresie kompozycji i teorii muzyki. Jest profesorem kompozycji w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku. Pracuje również w szkołach muzycznych II stopnia. Zajmuje się także działalnością popularyzatorską – jego artykuły ukazały się w periodykach „Muzyka21”, „Wychowanie Muzyczne w Szkole” i „Presto” oraz w portalu internetowym www.koneser.pl. W latach 2003-2004 współpracował z rozgłośnią „Dobre Radio” w Łodzi. Był także autorem licznych omówień koncertowych dla Filharmonii im. Artura Rubinsteina w Łodzi (periodyk „Kwarta”).

*

W pierwszych zdaniach powieści *Dzieci z Bullerbyn* siedmioletnia Lisa, jej bohaterka, zastanawia się, czy jest wciąż mała, czy już duża. Z jednej strony mama zagania ją do zmywania naczyń, z drugiej – starsi bracia uważają, że nie dorosła do ich zabaw... I z moją *Sinfonietką* chyba jest podobnie. Nie rości sobie praw do mienienia się „dużą” symfonią, bo i skład kameralny, i zakres dzieła niepokąźny. Jednakże we właściwej sobie skali posiada wszystko to, czym symfonia może się cechować: kilka wyraźnie zarysowanych epizodów, kulminacje i momenty skupienia oraz przewodnią myśl muzyczną, która pobrzmiewa niemal permanentnie w bliższych czy odleglejszych reminiscencjach. Lisa z kart powieści Astrid Lindgren dochodzi do wniosku, że chyba jest „w sam raz”. To samo – oczywiście z subiektywnego punktu widzenia – mogę powiedzieć o mojej *Sinfonietce*.

Sławomir Zamusko

Tadeusz Dixa – kompozytor i dyrygent urodzony 17 stycznia 1983 roku w Gdyni. Studiował w Akademii Muzycznej w Gdańsku, uzyskując dyplomy w trzech specjalnościach: teorii muzyki (dyplom z wyróżnieniem), kompozycji w klasie Andrzeja Dziadka (dyplom z wyróżnieniem) oraz dyrygentury symfoniczno-operowej pod kierunkiem Wojciecha Rajskiego. Jako stypendysta programu Erasmus, odbył roczne studia kompozytorskie i dyrygenckie w Universität für Musik und darstellende Kunst Graz w Austrii. Był także stypendystą Miasta Gdyni oraz Marszałka Województwa Pomorskiego. Od 2009 roku pracuje na Wydziale Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki w Akademii Muzycznej w Gdańsku.

Utwory Tadeusza Dixy wykonywane były na koncertach i festiwalach muzycznych w Polsce i za granicą (w Austrii, Niemczech, we Francji i Włoszech). Jego kompozycje orkiestrowe znajdowały się w repertuarze głównych zespołów filharmonicznych Wybrzeża – m.in. Polskiej Filharmonii Bałtyckiej w Gdańsku oraz Polskiej Filharmonii Kameralnej Sopot. Będąc wiceprezesem Fundacji Sinfonietta Pomerania jest organizatorem wielu wydarzeń artystycznych, do których należą m.in. Festiwal Muzyki Współczesnej „Nowe Fale” i Gdańskie Koncerty Prawykonania.

Jako dyrygent specjalizuje się w repertuarze muzyki współczesnej. Od roku 2014 prowadzi orkiestrę Sinfonietta Pomerania, z którą dokonał wielu prawykonania dzieł kompozytorów polskich. W 2015 roku, nakładem wydawnictwa DUX, ukazała się płyta z twórczością współczesnych kompozytorów Pomorza, będąca efektem jego współpracy z Orkiestrą Kameralną Akademii Muzycznej w Gdańsku.

*

Ballada na skrzypce i orkiestrę kameralną to jednoczęściowy utwór, w którym swobodna, liryczna narracja jest naprzemiennie kontrastowana z odcinkami o wyrazistej, tanecznej rytmice. Do napisania tej kompozycji zainspirowała mnie artystyczna współpraca z muzykami orkiestry *Sinfonietta Pomerania* oraz jej znakomitym koncertmistrzem – Karoliną Piątkowską-Nowicką, która wykona partię solową podczas premiery utworu na *II Gdańskim Koncercie Prawykonania*.

Tadeusz Dixa

Andrzej Dziadek – p. s. 14

*

Sinfonietta na orkiestrę (2016) składa się z dwóch ogniw. Pierwsze z nich jest wersją jednoczęściowej *Pomeranii*, skomponowanej w 2014 roku, drugie stanowi jej dopełnienie. Przebiega w zmiennych tempach, tworząc kontrast ze statyczną częścią pierwszą.

Andrzej Dziadek

WYKONAWCY

Karolina Piątkowska-Nowicka z wyróżnieniem ukończyła Akademię Muzyczną w Gdańsku w klasie prof. Henryka Keskowskiego. W latach 2004-2006 studiowała w Musikhochschule w Lucernie (Szwajcaria) w klasie prof. Sebastiana Hamanna. Wielokrotnie uczestniczyła w mistrzowskich kursach muzycznych, kształcąc się pod kierunkiem m.in. Zakhara Brona, Edwarda Gracha, Petru Munteanu, Wandy Wiłkomirskiej, Wolfganga Marschnera.

Jest laureatką wielu konkursów kameralnych w Polsce i za granicą, m.in. Ogólnopolskiego Konkursu Zespołów Kameralnych we Wrocławiu (I miejsce), Ogólnopolskiego Konkursu Zespołów Kameralnych im. G. Bacewicz w Łodzi (II miejsce), Międzynarodowego Konkursu Muzyki Współczesnej im. K. Pendereckiego w Krakowie (I miejsce), Międzynarodowego Konkursu Zespołów Kameralnych im. V. Gui we Florencji (nagroda specjalna). Otrzymała stypendia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Prezydentów Miast Sopotu i Gdańska, Marszałka Województwa Pomorskiego oraz Rotary Club. Dwukrotnie była nominowana do nagrody „Młodzi Twórcy Kultury”. W 1997 roku otrzymała skrzypce od niemieckiego lutnika Gottfrieda Raabsa, na których gra do dzisiaj.

Występuje z recitalami solowymi i kameralnymi w Polsce i za granicą (m.in. Niemcy, Francja, Holandia, Włochy, Finlandia, Estonia, Szwecja, Chiny). Grała koncerty solowe z orkiestrami takimi jak Polska Filharmonia Bałtycka, Państwowa Orkiestra Kameralna „Sinfonia Baltica”, Orkiestra Kameralna „Hanseatica”, Orkiestra Symfoniczna Akademii Muzycznej w Gdańsku.

W latach 2002-2006 pełniła funkcję koncertmistrza w Polskiej Orkiestrze Kameralnej „Sinfonia Baltica” w Słupsku, a od 2006 roku prowadzi grupę drugich skrzypiec w Polskiej Filharmonii Bałtyckiej w Gdańsku. Od 2003 roku pracuje w macierzystej uczelni – od 2011 roku na stanowisku adiunkt doktor.

Od 2006 roku współtworzy kwartet smyczkowy NeoQuartet specjalizujący się w wykonawstwie muzyki współczesnej. Zespół ma w swoim dorobku wiele płyt wydanych przez wytwórnię DUX, Acte Préalable, Gavia Music, Soliton. Kwartet był dwukrotnie nominowany do nagrody muzycznej

„Fryderyk”. NeoQuartet wystąpił już na wielu prestiżowych festiwalach w Polsce (Warszawska Jesień, Musica Electronica Nova, Poznańska Wiosna Muzyczna, Nostalgia, Gdański Festiwal Muzyczny) i na arenie międzynarodowej (Kontrasty – Ukraina, Other Sound – Rosja, Beijing Modern – Chiny, Randfestspiele – Niemcy i in.). W 2012 i 2014 roku muzycy wystąpili z projektem „Głosy Gór” przy okazji oficjalnych wizyt Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego w Lozannie i Palermo. NeoQuartet jest organizatorem festiwalu NeoArte – Spektrum Muzyki Nowej.

Orkiestra Sinfonietta Pomerania zadebiutowała w styczniu 2014 roku podczas Dni Muzyki Nowej w gdańskim Klubie ŻAK. Od tego czasu aktywnie uczestniczy w życiu koncertowym regionu, prezentując lokalnej publiczności najnowsze muzyczne tendencje twórcze i wykonawcze. Zespół tworzą znakomici trójmiejscy muzycy młodego pokolenia – w większości absolwenci i pracownicy Akademii Muzycznej w Gdańsku. Indywidualnie mają na swoim koncie wybitne osiągnięcia jako muzycy orkiestrowi, kameraliści i soliści. Sinfonietta Pomerania jest zespołem występującym w różnorodnej obsadzie. W podstawowej konfiguracji występuje piętnastu muzyków, w pojedynczej obsadzie wszystkich instrumentów. Skład ten może ulec zarówno zmniejszeniu do różnorodnych kombinacji kameralnych, jak i ewentualnemu powiększeniu do rozmiarów symfonicznych. Jako orkiestra specjalizująca się w najnowszym repertuarze, „Sinfonietta Pomerania” szczególną wagę przywiązuje do prawykonań. Efektem tego jest bliska współpraca ze środowiskiem kompozytorskim. Założycielami Orkiestry „Sinfonietta Pomerania” są Andrzej Dziadek i Tadeusz Dixa. Obecnie w skład orkiestry wchodzi: Anna Gadzińska – flet, Marta Różańska – obój, Andrzej Wojciechowski, Łukasz Szajewski – klarnety, Wojciech Kęsy – fagot, Krzysztof Landowski – róg, Piotr Kowalkowski – trąbka, Karol Gajda – puzon, Maciej Lange – instrumenty perkusyjne, Paweł Nowicki – instrumenty perkusyjne, Piotr Nowicki – fortepian, Karolina Piątkowska-Nowicka – I skrzypce, Paweł Kapica – II skrzypce, Michał Markiewicz – altówka, Krzysztof Pawłowski – wiolonczela, Jędrzej Kacprzyk – kontrabas.

Środa, 09.11.2016, godz. 18:00

Ratusz Staromiejski w Gdańsku, Sala Mieszczańska

KONCERT KAMERALNY

WYKONAWCY:

Trio Sopot

Elżbieta Rosińska – akordeon

Małgorzata Skorupa – skrzypce

Anna Sawicka – wiolonczela

PROGRAM:

Kamil Cieślik – *Trio akordeonowe nr 1* (2016)

Łukasz Woś – *Dedykacja* (2013)

Heikki Valpola – *Ludes na skrzypce, wiolonczelę i akordeon* (1988)

Jerzy Mądrawski – *Album polski* (2015) cz. II Kujawiak, cz. III Obertas

Matti Murto – *Divertimento* (1989)

Krzysztof Olczak – *MEA na skrzypce, wiolonczelę i akordeon* (2016)*

KOMPOZYTORZY

Kamil Cieślik jest absolwentem kompozycji w Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku w klasie prof. Krzysztofa Olczaka. Jest laureatem nagród w ogólnopolskich konkursach kompozytorskich, m.in. I miejsca w I ogólnopolskim konkursie kompozytorskim im. K. Pendereckiego oraz I miejsca w konkursie kompozytorskim na logo dźwiękowe XIX Konferencji Edukacji Muzycznej EAS 2011 organizowanym przez gdańską Akademię Muzyczną. Jego utwory są wykonywane podczas koncertów kompozytorskich w uczelni, a także poza nią, w kraju i za granicą. Ma w dorobku współpracę z takimi zespołami jak Orkiestra Filharmonii Kameralnej Sopot oraz Orkiestra Symfoniczna Polskiej Filharmonii Bałtyckiej. Jest również laureatem nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dla studentów za osiągnięcia w twórczości artystycznej, stypendystą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz stypendystą Marszałka województwa pomorskiego. Oprócz muzyki artystycznej komponuje także muzykę teatralną, m.in. stworzył oprawę muzyczną spektaklu teatru ulicznego *Te białe kwiaty* prezentowanego podczas festiwalu teatrów plenerowych i ulicznych FETA w Gdańsku w roku 2013.

*

Trio akordeonowe nr 1 to utwór, którego głównym założeniem jest studium nad brzmieniem zespołu kameralnego, złożonego ze skrzypiec, wiolonczeli i akordeonu. Owo założenie realizowane jest na dwa sposoby. Pierwszy z nich to zestawienie ze sobą dwóch kontrastujących rodzajów materiału muzycznego: statycznego, niemal sonorystycznego, stanowiącego wprowadzenie do utworu, oraz motorycznego, będącego m.in. podstawowym materiałem dźwiękowym finału utworu. Ten pierwszy, barwny, oparty głównie na długich dźwiękach materiał przeplatany jest z elementami ruchowymi, jak choćby krótki motyw, energicznie wprowadzający i przedzielający sekcje statycznej kontemplacji stojących, często dysonansowych współbrzmień. Wspomniane elementy ruchowe stanowią natomiast zapowiedź motoryki, opartej głównie na drobnych wartościach rytmicznych i powtarzanych ostinatowo, choć często nieregularnych rytmach. Owa witalistyczna rytmika stanowi kwintesencję drugiego z zestawianych

Koncert współfinansowany przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego ze środków na działalność statutową Wydziału Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

rodzajów materiału muzycznego. Drugim sposobem realizacji głównego założenia utworu jest dualistyczne podejście do faktury: we fragmentach quasi sonorystycznych faktura jest homofoniczna, części motoryczne natomiast przepełnione są fakturą quasi polifoniczną. Forma utworu jest wieloczęściowa; wszystkie części grane są jednak attacca, by nie zaburzać ciągu narracyjnego, kreowanego przez ewolucyjne następstwa kolejnych faz utworu. Mimo to, kontrastowość materiału dźwiękowego i różnorodność faktury muzycznej pozwalają słuchaczowi bez trudu wyodrębnić części podczas słuchania kompozycji. Utwór został zamówiony przez Koło Naukowe Akordeonistów Akademii Muzycznej w Gdańsku. Jego premiera miała miejsce 17.05.2016 w Galerii Gdańskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuki w wykonaniu Tria Sopot.

Kamil Cieślak

Łukasz Woś, pianista i kompozytor, urodził się w Kielcach. Jest absolwentem kieleckich szkół muzycznych w klasie fortepianu Andrzeja Domina. Ukończył Akademię Muzyczną w Gdańsku w klasie fortepianu prof. Zbigniewa Śliwińskiego. W zakresie kompozycji pobierał lekcje u prof. Tadeusza Machla w Krakowie, a później kształcił się pod kierunkiem swego ojca Janusza, również kompozytora, absolwenta Akademii Muzycznej w Krakowie w klasie prof. Bolesława Woytowicza. Prowadzi ożywioną działalność jako pianista, kompozytor i pedagog. Występuje na terenie całego kraju, także za granicą, jego utwory wykonywane są w większości krajów europejskich oraz w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie, w tym na wielu festiwalach muzycznych. Twórczość Łukasza Wosia obejmuje przede wszystkim muzykę kameralną i solową – ważne miejsce zajmują tu utwory na instrumenty dęte. Dużą popularnością cieszą się też jego kompozycje akordeonowe, są często wykonywane jako pozycje konkursowe. Łukasz Woś jest pedagogiem kieleckich szkół muzycznych oraz współpracownikiem Polskiego Radia Kielce.

*

Dedykacja została napisana w 2013 roku w hołdzie zmarłemu Wojciechowi Kilarowi.

Łukasz Woś

Heikki Vapola, ur. 1946 roku, jest fińskim kompozytorem, wykładowcą Akademii im. J. Sibeliusa w Helsinkach. Jest autorem wielu utworów kameralnych z udziałem akordeonu, literatury dydaktycznej, kompozycji chóralskich. Jego muzyka akordeonowa jest wydawana, wykonywana i nagrywana na płyty w całej Europie. Cechuje ją nawiązywanie do tradycji, różnorodność rytmiczna i liryzm.

*

Ludes na skrzypce, wiolonczelę i akordeon ma trzy części: Preludium-Interludium-Postludium o układzie temp: wolna-szybka-wolna.

Elżbieta Rosińska

Jerzy Mądrowski należy do grona najwybitniejszych polskich wirtuozów akordeonu. Swoją przygodę z akordeonem rozpoczął w wieku 9 lat w rodzinnych Żarach na ziemi lubuskiej. Kontynuował edukację w Państwowej Szkole Muzycznej II stopnia w Zielonej Górze pod kierunkiem Stefana Wasiaka oraz w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie prof. Jerzego Jurka. Po uzyskaniu dyplomu rozpoczął pracę na stanowisku asystenta w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze, a następnie w uczelni w Kielcach. Aktualnie jest profesorem. Na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego pełni funkcję dyrektora Instytutu Muzyki. Koncertował z wieloma orkiestrami filharmonicznymi w Polsce oraz jako solista i kameralista we Włoszech, Niemczech, w Rosji, na Litwie, w Czechach, Szwecji, Bułgarii i na Ukrainie. Jego interpretacje muzyki współczesnej ukazały się na płytach CD: „Muzyka czasu i przestrzeni, Mirosław Niziurski – utwory na akordeon z orkiestrą”, „4 Pory Roku, Chopin-Brahms-Niziurski”, „Akordeonowe Impresje”. Jerzy Mądrowski jest cenionym kompozytorem muzyki akordeonowej. Jest ona często wykonywana na koncertach i konkursach akordeonowych, nagrywana na płyty. Artysta zajmuje się także pracą naukową. Podstawowym polem jego badań jest twórczość akordeonowa kompozytorów kieleckich. Wyniki prezentował na wielu konferencjach naukowych, publikował w zeszytach naukowych i książkach. Jest zapraszany do jury konkursów w Polsce i za granicą. Prowadzi kursy mistrzowskie i seminaria dla nauczycieli gry na akordeonie.

*

Współpraca Jerzego Mądrowskiego z Triem Sopot rozpoczęła się w 2011 roku od propozycji wykonania kompozycji napisanej w pierwotnej wersji na flet, wiolonczelę i akordeon – „Muzyka czasu i przestrzeni”. Kompozytor zaprosił nas do nagrania płytowego tego dzieła, a ponadto zarejestrował z Małgorzatą Skorupą i Anną Sawicką kilka innych utworów. Efektem jest płyta CD „Akordeonowe Impresje” wydana przez renomowane wydawnictwo płytowe DUX, bardzo życzliwie przyjęta przez krytykę muzyczną. W 2015 roku powstał „Album polski”, którego dwie części są dedykowane Triu Sopot.

Elżbieta Rosińska

Muzykę fińskiego twórcy **Matti Murto** (ur.1947) charakteryzuje wyraźne nawiązanie do tradycji: neotonalny język muzyczny, romantyczna ekspresja, liryzm. *Divertimento* wyróżnia ponadto żywiołowość i bogactwo pomysłów rytmicznych. Nakładanie się odmiennych pulsacji tworzy żywą tkankę muzyczną z odwołaniami do folkloru. Kompozytor znakomicie wykorzystuje zestawienie artykulacji smyczkowej skrzypiec i wiolonczeli oraz miechowej akordeonu, uzyskując homogeniczne brzmienie tria.

Elżbieta Rosińska

Krzysztof Olczak – p. s. 93

*

Utwór *MEA*, napisany na zamówienie Tria Sopot, jest w zamyśle kompozytora ściśle związany z wykonawczyniami. Wykorzystana w tej kompozycji skala utworzona jest z imion i nazwisk artystek: Małgorzata Skorupa – dźwięki g i es, Elżbieta Rosińska – dźwięki e, a i d (re), Anna Sawicka – dźwięki a, es i c. Pewne współczynniki formy są pozwiązane z tymi dźwiękami, a nawet cechami charakterologicznymi artystek.

Elżbieta Rosińska

WYKONAWCY

TRIO SOPOT

Małgorzata Skorupa – skrzypce

Anna Sawicka – wiolonczela

Elżbieta Rosińska – akordeon

TRIO SOPOT tworzą absolwentki Akademii Muzycznej w Gdańsku związane z macierzystą uczelnią i instytucjami muzycznymi Wybrzeża. Zespół istnieje od 1991 roku. Posiada szeroki repertuar obejmujący utwory z różnych epok przeznaczone na trio bądź duety: skrzypce-akordeon, wiolonczela-akordeon czy skrzypce-wiolonczela. Artystki koncertowały na wielu festiwalach w Polsce, Niemczech i Szwajcarii. Dokonały prawykonań utworów im dedykowanych przez Mariana Gordiejuka, Krzysztofa Naklickiego, Kamila Cieślaka. Ich nagrania ukazały się na płytach „Duo Sopot” (2007), „Trigonos” (2007), „Nowe Konstelacje” (2011), „Koncert Gdański” (2012), „Akordeonowe Impresje” (2014).

Małgorzata Skorupa jest absolwentką Akademii Muzycznej w Gdańsku w klasie skrzypiec prof. Henryka Keszowskiego. Doskonaliła swoje umiejętności na kursach w Polsce, Austrii, Niemczech i Węgrzech. Koncertuje jako solistka i kameralistka. Dokonała wielu prawykonań dzieł współczesnych kompozytorów. Posiada bardzo wszechstronny repertuar (od baroku do współczesności). Współpracuje z wieloma orkiestrami symfonicznymi i kameralnymi. Jest profesorem Akademii Muzycznej w Gdańsku oraz Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej I i II stopnia w Gdańsku. Jej uczniowie i studenci byli wielokrotnie laureatami konkursów skrzypcowych w Polsce i za granicą.

Anna Sawicka jest absolwentką Akademii Muzycznej Gdańsku w klasie wiolonczeli Romana Sucheckiego oraz Szkoły Muzyki Dawnej w Genewie w klasie wiolonczeli barokowej Phillippe Mermoude`a i violi da gamba Roberto Gini. Swoje umiejętności z zakresu wykonawstwa muzyki dawnej poszerzała na wielu kursach w Polsce, we Włoszech i Szwajcarii u takich mistrzów jak Wieland Kuijken, Andrew Manze, Rinaldo Alessandrini,

Enrico Gatti, Chiara Banchini, Richté van der Meer. Ma w swoim repertuarze najdawniejsze utwory (XVII i XVIII – wieczne) na wiolonczelę solo. Jest członkiem założycielem Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Muzyki Dawnej. Prowadzi ożywioną działalność jako solistka i kameralistka – koncerty w Polsce, Francji, Szwajcarii, Niemczech, we Włoszech i USA, a także zajmuje się pedagogiką i pracą naukową dotyczącą historii wiolonczeli. W latach 1992 – 93 była koncertmistrzem Państwowej Orkiestry Kameralnej w Toruniu, w 1996 objęła stanowisko koncertmistrza orkiestry Państwowej Opery Bałtyckiej w Gdańsku. Współpracuje z wydawnictwem Eufonium, przygotowując do druku zapomniane utwory wiolonczelowe. Jest animatorką życia muzycznego w Sopocie – organizuje cykle Świętojerskie Spotkania Muzyczne oraz Muzyczne Wieczory u św. Andrzeja Boboli.

Elżbieta Rosińska jest absolwentką Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku w klasie akordeonu Józefa Madanowskiego. Uczestniczyła w wielu kursach mistrzowskich w kraju i zagranicą, doskonaląc swoje umiejętności pod kierunkiem tak znakomitych artystów jak Mogens Ellegaard, Stefan Hussong, Mie Miki, Friedrich Lips, Matti Rantanen. Jako solistka i kameralistka koncertowała w Polsce, Niemczech, Finlandii, Słowacji, Austrii, Iranie, Szwajcarii. Dokonała kilkunastu prawykonan utworów, m.in. K.Olcza, M.Gordiejuka, K.Naklickiego, P.Słopeckiego. Prowadzi kursy i seminaria dla nauczycieli gry na akordeonie. Jest autorką artykułów poświęconych muzyce akordeonowej i jej wirtuozom, zamieszczonych na łamach „Ruchu Muzycznego”, „Przeglądu Muzycznego”, „Twojej Muzy” oraz czasopism zagranicznych. Opublikowała książkę *Polska literatura akordeonowa 1955-1996*. Prowadzi internetowy Katalog Polskiej Muzyki Akordeonowej. Od 19 lat organizuje letnie kursy dla młodych akordeonistów w Wejherowie pod nazwą Kaszubskie Warsztaty Akordeonowe. Pracuje w Akademii Muzycznej w Gdańsku na stanowisku profesora.

Czwartek, 10.11.2016, godz. 18:00

Sala Koncertowa Akademii Muzycznej w Gdańsku

KONCERT ORKIESTROWY (IMPREZA TOWARZYSZĄCA)

WYKONAWCY:

Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku,

Andrzej Kacprzak – koncertmistrz

PROGRAM:

Grażyna Bacewicz – *Koncert na orkiestrę smyczkową* (1950)

I Allegro

II Andante

III Vivo

Jakub Nikiel – *Sinfonietta* (2016)*

I Lento appassionato

II Scherzo

Mikołaj Górecki – *Divertimento*

Koncert zorganizowany dzięki pomocy

Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Gdańsku

KOMPOZYTORZY

Grażyna Bacewicz, (1909 – 1969) od roku 1919 kształciła się w zakresie gry na fortepianie i skrzypcach w Konserwatorium Muzycznym Heleny Kijeńskiej-Dobkiewiczowej w Łodzi, a od 1924 roku uczęszczała do Konserwatorium Warszawskiego. Studiowała kompozycję w klasie Kazimierza Sikorskiego, grę na skrzypcach pod kierunkiem Józefa Jarzębskiego i grę na fortepianie u Józefa Turczyńskiego. W roku 1932 ukończyła Konserwatorium, uzyskując dwa dyplomy – z gry na skrzypcach i kompozycji. W tym samym roku dzięki hojności Ignacego Jana Paderewskiego otrzymała stypendium na studia kompozytorskie w École Normale de Musique w Paryżu, które odbyła w latach 1932-33 pod kierunkiem Nadii Boulanger. W roku 1934 kształciła się u węgierskiego skrzypka Carla Flescha. W 1935 roku otrzymała pierwsze wyróżnienie na I Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. Henryka Wieniawskiego w Warszawie. W latach 1936-38 współpracowała z warszawską Orkiestrą Polskiego Radia. Podczas okupacji występowała na koncertach konspiracyjnych i koncertach Rady Głównej Opiekuńczej. Po wojnie kontynuowała działalność koncertową. W 1945 roku podjęła także pracę w Państwowym Konserwatorium Muzycznym w Łodzi, gdzie wykładała przedmioty teoretyczne i prowadziła klasę skrzypiec. Od 1966 roku (od 1967 jako profesor zwyczajny) aż do śmierci pracowała w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie, prowadząc klasę kompozycji. Ponadto często brała udział – jako juror – w konkursach skrzypcowych i kompozytorskich, m.in. w Liège, Paryżu, Moskwie, Neapolu, Budapeszcie, Poznaniu i Warszawie. W latach 1955-57 i 1960-69 pełniła funkcję wiceprezesa Związku Kompozytorów Polskich. W latach 60-tych zajmowała się także pisarstwem. Jest autorką kilku powieści i nowel oraz tomiku opowiadań pt. *Znak szczególny*. Za twórczość kompozytorską otrzymała wiele nagród i wyróżnień, m.in. w 1933 roku jej *Kwintet na instrumenty dęte* otrzymał I nagrodę w konkursie kompozytorskim Towarzystwa „Aide aux femmes de professions libres” w Paryżu, w 1936 roku w konkursie kompozytorskim Towarzystwa Wydawniczego Muzyki Polskiej *Trio na obój, skrzypce i wiolonczelę* zdobyło II nagrodę, a *Sinfonietta na orkiestrę smyczkową* – wyróżnienie, w 1949 roku *Koncert fortepianowy* uzyskał II nagrodę w Konkursie Kompozytorskim im. Fryderyka Chopina, zorganizowanym

przez Związek Kompozytorów Polskich, w 1951 w Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim w Liège *Kwartet smyczkowy nr 4* otrzymał I nagrodę, a w 1956 w tym samym konkursie *Kwartet smyczkowy nr 5* – II nagrodę, w 1960 na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO w Paryżu *Muzyka na smyczki, trąbki i perkusję* (1958) uzyskała III lokatę, a w roku 1965 *Koncert skrzypcowy nr 7* zdobył nagrodę Rządu Belgijskiego i złoty medal na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim w Brukseli. Ponadto Grażyna Bacewicz w 1949 roku otrzymała Nagrodę Muzyczną miasta Warszawy, w 1950 roku – Nagrodę Państwową III stopnia, w 1951 – I nagrodę na Festiwalu Muzyki Polskiej za całokształt twórczości festiwalowej, w 1952 – Nagrodę Państwową II stopnia, w 1955 – Nagrodę Ministra Kultury i Sztuki, w 1960 – Nagrodę Związku Kompozytorów Polskich, a w roku 1962 – Nagrodę II stopnia Ministra Kultury i Sztuki. Została również odznaczona Orderem Sztandaru Pracy II klasy i I klasy, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem 10-lecia Polski Ludowej oraz Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

*

Skomponowany przez Grażynę Bacewicz w roku 1950 *Koncert na orkiestrę smyczkową* należy do jej najwybitniejszych utworów. Jest to zarazem wzorcowy przykład polskiej odmiany neoklasycyzmu, inspirowanej estetyką francuską, z którą nasi kompozytorzy zetknęli się podczas swych pobytów u Nadii Boulanger. Podstawowym źródłem inwencji Bacewiczówny jako autorki *Koncertu...* jest gra z tradycją barokowego *concerto grosso*. Nie bez przyczyny Stefan Kisielewski określił utwór (w swojej książce *Grażyna Bacewicz i jej czasy*, 1964) jako „współczesny *Koncert brandenburski*”. W swojej kompozycji Bacewiczówna nawiązuje do Bachowskiego wzoru dyspozycji formy i faktury: rozpada się ona na fragmenty eksponujące grę instrumentów solowych: skrzypiec i wiolonczeli oraz na fragmenty *tutti*, występujące w roli ritorneli. Utwór cieszy słuchacza werwą, wirtuozerią, żywą, motoryczną rytmiką części skrajnych i dyskretnym liryzmem środkowego, śpiewnego ogniwa. Indywidualny wkład autorki do „neobarokowych” struktur to przede wszystkim harmonika, nieustannie oscylująca między trybem durowym i molowym, wykorzystująca współbrzmienia bitonalne i modalizmy.

Magdalena Dziadek

Jakub Nikiel, ur. w 1990 roku w Bielsku-Białej, jest słuchaczem drugiego roku studiów magisterskich na kierunku Kompozycja w gdańskiej Akademii Muzycznej, w klasie prof. Andrzeja Dziadka. Jego utwory i aranżacje są wykonywane w całym kraju i za granicą. Jest laureatem m.in. Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego „Fontannie bije ten dzwon” za utwór „Echa Gdańska” na carillon św. Katarzyny i taśmę (2016). Pisał na zamówienie m.in. Polskiego Stowarzyszenia Carillonowego, czy na Warsztaty Muzyki Współczesnej prowadzone przez Lennarta Dohmsa z Hochschule der Künste Bern. Jakub Nikiel współpracuje z kilkunastoma orkiestrami na terenie Śląska i Małopolski, firmą BargielArt oraz dyrygentem Stefanem Łebkiem. Pracuje również nad metodyczną literaturą fortepianową oraz literaturą orkiestrową przeznaczoną dla dzieci i młodzieży. W 2015 roku otrzymał Stypendium Rektora Akademii Muzycznej w Gdańsku za osiągnięcia artystyczne. Od września bieżącego roku jest członkiem Koła Młodych Związku Kompozytorów Polskich.

*

Sinfonietta to krótki, dwuczęściowy utwór skomponowany na Międzynarodowy Konkurs Kompozytorski Sinfonietty Cracovia, który odbył się w czerwcu 2016 roku. Część pierwsza utworu to Lento appassionato; jej melikę tworzą długie, glissandowe przejścia. Nastrój części buduje przeplatane się misterioso i drammatico. Ostatni fragment con anima jest przygotowaniem do części drugiej, następującej attacca. Jest nią Scherzo o infernalnym charakterze. *Sinfonietta* pozostaje utworem otwartym, oczekującym na kolejne części.

Jakub Nikiel

Mikołaj Górecki, ur. w 1971 roku w Katowicach, po ukończeniu w 1990 roku Państwowego Liceum Muzycznego w Katowicach w klasie fortepianu, rozpoczął studia kompozytorskie w tamtejszej Akademii Muzycznej pod kierunkiem ojca – Henryka Mikołaja Góreckiego. Studia ukończył z wyróżnieniem w 1995. W latach 1996-97 otrzymał dwa stypendia z The Banff Centre for the Arts w Kanadzie, gdzie przebywał doskonalić swój warsztat kompozytorski. W 2000 obronił doktorat z kompozycji w Indiana University w Bloomington w Stanach Zjednoczonych. W latach 2000-2001 wykładał w McGill

University w Montrealu. Obecnie mieszka i pracuje w Stanach Zjednoczonych. W 1988 uzyskał I nagrodę na I Konkursie dla Młodych Kompozytorów w Bielsku-Białej, a w 1994 – III nagrodę Kapituły Krytyków na II Forum Młodych Kompozytorów w Krakowie. Jego utwory są grywane na światowych estradach koncertowych, m.in.: w De Ijsbreker Centre w Amsterdamie, w Lincoln Center – A. Fisher Hall w Nowym Jorku, Montrealu, Quebec City, Victorii, Edmonton, Waszyngtonie oraz w ramach takich festiwali, jak Światowe Dni Muzyki ISCM w Słowenii, Festiwal Prawykonań w Katowicach oraz festiwal „Musica Polonica Nova” we Wrocławiu. Wykonawcami jego utworów są m.in.: Kaja Danczowska, Jadwiga Kotnowska, Agnieszka Duczmal i Orkiestra Kameralna „Amadeus”, Gabriel Chmura, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w Katowicach i Brooklyn Philharmonic Orchestra w Nowym Jorku. Jego kompozycje są publikowane przez Polskie Wydawnictwo Muzyczne oraz Wydawnictwo Euterpe.

*

Divertimento na orkiestrę smyczkową powstało w 2009 roku. Prawykonanie miało w 2011 roku w Poznaniu – grała Orkiestra Amadeus pod batutą Agnieszki Duczmal. Kompozytor zdradza, że podczas komponowania utworu nie starał się poszukiwać nowych środków warsztatowych, lecz dysponując już istniejącymi, dążył do oddania muzyką rozmaitych emocji.

Magdalena Dziadek

Orkiestra Kameralna Akademii Muzycznej w Gdańsku powstała w 1999 roku z inicjatywy ówczesnego dziekana Wydziału Instrumentalnego uczelni, prof. Krzysztofa Langmana, a w skład kilkunastoosobowego zespołu wchodzi najlepsi instrumentalisci Katedry Instrumentów Smyczkowych. Początkowo orkiestra prowadzona była przez dyrygenta Jacka Rafała Delektę, następnie przez Andrzeja Kacprzaka i Pawła Kuklińskiego, zaś od kilku lat funkcję koncertmistrza i stałą opiekę merytoryczną sprawuje Andrzej Kacprzak. Głównym założeniem sankcjonującym powstanie zespołu była potrzeba umożliwienia młodzieży akademickiej współpracy z najwybitniejszymi koncertmistrzami (prymariuszami) polskich zespołów kameralnych takich jak: Sinfonia Varsovia, Symfo-

nietta Cracovia, Orkiestra Kameralna „Amadeus”, Concerto Avenna. Na przestrzeni ostatnich kilku lat zespół pracował pod kierunkiem zarówno polskich, jak i zagranicznych artystów, wśród których należy wymienić takie osobowości muzyczne jak: Jan Stanienda, Robert Kabara, Wiesław Kwaśny, Marek Moś, Andrzej Mysiński, Adam Kłoczek, Andrzej Bauer, Thanos Adamopoulos (Belgia), Agnieszka Duczmal, Jonathan Sirs, Paul Esswood, Jean-Marc Fessard, Miloslav Gajdoš, Mieczysław Szlezer, Brigitte Lang, Stefan Kamasa, Mirel Jankovici, Dominik Połowski, Sławomir Grenda, Łukasz Długosz, Giampiero Sobrino, Juri Gilbo, Claudio Desderi, Przemysław Stanisławski, a ostatnio także Sigiswald Kuijken, Tomasz Tomaszewski i Miloslav Jelinek. W roku 2002 orkiestra pod dyktando Jana Staniendy z wielkim powodzeniem wystąpiła na Festiwalu Mozartowskim w Lucernie (Szwajcaria), zaś w 2005 pod dyktando Thuringa Bräma powtórzyła swój sukces w tym mieście, biorąc udział w projekcie koncertowym tamtejszego Konserwatorium Muzycznego w jednej z największych sal Europy – Konzertsaal KKL Lucern. Zespół koncertuje regularnie zarówno na sali koncertowej macierzystej uczelni, jak i na wielu innych scenach Gdańska, Sopotu i Gdyni.

Skład orkiestry w roku akademickim 2016/2017

Skrzypce I

Andrzej Kacprzak – Natalia Kasprzak
Roman Niczyparuk – Hanna Chylińska
Przemysław Czekaj – Małgorzata Wójcik
Jan Staruch – Olga Nurkowska

Skrzypce II

Julianna Ann – Ewelina Radwańska
Sylwia Namroży – Magdalena Klauze
Maja Andrzejewska – Karolina Rupczak
Aneta Pawlik – Justyna Tarnowska

Altówki

Weronika Wiśniewska – Eliza Falkowska
Aleksandra Lipke – Barbara Kammer
Aleksandra Bogdanowicz

Wiolonczele
Maria Szagǳdowicz – Karol Sokołowski
Pośluszny Mateusz – Katarzyna Gaszczyk

Kontrabas
Mateusz Kot

Źródło: <http://www.amuz.gda.pl/o-nas/zespoly-artystyczne/orkiestra-kameralna>

Andrzej Kacprzak ukończył z wyróżnieniem studia w Gdańskiej Akademii Muzycznej w klasie skrzypiec Krystyny Jureckiej. W 2008 roku uzyskał stopień doktora sztuki, a w 2012 doktora habilitowanego sztuki. Prowadzi ożywioną działalność koncertową jak i pedagogiczną. Od 1999 roku jest koncertmistrem, dyrygentem i solistą Orkiestry Kameralnej Akademii Muzycznej w Gdańsku. W latach 2006-2008 był koncertmistrem Elbląskiej Orkiestry Kameralnej. Od 2010 roku jest gościnnym koncertmistrem i solistą Polskiej Filharmonii Kameralnej Sopot. Jest profesorem Gdańskiej Akademii Muzycznej, pedagogiem Liceum Muzycznego w Gdańsku oraz wykładowcą kursów muzycznych: Letnia Akademia Muzyczna – Bałoszyce, Międzynarodowa Zimowa Akademia Muzyczna – Kudowa Zdrój, Zimowa Akademia Muzyczna – Bałoszyce, International Music Course - Vught. Jest także jurorem konkursów skrzypcowych i kameralnych i autorem książki *Roman Maciejewski – kompozytor oryginalny i nieznany. Studium twórczości skrzypcowej*.

Sobota, 12.11.2016, godz. 18:00

Ratusz Staromiejski w Gdańsku, Sala Mieszczańska

KONCERT KAMERALNY

WYKONAWCY:

Andrzej Kacprzak – skrzypce

Paweł Rydel – fortepian

...

Andrzej Wojciechowski – klarnet

Tomasz Jocz – fortepian

PROGRAM:

Krzysztof Penderecki – *3 Miniatury na skrzypce i fortepian* (1960)

Witold Lutosławski – *Partita* (1984)

I Allegro giusto

II Ad libitum

III Largo

IV Ad libitum

V Presto

...

Marek Czerniewicz – *Bóg zasłonił twarz*

– *Matki*

– *Pieśń o ogrodzie Eden* (2002-2012)

Wojciech Blecharz – *Raven* (2007)

Michel Lysight – *Sonata na klarnet i fortepian* (2004)

Allegro

Molto liberamente

Allegro ben ritmato

KOMPOZYTORZY

Krzysztof Penderecki, ur. 23 listopada 1933 w Dębicy, w latach 1954-58 studiował kompozycję pod kierunkiem Artura Malawskiego, a po jego śmierci u Stanisława Wiechowicza w PWSM w Krakowie. W 1958 został wykładowcą kompozycji w swojej macierzystej uczelni. W latach 1972-1987 pełnił funkcję jej rektora. Działalność pedagogiczną prowadził również w Folkwang-Hochschule für Musik w Essen (1966-68) oraz Yale University w New Haven (1973-78). W latach 1987-1990 był dyrektorem artystycznym Filharmonii Krakowskiej, od 1993 jest dyrektorem artystycznym Festival Casals w San Juan w Puerto Rico, od 1997 dyrektorem muzycznym Sinfonia Varsovia, a od 1998 doradcą Beijing Music Festival w Pekinie. W latach 1968-70 był stypendystą Deutscher Akademischer Austauschdienst w Berlinie. Jako dyrygent Krzysztof Penderecki zadebiutował w 1971 w Donaueschingen, wykonując swój utwór *Actions* na zespół free-jazzowy (1971). Od tego czasu prowadzi intensywną działalność dyrygencką. W 1972 dokonał nagrania płytowego dla EMI swoich utworów z Wielką Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia i Telewizji w Katowicach. Dyrygował wieloma renomowanymi orkiestrami na świecie, m.in. Münchener Philharmoniker, Sinfonieorchester des Norddeutschen Rundfunks w Hamburgu, Sinfonieorchester des Mitteldeutschen Rundfunks w Lipsku, London Symphony Orchestra, Philadelphia Orchestra, New York Philharmonic Orchestra, orkiestrą radia japońskiego (NHK) w Tokio, orkiestrą filharmoniczną w Osace. Od 1988 jest głównym gościnnym dyrygentem Sinfonieorchester des Norddeutschen Rundfunks w Hamburgu, od 2000 gościnnym dyrygentem China Philharmonic Orchestra. W 1959 roku zdobył I, II i III nagrodę na Konkursie Młodych Związku Kompozytorów Polskich, w 1961 I nagrodę na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO w Paryżu, jest również dwukrotnym laureatem Prix Italia. Krzysztof Penderecki otrzymał wiele nagród i odznaczeń, m.in. Nagrodę Państwową I stopnia (1968, 1983), Nagrodę Związku Kompozytorów Polskich (1970), Nagrodę im. Gottfrieda von Herdera (1977), Nagrodę im. Jeana Sibeliusa (1983), Premio Lorenzo Magnifico (1985), Nagrodę Izraelskiej Fundacji im. Karla Wolffa (1987), Grammy Award (1988, 1999, 2001), Wielki Krzyż Zasługi Orderu Zasługi RFN (1990), Grawemeyer

Award of the University of Louisville (1992), Nagrodę Międzynarodowej Rady Muzycznej UNESCO (1993), Order Za Zasługi dla Kultury Księstwa Monaco (1993), Krzyż Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (1993), austriackie odznaczenie honorowe „Za Osiągnięcia Naukowe i Artystyczne” (1994), Nagrodę Pro Baltica (1995), tytuł Commandeur dans l'Ordre des Arts et des Lettres (1996), Nagrodę Muzyczną miasta Duisburg (1999), AFIM Indie Award (1999), MIDEM Classical Award jako Best Living Composer of the Year (2000), Ordine al Merito della Repubblica Italiana (2000), Premio Principe de Asturias de las Artes (2001), Nagrodę Wielką Fundacji Kultury (2002), Nagrodę im. Romano Guardiniego (2002), Preis der Europäischen Kirschenmusik (2003), Medal Fundacji Judaica (2003), Praemium Imperiale (2004), Order Orła Białego (2005), Commander of the Three Star Order Republiki Łotewskiej (2006), Doroczną Nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2008), Nagrodę im. Józefa Chelmońskiego (2008), Złoty Medal Ministra Kultury Republiki Armenii (2008). Jest doktorem honoris causa Uniwersytetu w Rochester (1972), Saint Olaf College w Northfield w Minnesocie (1977), Uniwersytetu w Bordeaux (1979), Uniwersytetu w Leuven (1979), Georgetown University w Waszyngtonie (1984), Uniwersytetu w Belgradzie (1985), Universidad Autónoma de Madrid (1987), Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (1987), Uniwersytetu Warszawskiego (1993), Akademii Muzycznej w Krakowie (1994), Akademii Muzycznej w Warszawie (1994), Universidad Católica Argentina w Buenos Aires (1994), Uniwersytetu w Glasgow (1995), Uniwersytetu Jagiellońskiego (1998), Universitatea Babeş-Bolyai w Klużu-Napoce (1999), Duquesne University w Pittsburghu (1999), Academia de Muzica „Gheorghe Dima” (1999), Universität Luzern (2000), Yale University w New Haven (2003), Uniwersytetu w St. Petersburgu (2003), Uniwersytetu w Lipsku (2003), Uniwersytetu w Seulu (2005), Konserwatorium w Erywaniu (2008), Akademii Muzycznej w Gdańsku (2008) oraz członkiem honorowym Royal Academy of Music w Londynie, Accademia Nazionale di Santa Cecilia w Rzymie, Kungliga Musikaliska Akademien w Sztokholmie, Akademie der Künste w Berlinie, Academia Nacional de Bellas Artes w Buenos Aires, Académie Internationale de Philosophie et de l'Art w Bernie, Polskiej Akademii Nauk, Académie Nationale des Sciences, Belles-lettres et Arts w Bordeaux,

Royal Irish Academy of Music w Dublinie, American Academy of Arts and Letters, Academia Scientiarum et Artium Europaea w Salzburgu, Institut for Advanced Study University Bloomington, The Kościuszko Foundation w Nowym Jorku, Gesellschaft der Musikfreunde w Wiedniu, Academy for Performing Arts w Hong Kongu. W 1997 roku Krzysztof Penderecki opublikował książkę pt. *Labirynt czasu. Pięć wykładów na koniec wieku* (Warszawa, Presspublica).

*

Trzy miniatury na skrzypce i fortepian powstały w 1960 roku i należą do pierwszych utworów, w których krystalizował się radykalny styl Pendereckiego, nazwany później „sonoryzmem” z uwagi na to, że pierwszoplanowym czynnikiem formotwórczym jest w nim brzmienie. Podobnie jak w dwa lata późniejszym *I kwartecie smyczkowym*, kompozytor wprowadził tu szereg brzmień nowatorskich, uzyskiwanych przez niekonwencjonalne użycie instrumentów. W pierwszej z trzech miniatur skrzypek szokuje słuchacza poprzez uderzanie w instrument, wykorzystywanie skrajnych rejestrów, szerokiego vibrata, czy gry za podstawkiem, zaś pianista ogranicza się do dyskretnego akordowego akompaniamentu. W miniaturze drugiej gra tylko skrzypek, lecz tak, że dźwięki wychodzą również z fortepianu – solista zwrócony jest bowiem do wnętrza instrumentu, wskutek czego samoistnie dźwięczą struny, na zasadzie rezonansu. Miniatura trzecia zagospodarowana jest w formie dialogu obu instrumentów – tutaj także fortepian staje się nowatorskim narzędziem muzycznym – kompozytor wykorzystuje technikę bezpośredniego pobudzania strun. Utwór jest inspirowany wierszami Jerzego Harasymowicza z cyklu *Genealogia instrumentów: Okaryna, Basetla, Skrzypce*.

Magdalena Dziadek

Witold Lutosławski (1913 – 1994) uczył się gry na fortepianie i skrzypcach u pedagogów warszawskich, a od 1928 roku przez cztery lata uczęszczał na prywatne lekcje teorii i kompozycji do Witolda Maliszewskiego. W 1932 roku został uczniem Państwowego Konserwatorium Warszawskiego, gdzie kontynuował studia kompozytorskie w klasie Maliszewskiego oraz fortepianowe u Jerzego Lefeldta (dyplom pianisty uzyskał w 1936

roku, a kompozytora – w 1937). W latach 1931-33 był również studentem Wydziału Matematyki Uniwersytetu Warszawskiego. Lata okupacji spędził w Warszawie. Zarabiał na życie m.in. jako pianista w kawiarniach „SiM” (Sztuka i Moda) oraz „U Aktorek” grając w duecie z Andrzejem Panufnikiem. Po wojnie Lutosławski zamieszkał na stałe w Warszawie. Zaangażował się w organizację Związku Kompozytorów Polskich. Ze stowarzyszeniem tym czynnie był związany do końca życia jako członek zarządu. Był również współorganizatorem „Warszawskiej Jesieni”. Uczestniczył w wielu kursach kompozytorskich: w 1962 roku – w Berkshire Music Center w Tanglewood (Massachusetts), w 1963 i 1964 roku – w Summer School of Music w Darlington (Anglia); w 1966 – w Kungliga Svenska Musikaliska Akademien w Sztokholmie; w 1966 – na uniwersytecie w Austin (Texas), a w 1968 – w Århus (Dania). Od lat 60. zajmował się także działalnością dyrygencką. Jako dyrygent odbył wiele podróży artystycznych, m.in. do Francji (1964), Czechosłowacji (1965), Holandii (1969), Norwegii i Austrii (1969). Dyrygował koncertami Los Angeles Philharmonic Orchestra, San Francisco Symphony Orchestra, BBC Symphony Orchestra, London Sinfonietta, Orchestre de Paris i Wielką Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia i Telewizji. Za twórczość muzyczną otrzymał wiele nagród i odznaczeń, m.in. Nagrodę Związku Kompozytorów Polskich (1959, 1973), Nagrodę I stopnia Ministra Kultury i Sztuki (1962), Nagrodę Państwową I stopnia (1955, 1964, 1978), I nagrodę na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO w Paryżu (1959, 1962, 1964, 1968), Nagrodę im. Sergiusza Kusewiczego (1964, 1976, 1986), im. Gottfrieda von Herdera (1967), im. Léonie Sonninga (1967), im. Maurice’a Ravela (1971), im. Jeana Sibeliusa (1973), im. Ernsta von Siemensa (1983), im. Charlesa Grawemeyera (1985), królowej Zofii Hiszpańskiej (1985). W 1983 roku uhonorowano go Nagrodą Artystyczną Komitetu Kultury Niezależnej NSZZ „Solidarność”. W 1985 roku został odznaczony Złotym Medalem Royal Philharmonic Society w Londynie, w 1992 roku Złotym Medalem i tytułem muzyka roku 1991, nadanym przez brytyjskie Incorporated Society of Musicians oraz Medalem Stockholm Concert Hall Foundation, a w 1993 – „Polar Music Prize” i „Kyoto Prize” w dziedzinie sztuki. W 1994 roku nadano Lutosławskiemu najwyższe polskie odznaczenie: Order Orła Białego. Członkostwo honorowe przyznały mu liczne stowarzyszenia muzyczne, akademie artystyczne

i naukowe, m.in. Międzynarodowe Towarzystwo Muzyki Współczesnej, Kungliga Svenska Musikaliska Akademien, Freie Akademie der Künste w Hamburgu, Deutsche Akademie der Künste w Berlinie, Akademie der Schönen Künste w Monachium, American Academy of Arts and Letters w Nowym Jorku, Royal Academy of Music w Londynie oraz Związek Kompozytorów Polskich. Wiele uniwersytetów przyznało Lutosławskiemu tytuł doktora honoris causa, m.in. uniwersytet w Warszawie, Toruniu, Chicago, Lancaster, Glasgow, Cambridge, Durham, Uniwersytet Jagielloński i McGill University w Montrealu. Od 1990 roku odbywa się w Warszawie Międzynarodowy Konkurs Kompozytorski im. Witolda Lutosławskiego organizowany przez Filharmonię Narodową.

*

Partitę na skrzypce i fortepian skomponowałem jesienią 1984 roku na życzenie Orkiestry Kameralnej w St. Paul w stanie Minnesota, dla Pinchasa Zukermana i Marca Neikruga. Utwór składa się z pięciu części, z których głównymi są: pierwsza (*Allegro giusto*), trzecia (*Largo*) i piąta (*Presto*). Część druga i czwarta to jedynie krótkie interludia, grane *ad libitum*. Krótka sekcja *ad libitum* występuje również przed końcem ostatniej części. Trzy główne części nawiązują, przynajmniej pod względem rytmu, do przedklasycznej osiemnastowiecznej tradycji muzyki instrumentalnej. Jest to wszakże tylko rodzaj aluzji. Pod względem harmoniki i melodyki *Partita* należy do tej samej grupy ostatnich moich kompozycji, co *III Symfonia* i Łańcuch I.

Witold Lutosławski

(komentarz autorski w książce programowej *Warszawskiej Jesieni* 1988)

Marek Czerniewicz, ur. 16 września 1974 roku w Ornece, jest absolwentem gdańskiej Akademii Muzycznej w klasie kompozycji prof. Eugeniusza Głowskiego (dyplom z wyróżnieniem w 2000 roku). Twórczość Czerniewicza była prezentowana w wielu ośrodkach w Polsce i za granicą (m.in. Wiedeń, Tallin, Budapeszt, Bratysława, Bruksela, Brno, Berlin, Lipsk, Hamburg, Ostrawa, Wilno, Moskwa, Jerozolima, Betlejem, miasta Chińskiej Republiki Ludowej). Jego utwory grali m.in. Andre Ochodlo, Teatr Atelier w Sopocie, Polska Filharmonia Kameralna w Sopocie, „Cappella

Gedanensis”, Teatr Wybrzeże w Gdańsku, „NeoQuartet”, „The Smith Quartet”, „Atom String Quartet”, „Hevelius Brass”. Jest także autorem muzyki teatralnej i filmowej. Stworzył m.in. muzykę do obrazu Marcina Bortkiewicza *Portret z pamięci* (film jako trzeci w polskiej kinematografii został zakwalifikowany do niezwykle prestiżowej sekcji Director's Fortnight 65. Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Cannes w 2012 roku). Kompozytor był stypendystą londyńskiej organizacji European Association for Jewish Culture (2002), laureatem Stypendium Marszałka Województwa Pomorskiego przyznawanego twórcom kultury (2006), w 2007 roku otrzymał Nagrodę Ministra Obrony Narodowej za kompozycję na orkiestrę dętą. W roku 2014 został laureatem Honorowej Nagrody Gdańskiego Towarzystwa Przyjaciół Sztuki w dziedzinie kompozycji. W roku 2002 rozpoczął pracę pedagogiczną w Akademii Muzycznej w Gdańsku i w Akademii Pomorskiej w Słupsku.

Wojciech Blecharz, kompozytor i oboista, urodził się w 1981 roku w Gdyni. W 2006 ukończył z wyróżnieniem studia kompozytorskie pod kierunkiem Mariana Borkowskiego w Akademii Muzycznej w Warszawie. Jesienią 2008 rozpoczął studia doktoranckie z zakresu kompozycji na wydziale muzycznym Uniwersytetu Kalifornijskiego w San Diego, gdzie pracuje z takimi osobowościami, jak Phillipe Manoury, Miller Puckette, Roger Reynolds, Chinari Ung, Steve Schick i in. W 2005 otrzymał stypendium Ministra Kultury za szczególne osiągnięcia w nauce, w 2006 stypendium Académie Musicale di Villecroze (Francja), w 2007 stypendium artystyczne ZAiKS-u, w 2008 roczne stypendium twórcze Ministra Kultury, a także stypendia Instytutu Adama Mickiewicza oraz Centrum Kultury w Gdyni. Brał udział w kursach kompozytorskich prowadzonych przez Noëla Lee (2006, Villecroze) oraz Karlheinz Stockhausena (2007, Kuerten). Zajmuje się wykonawstwem muzyki średniowiecznej i renesansowej. W latach 2000-2005 pełnił funkcję kierownika muzycznego Zespołu Muzyki Średniowiecznej „Pressus”. Zespół pod jego kierownictwem uzyskał wiele nagród i wyróżnień, m.in.: Złotą Harfę Eola na Festiwalu Muzyki Dawnej „Schola Cantorum” w Kaliszu (1998), Nagrodę Ministra Edukacji Narodowej (1998), Nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (1998), III nagrodę na Międzynarodowych Bydgoskich Im-

presjach Muzycznych (1998), I miejsce w Konkursie im. Mikołaja z Radomia „Przeszłość dla Przyszłości” (1999), główną nagrodę na Festiwalu Talentów w Tarnowie (2000), Nagrodę Fundacji im. Zofii Rayzacherowej za największą indywidualność artystyczną na X Festiwalu Muzyki Dawnej w Warszawie (2000). Ponadto jest laureatem wyróżnień indywidualnych na Festiwalu Muzyki Dawnej „Schola Cantorum” w Kaliszu (1997) oraz w Konkursie im. Mikołaja z Radomia „Przeszłość dla Przyszłości” (1999). Jest także laureatem konkursów kompozytorskich: w 2004 – III nagrody w Konkursie Kompozytorskim „Musica Sacra” w Częstochowie, w 2005 – III nagrody w Konkursie Kompozytorskim im. Adama Didura w Sanku, w 2006 – nagrody w Konkursie Kompozytorskim Koła Młodych oraz nagrody w Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim Jihlava 2006, w 2007 – I nagrody w 48. Konkursie Młodych Kompozytorów im. Tadeusza Bairda oraz nagrody w Konkursie Koła Młodych Związku Kompozytorów Polskich. W 2012 roku otrzymał nagrodę-stypendium za „doskonałość w kompozycji” podczas 46. Letnich Kursów Muzyki Nowej w Darmstadtzie oraz był nominowany do Paszportu „Polityki” w kategorii Muzyka Poważna. W 2013 roku został laureatem konkursu kompozytorskiego IMPULS w Austrii oraz był nominowany do nagrody Orleń „Polacy z werwą” w kategorii Kultura i Sztuka i do nagrody Programu Trzeciego Polskiego Radia Kultury Roku. Muzyka Wojciecha Blecharza wykonywana była m.in. na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Sakralnej „Gaude Mater”, Laboratorium Muzyki Współczesnej, Generacjach VII, Koncertach Koła Młodych towarzyszących Festiwalowi „Warszawska Jesień”, Warszawskich Spotkaniach Muzycznych, Nowych Gdańskich Brzmieniach, koncertach Académie Musicale di Villecroze, Bebersee Festival, koncertach młodych polskich kompozytorów zorganizowanych na Białorusi, koncertach an_Arche - NewMusicEnsemble, Musica Polonica Nova, Gdańskim Festiwalu Muzycznym, Muzycznych Porach Roku, Music Network Ireland, Morrison Artist Series San Francisco i in. Jest również twórcą muzyki do przedstawień teatrów tańca i sztuk teatralnych – współpracował ze Śląskim Teatrem Tańca w Bytomiu, z Kokoro Dance – Vancouver, City Dance Ensemble – Washington, Coming Back To The Roots – Philadelphia, Teatrem Powszechnym w Warszawie, Theatre of Witness – Philadelphia, BalletMet, Columbus – Ohio, Anką Majcher – Rotterdamse Danceakade-

mie. Współprowadził kursy muzyczne na Międzynarodowej Konferencji Tańca Współczesnego w Bytomiu, Ogólnopolskich Warsztatach Muzyki Dawnej w Przemkowie, w Swarthmore College w Stanach Zjednoczonych i Wyższej Szkole Sztuk Performatywnych w Bytomiu (program pilotażowy). Wojciech Blecharz jest członkiem Związku Kompozytorów Polskich, Stowarzyszenia Autorów ZAiKS, współpracował z Mazowieckim Centrum Kultury i Sztuki w Warszawie.

*

Kompozycje Marka Czerniewicza i Wojciecha Blecharza, które zabrzmiały podczas koncertu, są transkrypcjami trzech wybranych spośród dwudziestu dziewięciu pieśni jidysz, które były komponowane przez nich na przestrzeni dziesięciu lat (2002-2012). Wszystkie pieśni powstały w ramach współpracy Marka Czerniewicza z pieśniarzem, aktorem, reżyserem teatralnym i dyrektorem *Teatru Atelier* w Sopocie André Hübnerem-Ochodlo. Kompozytor dokonał transkrypcji specjalnie dla duetu A. Wojciechowski – T. Jocz. Warto podkreślić, że utwór *Bóg zasłonił twarz* w wersji na klarnet z fortepianem publiczność festiwalowa będzie miała okazję wysłuchać jako pierwsza. Pieśń ta, podobnie jak i następna, została skomponowana do wojennej poezji Rajzeli Żychlińskiej, natomiast *Pieśń o ogrodzie Eden* oparta jest na wierszu Abrahama Sutzkevera, który w niezwykle przejmujący sposób dotyka odwiecznych zagadnień miłości i cierpienia.

Marek Czerniewicz

Michel Lysight, ur. 1958, jest kompozytorem i dyrygentem. W latach 1976-1978 studiował w Wolnym Uniwersytecie w Brukseli, następnie wstąpił do brukselskiego Konserwatorium Królewskiego, gdzie studiował teorię muzyki, grę na fagocie i dyrygenturę, w klasie Roberta Janssensa (dyplom 2002). W 1989 roku zdobył, jako student Paula-Baudouine'a Michela w klasie kompozycji, pierwszą nagrodę w konkursie Królewskiego Konserwatorium w Mons. W tym samym roku jego kompozycja *Soleil bleu* została wybrana jako obowiązkowy punkt programu dorocznego konkursu fagocistów organizowanego przez Dexia Bank. W 1991 roku założył w Brukseli zespół Nouvelles Consonantes, propagujący nurt tzw. nowej

prostoty w muzyce. W 1990 roku jego *Quatrain* na kwartet dęty otrzymał nagrodę im. Iréne Fuérison Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Brukseli. W 1992 zdobył srebrny medal w konkursie Międzynarodowej Akademii de Lutèce w Paryżu. W 1997 roku Związek Kompozytorów Belgijskich przyznał mu Trophée Fuga za propagowanie narodowej muzyki belgijskiej. W 2012 roku był nominowany do nagrody Octaves de la Musique. Jego dorobek obejmuje blisko 100 kompozycji, z których większość nagrano na płyty. Obecnie jest profesorem Królewskiego Konserwatorium w Brukseli. Jest regularnie zapraszany przez Uniwersytet Bilkent w Ankarze do prowadzenia kursów mistrzowskich. W latach 2008-2009 był kompozytorem rezydentem konserwatorium im. Dariusza Milhauda w Paryżu.

*

Wydana po raz pierwszy w 2004 roku *Sonata na klarnet i fortepian* Michela Lysighta należy, obok *Sonaty fortepianowej*, do najczęściej granych jego utworów. Zarówno koncepcją formalną, jak i wyborem materiału i środków kompozytorskich, kompozycja nawiązuje do tradycji klasycznej formy sonatowej i zarazem tę tradycję uaktualnia, w sposób właściwy dla wyznawanej przez autora estetyki „new consonant” (nowa konsonansowość), wywodzącej się z minimalizmu i „nowej prostoty” proponowanej wcześniej przez takich twórców, jak Steve Reich, czy Henryk Mikołaj Górecki. Utwór posiada trzy skonstrastowane części (szybka – wolna – szybka) o konstrukcji wewnętrznej typowej dla sonaty XIX-wiecznej. Część pierwsza wprowadza – na wzór klasycznego allegro sonatowego – dwie skonstrastowane myśli muzyczne w postaci pełnych rozmachu melodii eksponowanych w partii klarnetu, podpartych figuracyjnym akompaniamentem fortepianu („poła” tych tematów są wyraźnie oddzielone, m.in. za pomocą zmiany podziału rytmicznego z dwójkowego na trójkowy). Klasyczny tu jest podział ról obu instrumentów (fortepian jedynie towarzyszy soliście), sposób traktowania faktury, dynamiki czy artykulacji. Stronę nowoczesności reprezentuje harmonika oraz metrytmika (kompozytor stosuje metra niesymetryczne oraz często je zmienia). Część środkowa ma charakter liryczny i kreuje specyficzny klimat, przywołujący echa muzyki barokowej. Klarnet i fortepian częściej tu dialogują ze sobą, przejmując od siebie główny temat, którego melodia ozdobiona jest charakterystycznymi

przednutkami. Część trzecia to typowe ogniwo finałowe – wirtuozowskie, wręcz brawurowe. Kompozytor wprowadza tu kilka pomysłów, rozmieszczając je w ramach trzyczęściowej formy z szybkimi fragmentami ramowymi, liryczną „chwilą” w środku i zapierającą dech kodą. I tu o wyrafowaniu mowy muzycznej przesądzą subtelne zmiany metrum, z którymi są zsynchronizowane fluktuacje tempa i barwy dźwięku.

Magdalena Dziadek

WYKONAWCY

Andrzej Kacprzak – p. s. 42

Paweł Rydel – gdański pianista wykształcony w rodzinnym mieście pod kierunkiem prof. Katarzyny Popowej-Zydroń i prof. Waldemara Wojtala, obecnie jest pracownikiem Katedry Fortepianu gdańskiej Akademii Muzycznej w stopniu doktora habilitowanego. Doskonalił swe umiejętności na wielu kursach pianistycznych solowych i muzyki kameralnej, pracując pod kierunkiem takich profesorów, jak Andrzej Jasiński, Kevin Kenner, Jean-Paul-Sevilla, Andrzej Tatarski (w zakresie kameralistyki także Jadwiga Kaliszewska, Mark Lubotsky, Henry Meyer, Marek Moś i Maria Szwajger-Kuśakowska). Jest laureatem najwyższych nagród w konkursach pianistycznych i kameralnych, m.in.: w I Ogólnopolskim Konkursie o stypendia im. F. Liszta we Wrocławiu (1991), III Ogólnopolskim Konkursie Pianistycznym im. I.J. Paderewskiego w Bydgoszczy (1994), I Konkursie Muzyki Kameralnej w Zakopanem w r. 1998 (ze skrzypkiem A. Kacprzakiem) oraz nagrody Jury w Konkursie Pianistycznym w Bremen (Niemcy) w 1999 r. Prowadzi regularną działalność koncertową jako solista i kameralista, występując w wielu miejscach w Polsce i innych krajach Europy (m.in. Rosja, Niemcy, Norwegia, Ukraina, Włochy). Jego zainteresowania artystyczne obejmują przede wszystkim muzykę XIX i XX w., w tym szczególnie twórczość R. Maciejewskiego i O. Messiaena, choć pianista nie stroni także od muzyki epok wcześniejszych. Jego wykonanie fragmentów

Vingt regards... O. Messiaena było podstawą filmu Joanny Malinowskiej *Dwadzieścia spojrzeń*.

Andrzej Wojciechowski jest absolwentem Akademii Muzycznej im. St. Moniuszki w Gdańsku w klasie prof. Bogdana Ocieszaka (dyplom z wyróżnieniem). Brał udział w licznych kursach mistrzowskich prowadzonych przez takie sławy jak Andrew Marriner, Jean-Marc Fessard, Walter Vitek, Wojciech Mrozek, Brenno Ambrosini, Joseph Fuster, Nicolas Baldeyrou, Antonio Saiote, Alessandro Travaglini. W latach 2002-2003 studiował w klasie mistrzowskiej Joan Enric Lluena pod egidą Conservatori Superior De Musica w Castello. Wielokrotnie zdobywał nagrody i wyróżnienia na konkurach klarnetowych i kameralnych zarówno w kraju, jak i za granicą. Dwukrotnie był stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Jako solista i kameralista koncertował w Niemczech, Anglii, Włoszech, Monaco, Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Hiszpanii, Portugalii, Danii, Ukrainie, Holandii, Belgii, Czechach, RPA, Rosji, Chinach i wielu miastach Polski. Jest pierwszym klarnecistą Polskiej Filharmonii Bałtyckiej im. Fryderyka Chopina w Gdańsku. Stale współpracuje z Polską Filharmonią Kameralną Sopot. Wraz z pianistą Sławomirem Wilkiem współtworzy formację Inspiro Duo. Jest również członkiem Mozartowskiego Zespołu Basethornowego, Gdańskiego Trio Stroikowego oraz zespołu Zagan Acoustic. Jest adiunktem w Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku oraz profesorem gościnnym Ning Xia University w In Chuan (Chiny). W 2014 roku Andrzej Wojciechowski dołączył do zaszczytnego grona „Muzyków Selmera”. W 2016 roku nakładem wydawnictwa DUX ukazał się jego debiutancki album „A tribute to Benny Goodman” nagrany wraz z Orkiestrą Kameralną Akademii Muzycznej w Gdańsku pod batutą Łukasza Borowicza. Na płycie znalazło się pierwsze polskie nagranie *Koncertu* Aarona Coplanda oraz kompozycje dedykowane artyście.

Tomasz Jocz ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Gdańsku, w klasie fortepianu profesora Zbigniewa Śliwińskiego. Swoje umiejętności rozwijał pod kierunkiem wybitnych pianistów i pedagogów: Bernarda

Ringeissena (Francja), Aleksandra Orłowieckiego (Rosja) i Bernarda Roberta (Wielka Brytania). Był stypendystą Ministerstwa Kultury i Sztuki. Otrzymał nagrody w wielu konkursach pianistycznych i kameralnych; do najważniejszych zalicza: Ogólnopolski Konkurs Pianistyczny na Stypendia Towarzystwa im. F. Liszta we Wrocławiu (laureat dwóch edycji konkursu), Ogólnopolski Konkurs Pianistyczny im. I. J. Paderewskiego w Bydgoszczy (otrzymał również nagrodę specjalną za najlepsze wykonanie utworu z orkiestrą), Grand Prix Festiwalu Kameralistyki Młodych w Kłodzku oraz Międzynarodowy Konkurs Współczesnej Muzyki Kameralnej im. K. Pendereckiego w Krakowie (kategoria duety). Ma w swoim dorobku liczne nagrania radiowe i telewizyjne, spośród których na szczególną uwagę zasługuje jedyne w Polsce zarejestrowane wykonanie *Koncertu D-Dur* op. 21 na skrzypce i fortepian i kwartet smyczkowy E. Chaussona (partia kwartetu została opracowana na orkiestrę kameralną). Nagranie zrealizowała wytwórnia DUX. Otrzymało ono nominację Płyta Roku – Fryderyk 98 w kategorii muzyka symfoniczna.

Niedziela, 13.11.2016, godz. 18:00

Ratusz Staromiejski w Gdańsku, Sala Mieszczańska

KONCERT KAMERALNY

WYKONAWCY:

Nataliya Gronovska (Lwów) – kontralt

Iryna Riabchun (Kijów) – fortepian

PROGRAM

Część I

Borys Latoszynski *Sonata* nr 1 na fortepian (1924)

Grigorij Alczewski – *Dusza – sie konwalijska nizna* do słów Christiny Alczewskiej

Iryna Hubarenko – *Trzy preludia na fortepian*

Iryna Hubarenko – Pięć pieśni do wierszy Leonida Kisieljowa

z cyklu *Zaspiwajtie, siestro*:

Na tierasach dieriew

Ja nichto dla tiebie

Pisnia

Won aprichodiła szczoranku

Zaspiwajtie, siestro

Vasyl Barwinski – *Bil. Biju. Pieriemoga liubowi* na fortepian

Bogdana Filc – *Liebiedina piesnja* do słów Łesi Ukrainki

Część II

Valentin Silverstov – *Dwi elegji* do słów Iriny Hubarenko (2005)

Valentin Silvestrov – *Piat' walcu ta koliskowa* na fortepian (1974-75)

Valentin Silvestrov – *Kołokoljenka* do słów Iriny Hubarenko (2011)

Mykoła Koliada, opr. L. Kołodub – *suita Piat' poem* na fortepian, cz. I i II

Ołeksandr Biłas – *Kalina w żyti* do słów B. Fiedorowa,

– *Cwitut osinni tichi niebiesa* do słów A. Maliszko

Mirośław Skoryk – *Burleska* na fortepian

Stiepan Sabadasz

– pieśń *Mołodiczki* z wokalnno-choreograficznej suity *Bukowinskije wiesilla*

Paulina Sadło

– *Czy anioł zlatuje na ziemię* do słów Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej

Mykoła Kołessa (1903-2006) – *Preludium* na fortepian

ukraińska pieśń narodowa

Oj, ja znaju, szczo grich maju, opr. Deziderij Zador

KOMPOZYTORZY

Borys Latoszynski urodził się w 1894 roku w Żytomierzu, zmarł w Kijowie w roku 1968. Był kompozytorem, dyrygentem i pedagogiem. Od 1917 roku występował jako pianista i dyrygent. W 1918 roku ukończył prawo na uniwersytecie w Kijowie, a rok później – tamtejsze konserwatorium w klasie kompozycji R. Gliéra. W latach 1920-68 uczył w konserwatorium kijowskim, od 1935 roku jako profesor instrumentacji. W latach 1935-1938 oraz 1941-1944 był profesorem konserwatorium moskiewskiego. W latach 1939-1941 był przewodniczącym, a następnie członkiem zarządu Związku Kompozytorów Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej. Po wojnie pracował również jako kierownik artystyczny filharmonii w Kijowie. Jest laureatem Nagrody Państwowej ZSRR (1946, 1952) i Nagrody Państwowej USRR (1971, pośmiertnie). W 1968 roku otrzymał tytuł Narodowego Artysty USRR. Posiadała także kilka odznaczeń nadanych przez władze polskie. Jego twórczość obejmuje przede wszystkim dzieła orkiestrowe: 5 symfonii, poematy symfoniczne m.in. (*Grażyna, Na brzegach Wisły*), *Suitę polską*, *Uwerturę słowiańską*, *Uwerturę na 4 ukraińskie tematy ludowe*, kwartety smyczkowe, tria fortepianowe, sonaty i inne utwory fortepianowe, pieśni oraz opery: *Zołotyj obrucz* i *Szczors*. Tworzył również muzykę teatralną i filmową oraz opracowywał na chór bądź głos i fortepian ludowe pieśni ukraińskie.

Grigorij Alczewski (1886-1920) pochodził z rodziny od kilku pokoleń zaangażowanej w rozwój kultury Ukrainy. Był kompozytorem, pianistą i pedagogiem śpiewu. Ukończył konserwatorium moskiewskie w klasie kompozycji Siergieja Taniejewa. Działał w Charkowie, gdzie zorganizował orkiestrę bałajkową. Jest autorem symfonii, poematu symfonicznego *Alosza Popowicz*, licznych pieśni do słów Tarasa Szewczenki, Łesi Ukrainki i swojej matki Christiny Alczewskiej (1841-1920), która była nauczycielką i publicystką (poświęcała się pielęgnowaniu języka ukraińskiego, napisała prace o twórczości Szewczenki). Grigorij Alczewski jest także autorem opracowań narodowych pieśni ukraińskich oraz podręcznika śpiewu. Jego brat Iwan był słynnym śpiewakiem.

Irina Hubarenko (1959-2004) – kompozytorka, poetka, krytyk teatralny, historyk sztuki, urodziła się w Charkowie, w znanej artystycznej rodzinie Czerkaszyn-Hubarenko. Znaczny wpływ na rozwój jej zainteresowań artystycznych mieli dziadek Roman Czerkaszyn – reżyser teatralny i babcia – aktorka Julia Fomina. Zawód muzyka obrała za przykładem rodziców – kompozytora Witalija Hubarenko i matki – muzykologa Mariny Czerkaszyny-Hubarenko. Po ukończeniu w 1979 roku specjalnej szkoły muzycznej w Charkowie wstąpiła do Charkowskiego Instytutu Sztuk im. I. Kotlarowskiego, w którym kształciła się w klasie kompozycji W.M. Zołotuchina. Po ukończeniu studiów (1984) rozpoczęła pracę w sekcji muzycznej Teatru Młodego Widza w Charkowie. W ciągu 20 lat współpracy z tym teatrem stworzyła muzykę do blisko 30 spektakli. Niektóre z nich utrzymały się w repertuarze do dziś. Zajmowała się także reżyserią teatralną, z aktorami swego teatru wystawiła samodzielnie kilka sztuk, które były grane w Charkowie i Kijowie. Oprócz muzyki teatralnej napisała kilkadziesiąt pieśni i romansów do własnych tekstów, poemat symfoniczny *Achtamar*, operę kameralną *Mied'wied'* (*Niedźwiedź*) według A. Czechowa. Wśród jej kompozycji kameralnych są preludia fortepianowe, cykle wokalne, m.in. cykl na głos i fortepian *Zaśpiewaj, siostró* do słów ukraińskiego poety Leonida Kisieljowa, sonata na obój, rock-opera *Solaris*. W młodości pisała także wiersze i utwory prozatorskie. W ostatnich latach życia aktywnie zajmowała się krytyką teatralną. Jako recenzent współpracowała z czasopismem „Zierkało niedieli”. Pracowała także nad dysertacją doktorską pt. *Koncepcje reżyserskie XX wieku w świetle psychologii analitycznej*. Pośmiertnie ukazał się zbiór jej wierszy *Poeticzni mieditacii* (*Medytacje poetyckie*, Kijów 2005), tudzież wybór utworów wierszem i prozą oraz prac publicystycznych pt. *Rimskij roman* (*Romans rzymski*) (Charków 2011). Jej opera kameralna *Mied'wied'* (*Niedźwiedź*) z sukcesem wystawiana jest na różnych scenach Kijowa.

*

Najważniejsza w świecie muzyka to muzyka o miłości. Irinę Hubarenko zafascynowała postać ukraińskiego poety Leonida Kisieljowa (1946-1968), którego wydane pośmiertnie wiersze przeczytała w młodości. Były to wiersze 13-letniego młodzieńca, pisane jeszcze na szkolnej ławie, w mo-

mencie, gdy artysta dowiedział się o swojej nieuleczalnej chorobie. Przy życiu podtrzymywała go pomoc przyjaciół, a także twórczość. Przyszła pierwsza miłość, a wraz z nią – nadzieja. Wstąpił na studia i do końca nie zaprzestał tworzenia. Większość jego wierszy, także te, które wykorzystwała Irina Hubarenko w zbiorze pieśni *Zaspiwaj, sestro* (*Zaśpiewaj, siostrze*), napisał Kisieljow na szpitalnym łóżku. Wybierając wiersze Kisieljowa, kompozytorka, która wówczas sama dopiero co ukończyła studia, nie przewidywała, że wkrótce zacznie sama pisać wiersze, a jej droga życiowa okaże się równie dramatyczna. Zarówno wiersze Kisieljowa, jak i Iriny Hubarenko, ukazały się dopiero po ich śmierci.

Marina Czerkaszina-Hubarenko

Wasył Barwinski (1888-1963) urodził się w Tarnopolu. Był kompozytorem, pianistą i muzykologiem. W latach 1895-1905 uczył się gry na fortepianie w Szkole Muzycznej im. K. Mikulego we Lwowie. W latach 1905-1906 pobierał naukę tamże u Vilema Kurza. Równocześnie studiował na Wydziale Prawa Uniwersytetu im. Jana Kazimierza we Lwowie. Od 1907 był słuchaczem Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Karola w Pradze. Ukończył również praskie konserwatorium w klasie fortepianu (dyplom w 1911 w klasie I. Goldfelda) oraz kompozycji (dyplom 1914 u V. Nováka). W latach 1911-1914 pracował w Pradze. W 1913 roku odbył się tam pierwszy autorski koncert utworów artysty. W tymże roku zorganizował w Pradze koncert pieśni ukraińskich. W 1914 roku Wasył Barwinski powrócił do Lwowa. W latach 1915-1939 pracował w tym mieście jako profesor i dyrektor Wyższego Instytutu Muzycznego im. M. Łysenki. W latach 1922-1928 uczył także teorii muzyki i instrumentacji w szkole muzycznej A. Niementowskiej. Był jednym z członków założycieli (1934), a w latach 1936-1939 prezesem Związku Zawodowych Muzyków Ukrainy. W roku 1938 otrzymał tytuł doktora honorowego Ukraińskiego Uniwersytetu w Pradze. W latach 1939-1941 oraz 1944-1948 był profesorem i dyrektorem konserwatorium lwowskiego, a w latach 1941-1944 – dyrektorem Obwodowej Szkoły Muzycznej we Lwowie oraz prezesem Stowarzyszenia Kompozytorów Ukraińskich. W 1948 został aresztowany. Następne 10 lat spędził w łagrze sowieckim w Mordowii. Został zrehabilitowany w 1958 roku. Na twórczość Wasyla Barwinskiego składa się m.in. wokalnoin-

strumentalny obraz etnograficzny *Ukraińskie wiesielia*, kilka kantat (m.in. *Pisnia pro Witcziznu*), *Ukraińska rapsodia* na orkiestrę, sextet, kwintet i trio fortepianowe, dwa kwartety smyczkowe, drobne utwory kameralne, miniatury fortepianowe, pieśni chóralne i solowe, opracowania ludowych pieśni ukraińskich. Jest również autorem wielu prac poświęconych muzyce współczesnej, które były publikowane w prasie ukraińskiej i polskiej.

Bogdana Filc, kompozytorka i muzykolog, ur. 1932 roku w Jaworze (okręg lwowski). W roku 1964 uzyskała tytuł doktora sztuk, na podstawie dysertacji *Metody opracowywania ukraińskich pieśni narodowych w twórczości kompozytorów radzieckich*. Jako kompozytorka specjalizuje się w tworzeniu pieśni do tekstów ukraińskich poetów, takich jak Taras Szewczenko, Łesia Ukrainka, Ołeksandr Ołes, Lina Kostienko, kontynuując nurt folklorystyczny we współczesnej muzyce ukraińskiej. Ukończyła Wydział Teoretyczno-Historyczny konserwatorium lwowskiego (1956), a w 1958 – Wydział Kompozytorski (w klasie Stanisława Ludkewycza). W 1962 roku rozpoczęła aspiranturę w Instytucie Historii Sztuk, Folkloru i Etnografii Narodowej Akademii Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej, pod kierunkiem Lwa Rewuckiego. W latach 1956-1959 pracowała jako nauczyciel muzyki w jednej z lwowskich szkół-dziesięcioleciek. Od 1962 do 2005 roku pracowała jako młodszy, a następnie starszy (od 1969) wykładowca w Instytucie Historii Sztuk, Folkloru i Etnografii Narodowej Akademii Ukraińskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej (obecnie Narodowa Akademia Ukrainy im. Maksyma Rylskiego) we Lwowie. Jest autorką licznych prac naukowych poświęconych muzyce ukraińskiej. W jej dorobku kompozytorskim znajdują się m.in. kantata na głos solowy, chór i orkiestrę *Junosze, Werchowinska rapsodia* na orkiestrę, koncert fortepianowy, liczne utwory kameralne na składy klasyczne oraz ukraińskie instrumenty ludowe, utwory dla dzieci, pieśni chóralne i solowe.

Valentin Silvestrov, ur. W 1932 roku w Kijowie, rozpoczął naukę muzyki w wieku 15 lat, uczęszczając do Wieczorowej Szkoły Muzycznej dla Dorosłych Kyryły Stecenki w Kijowie (1953-1955, naukę ukończył ze złotym medalem). W latach 1953-1958 studiował w Szkole Inżynierskiej w Kijowie. W latach 1958-1964 studiował kompozycję w klasie Borysa La-

toszynskiego oraz harmonię i kontrapunkt w klasie Lwa Rewuckiego w Narodowej Akademii Muzycznej im. Piotra Czajkowskiego w Kijowie. W latach 1964-1972 nauczał w kilku szkołach muzycznych dla dzieci w stolicy Ukrainy. Jego utwory są wykonywane na całym świecie. Uznawany jest za największego żyjącego kompozytora ukraińskiego. Otrzymał wiele nagród, m.in. Nagrodę im. S. Kusewickiego (1967), główną nagrodę Internationale Gaudeamus Muziekweek w Amsterdamie (1970) oraz Narodową Nagrodę im. Tarasa Szewczenki przyznaną przez rząd Ukrainy (1995). Kompozycje Valentina Silvestrova są wydawane w oficynie Muzyczna Ukraina. Jest autorem muzyki symfonicznej, wielkich form wokально-instrumentalnych, utworów kameralnych i pieśni. Poświęca również uwagę twórczości dla dzieci. Jego muzyka określana jest jako polistylistyczna. Kompozytorowi nieobce są ironia i pastisz. Jako artysta obdarzony przez swoich rodaków wielkim autorytetem w ostatnich latach zabierał głos na aktualne tematy dotyczące wydarzeń na Ukrainie. Skomponował pieśni upamiętniające zabitego na Majdanie poetę Sergeja Nigoyana.

*

Od początku swej drogi twórczej Valentin Silvestrov poszukiwał sposobu wyrażenia w muzyce własnego „ja”. Główna formuła jego twórczości to „śpiewam światu dla siebie samego”. Styl muzyki Silvestrova przeszedł długą ewolucję. Początkowo inspirował się on awangardą lat 60. zeszłego stulecia, poszukując żywej istoty muzycznego tonu, jako zjawiska przyrody, zdolnego wyrazić najrozmaitsze ludzkie uczucia. Na tej drodze stworzył swój własny język muzyczny. W jego twórczości rezonują również świadomie dzieła wielkich mistrzów przeszłości, na przykład Schuberta. W następnych latach styl Silvestrova zmienił się, potwierdzając jednak po raz kolejny jego artystyczną niezależność. Widać to m.in. w cyklach miniatur fortepianowych, w których twórca niezwykle oryginalnie podszedł do tradycji gatunku, można rzec, że odkrył go na nowo. Charakteryzują się one niezwykłą czystością narracji i lakonicznością. Kompozytor podchodzi z niezwykłą pieczołowitością do każdego dźwięku, dając wrażenie, że każda z miniatur jest obrazem boskiej harmonii, wskazując na wyższe przeznaczenie muzyki. Takie samo przeznaczenie ma dla niego poezja. W okresie „awangardowym” (1974-1975) stworzył Silvestrov cykl zatytu-

łowany *Tichi pisni (Ciche pieśni)*. Został on zaprojektowany jako łańcuch odrębnych, lecz powiązanych ze sobą rodzajem autorskiej intonacji wokalnych miniatur przeznaczonych na baryton i fortepian. Teksty pieśni zostały zaczerpnięte z klasycznej poezji: Puszkina, Lermontowa, Keatsa, Jesienina, Szewczenki. Ta linia znalazła kontynuację w najnowszych utworach wokalnych Silvestrova. Zostały one stworzone w myśl maksymy: „Trzeba, aby wiersz przeziarał przez muzykę tak samo, jako poprzez czystą wodę wyziera dno rzeczki”. Kompozytor stara się odczuć i „zafiksować” w tekście nutowym muzykę, jaka dźwięczy w słowie poetyckim – nie tylko melodię wiersza, lecz także cały kompleks środków muzyczno-wyrazowych, sugerowanych przez aurę poezji.

Pierwsze wydanie *Medytacji poetyckich* Iriny Hubarenko (Kijów, 2005) wpadło do rąk Valentina Silvestrova w krótko po ich ukazaniu się. Stworzył on na ich podstawie cykl mini-kompozycji wokalnych, które nazwał elegiami. W pierwszym wierszu, zatytułowanym *W starym parku Esterhazyh*, obraz ukochanej skreślony jest za pomocą symboli „jasna noc” i „ciemny dzień”, nawiązujących do symboliki *Tristana i Izoldy* Wagnera. Na koniec pojawia się jeszcze jeden cytat – znany wers Aleksandra Puszkina: „Jednej tylko miłości muzyka ustępuje, lecz muzyka – to melodia”. Irina Hubarenko dodaje do tych słów własny komentarz, jako że i dla niej „głos kochania” dźwięczy jak osobiwa melodia bez słów. Wiersze Iriny Hubarenko rejestrują głębię jej dramatycznych przeżyć. Chciała w nich przekazać ból i gorycz uczuć, jakie zrodziło w niej poczucie przemijalności życia. Refleksja na temat tego, co możliwe i niemożliwe zrodziła przejmującą ekspresję tekstu, który stała się podstawą drugiej części dyptyku skomponowanego przez Valentina Silvestrova – *Ja wymolju tiebia od vsiech razłuk (Wymodlę to, że się nie rozłączymy)*. Tematyka wiersza okazała się szczególnie bliska kompozytorowi, który przeżył podobną stratę – bolał po śmierci swej utalentowanej przyjaciółki i muzy, Łarissy Bondarienko. Valentin Silvestrov zainteresował się również wydanym w Charkowie w 2011 roku zbiorem utworów Iriny Hubarenko *Rimskij roman (Romans rzymski)*. Efektem tego jest skomponowany przez niego kolejny dyptyk składający się z miniatur wokalnych, z których pierwsza *Jablócznyj spas (Smak jabłek)* – obrazuje ciepło słonecznego sierpniowego popołudnia, zaś druga – *Eto vsie pridumano nie nami (Nie my to wymyśliliśmy)* – wprowadza mroczny nastrój

nocy. Już po skomponowaniu dyptyku Silverstov sięgnął po jeszcze jeden wiersz Iriny Hubarenko – *Kołokoljenka (Dzwoneczek)*.

Marina Czerkaszina-Hubarenko

Mikoła Koliada (1907-1935) urodził się we wsi Biereziwka w rejonie połtawskim. W 1931 roku ukończył Instytut Muzyczno-Dramatyczny w Charkowie w klasie S. Bogatyrowa. Jest autorem wielkich form wokально-instrumentalnych (m.in. poemat symfoniczny *Szturm Traktornogo*, 1932), utworów symfonicznych (m.in. *Suita symfoniczna na tematy ukraińskie*, 1927), fortepianowych, skrzypcowych, muzyki teatralnej i filmowej, opracowań pieśni ludowych. W lipcu 1935 zginął tragicznie w górach Kaukazu, jest pochowany w Charkowie.

Ołeksandr Biłasz (1931-2003) urodził się w Połtawie. W 1957 roku ukończył konserwatorium w Kijowie w klasie M. Wilńskiego. Od 1976 roku był prezesem Związku Kompozytorów Ukrainy. Jest autorem pieśni artystycznych i masowych, oper *Hajdamacy* (1965) i *Ballada wojenna* (1974), operetek *Legenda kijowska* (1982) i *Dzwony Rosji* (1983), dzieł symfonicznych, muzyki teatralnej i filmowej. W 1975 roku otrzymał Nagrodę Ukrainskiej Republiki Związku Radzieckiego im. T. Szewczenki. W 1993 roku otrzymał tytuł Narodowego Artysty ZSRR.

Mirosław Skoryk urodził się w 1938 roku w e Lwowie. W 1960 roku ukończył konserwatorium lwowskie w klasach kompozycji Adama Sołtysa i Stanisława Ludkewycza. W latach 1966-1989 wykładał w konserwatorium kijowskim (od 1985 jako profesor), a od 1989 jest profesorem konserwatorium we Lwowie. Skomponował balet *Kamieniarze* (1967), dzieła orkiestrowe (*Tryptyk huculski*, 1967, *Koncert karpacki*, 1972), *II Koncert na skrzypce i orkiestrę*, 1988), wokально-instrumentalne (min. kantata *Wiosna*, 1960, *Trzy ukraińskie pieśni weselne* na głos i orkiestrę, 1988), utwory instrumentalne. Tworzy także muzykę teatralną i filmową, jest też autorem licznych piosenek estradowych. W 1983 roku otrzymał tytuł doktora muzykologii, a w 1988 został uhonorowany tytułem Narodowego Artysty Ukrainskiej Republiki Związku Radzieckiego.

Stiepan Sabadasz (1912-2008) urodził się we wsi Wancziniec w obwodzie czerniowskim. Jest kompozytorem i dyrygentem chóralnym. W 1965 roku ukończył szkołę muzyczną w Czerniowcach. Do 1967 roku mieszkał w tym mieście, pracując jako koncertmistrz (akompaniator) w miejscowym zespole teatralno-operowym im. O. Kobyljanskoj. Kierował także lokalną orkiestrą oraz zespołem wokalnym „Mariczka”. W latach 1967-1970 był kierownikiem zespołu wokalnego Młodzieżowego Pałacu Kultury w Kijowie. Jest autorem popularnych na Ukrainie pieśni, m.in. *Moja Bukowina*, *Mariczka*, *Pieśń z poloniny*, *Romaszka*, *Huculeczka*, *Wiśnie*. W 1965 roku otrzymał tytuł Zasłużonego Dyrygenta Ukrainskiej Republiki Związku Radzieckiego.

Paulina Sadło – ur. w 1990 roku w Elblągu, jest absolwentką Państwowej Ogólnokształcącej Szkoły Muzycznej im. Kazimierza Wiłkomirskiego w Elblągu w klasie skrzypiec Pawła Kuklińskiego (2009). Ukończyła studia z zakresu kompozycji na Wydziale Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w klasie prof. Eugeniusza Głowskiego (2012) oraz dra Marka Czerniewicza (2014); jest stypendystką prezydenta Miasta Elbląga (2013) oraz Marszałka Województwa Pomorskiego (2015-2016); laureatką I miejsca za pieśń *Czy anioł zlatuje na ziemię* oraz wyróżnienia za *Impresję na flet, skrzypce i wiolonczelę* w I Konkursie Kompozytorskim im. Henryka Hubertusa Jabłońskiego w Gdańsku (2015), wyróżnienia w V Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim im. Feliksa Nowowiejskiego w Olsztynie (2015). Od 2012 r. jest członkinią Koła Młodych przy Związku Kompozytorów Polskich. Obecnie jest studentką V roku na kierunku Teoria Muzyki w Akademii Muzycznej w Gdańsku. Jest autorką kompozycji orkiestrowych, kameralnych i solowych, a ponadto autorką publikacji naukowych: *Tendencje postmodernistyczne w twórczości Marka Czerniewicza i Krzysztofa Olczaka* oraz *Muzyka mikrotonowa Pawła Mykietyna* (Meakultura). Uczestniczyła w VII i VIII Ogólnopolskiej Sesji Naukowej *Idee muzyki – ideologie w muzyce* (2015, 2016), XVI Międzynarodowej Konferencji Muzykologicznej *Organy i Muzyka Organowa. Organy i Muzyka Organowa XX wieku* (2015), Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej *Elementi IV. Artykulacje* w Krakowie (2016), III Międzynarodowej Konferencji Naukowej *Wieloznaczność dźwięku* we Wrocławiu (2016).

Pieśń *Czy anioł zlatuje na ziemię* do słów Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej została skomponowana w 2015 roku. Uzyskała wyróżnienie w V Konkursie Kompozytorskim im. Feliksa Nowowiejskiego w Olsztynie oraz I nagrodę w I Konkursie Kompozytorskim im. Henryka Hubertusa Jabłońskiego w Gdańsku. W krótkiej, zwartej formie ABA1 starałam się zawrzeć kontrastowe emocje niesione treścią wiersza: w części pierwszej ukazać niezwykłą wrażliwość, lekkość, rozmarzenie, tęsknotę za czymś duchowym, niedostępnym, ulotnym, w części środkowej natomiast namiętność, żarliwość, spełnienie skrytych marzeń snutych na początku – podobnie jak Maria Pawlikowska-Jasnorzewska, w kilku wersach zamknąć historię rodzącego się i rozwijającego uczucia. W nawiązaniu do romantycznej treści wykorzystałam tradycyjne środki, kładąc nacisk na śpiewność linii melodycznej podkreślanej zrazu delikatnym akompaniamentem w wysokich rejestrach naprzemiennie z efektownymi szerokimi skokami interwałowymi głosu solowego przy burzliwym tremolando w rejestrze niskim. W całości formy tekst słowny jest nadrzędny wobec muzycznego.

Paulina Sadło

Mykoła Kołessa (ur. w 1903 roku w Samborze, zm. w 2006 roku we Lwowie), był synem wybitnego kompozytora i folklorysty Fiłareta Kołessy. Działal jako kompozytor, dyrygent i pedagog. W 1928 roku ukończył uniwersytet i konserwatorium w Pradze. Do 1931 kontynuował naukę w Szkole Mistrzowskiej w Pradze u V. Nováka. W 1931 roku powrócił do Lwowa i podjął pracę wykładowcy w Wyższym Instytucie Muzycznym im. M. Łysenki, przemianowanym w 1940 roku na konserwatorium. W latach 1953-1965 był rektorem tej uczelni, a od 1957 – profesorem. W latach 1940-1953 był dyrygentem Filharmonii Lwowskiej, a w latach 1944-1947 również Lwowskiego Teatru Opery i Baletu. Kierował także towarzystwem chóralnym Trembita (1946-1948). Posiadał tytuły Ludowego Artysty ZSRR, Bohatera Ukrainy, Honorowego Obywatela Lwowa i Narodowego Artysty ZSRR (1991), otrzymał również Nagrodę Państwową USRR im. Tarasa Szewczenki (1983). Jego twórczość obejmuje m.in. dwie symfonie, *Wariacje symfoniczne*, *Suitę ukraińską* na orkiestrę,

utwory kameralne, chóralne i pieśni solowe do tekstów poetów ukraińskich i tekstów ludowych. Jest również autorem pracy na temat techniki dyrygowania (1973).

WYKONAWCY

Nataliya Granovska – alt ukończyła Narodową Akademię Muzyczną im. P. Czajkowskiego w Kijowie w 2007 roku. W 2009 roku wygrała konkurs „Sztuki XXI wieku” w Kijowie. W latach 2008-2012 prowadziła działalność koncertową w Kijowie i innych miastach Ukrainy. Od 2012 roku jest solistką i etatową wokalistką Filharmonii Lwowskiej. Jej repertuar obejmuje arie z oper XVI – XX wieku, arie operetkowe i musicalowe, romanse, pieśni ludowe, jak również utwory jazzowe i światowe hity muzyki popularnej.

Iryna Riabchun – fortepian ukończyła z wyróżnieniem Narodową Akademię Muzyczną im. P. Czajkowskiego w Kijowie w klasie fortepianu. W tejże uczelni odbyła asystenturę. Jest laureatką Muzycznego Konkursu Ukrainy (2010) i Międzynarodowego Konkursu im. N. Spozito (2012). Studiowała również na fakultecie filologicznym Narodowego Greckiego Uniwersytetu Kapodistria w Atenach oraz w Katedrze Wykonawstwa Historycznego Uniwersytetu Muzycznego w Sankt-Petersburgu. Obecnie studiuje grę na carillonie w Belgijskiej Królewskiej Szkole Carillonowej im. Jef’a Denijn’a w Mechelen. Jest pierwszą w historii Ukrainy profesjonalną carillonistką. Obecnie prowadzi Katedrę Akompaniamentu w Dziecięcej Akademii Sztuk w Kijowie. Jest jurorką Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego „Rezonanse” w Paryżu. Jako solistka występowała z koncertami w Grecji, Belgii, Indiach, Indonezji, Francji. Występowała również z ukraińskimi i zagranicznymi orkiestrami po dyrekcją m.in. B. Wiswakapmi, J. Goloti, J. Olijnika, G. Makarenka, N. Patrikidu, O. Madarsz. Od 2007 roku koncertuje wspólnie z Natalią Granovską. W 2008 roku ich duet uzyskał Dyplom Honorowy na konkursie wykonawczym „Sztuka XX wieku”.

Poniedziałek, 14.11.2016, godz. 10:00

Akademia Muzyczna w Gdańsku, Audytorium 213 w budynku żółtym

IMPREZA TOWARZYSZĄCA

Ogólnopolska konferencja

Muzyka postmodernistyczna z perspektywy intertekstualności

Organizator:

Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej w Gdańsku

Koordynatorka konferencji:

dr hab. Violetta Kostka, prof. AM

10.00-13.15 CZĘŚĆ PIERWSZA

1. dr hab. Maciej Michalski, prof. UG, Uniwersytet Gdański

*Intertekstualność, interdyskursywność, korespondencje
– teorie i praktyki literackie*

2. dr hab. Magdalena Dziadek, Uniwersytet Jagielloński

*Uwagi o użyteczności literaturoznawczej typologii strategii
intertekstualnych Stanisława Balbusa do badań nad muzyką*

3. dr hab. Violetta Kostka, prof. AM, Akademia Muzyczna w Gdańsku

*Intertekst, interpretant, dyskursywna interferencja – klucze do
zrozumienia muzyki Pawła Szymańskiego*

4. dr hab. Małgorzata Janicka-Słysz, prof. AM, Akademia Muzyczna w Krakowie

Interlektura utworów-tekstów. Wysłyszeć głosy innych

5. dr hab. Marcin Gmys, prof. UAM, Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu

Intertekstualność w muzyce Thomasa Adesa

14.15-17.15 CZĘŚĆ DRUGA

6. prof. dr hab. Anna Nowak, Akademia Muzyczna w Bydgoszczy

*Poziomy interpretacyjne struktur muzycznych intertekstualnie
jawnych. Na przykładzie „III Symfonii” Pawła Mykietyna*

7. dr hab. Joanna Miklaszewska, Uniwersytet Wrocławski

*Intertekstualne aspekty V Symfonii „Requiem, Bardo, Nirmanakaya”
Philipa Glassa*

8. dr Tomasz Kienik, Akademia Muzyczna we Wrocławiu

*Interteksty w kompozycjach „Magnificat” XX i XXI wieku
– studium przypadków*

9. prof. dr hab. Anna Granat-Janki, Akademia Muzyczna we Wrocławiu

Poetyka intertekstualna surkonwencjonalistów

10. mgr Marcin Krajewski, Uniwersytet Warszawski

Przyczynek do charakterystyki postmodernizmu w muzyce

Konferencja dofinansowana przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego ze środków na działalność statutową Wydziału Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku.

Poniedziałek, 14.11.2016, godz. 18:00

Aula Akademii Muzycznej w Gdańsku

RECITAL FORTEPIANOWY

WYKONAWCA:

Martin Schneuing (Berlin)

PROGRAM:

Andrzej Dziadek – *Dzwony* (2004)

Jacek Domagała – *Virtraux* (2016)

Tadeusz Dixa – *Preludia na fortepian* (2007)

Justyna Kowalska-Lasoń – *The rainbow never tells me* (2016)

Samuel Tramin – *vom Fremden und... II* (2010)

Charlotte Seither – *Gran passo* (2006)

Helmut Zapf – *un verso per piano „la salita a Bellegra”* (2008/09)

Rainer Rubbert – *Cette obscure clarté qui tombe des étoiles* (2005)

KOMPOZYTORZY:

Andrzej Dziadek – p. s. 14

*

Dzwony na fortepian zostały napisane na zamówienie Towarzystwa Miłośników Ziemi Tarnogórskiej, z okazji poświęcenia nowego dzwonu w kościele św. Apostołów Piotra i Pawła w Tarnowskich Górach. Tam zostały prawykonane 4 grudnia 2014 roku przez Gabrielę Szendzielorz. Utwór przywołuje rozmaite melodie dzwonów, odzywających się tradycyjnie o różnych porach dnia.

Andrzej Dziadek

Tadeusz Dixa – p. s. 24

*

Preludia na fortepian to dwa utwory o kontrastującym charakterze – pierwszy ma spokojny, melancholijny nastrój, natomiast drugi jest dynamiczny i motoryczny. Kompozycja powstała w 2007 roku i jest wynikiem poszukiwań indywidualnych środków harmoniczych.

Tadeusz Dixa

Jacek Domagała – kompozytor, pianista, organista, ur. w 1947 roku w Szczecinku. Studiował kompozycję w klasie Witolda Szalonka, grę na fortepianie pod kierunkiem Olgi Dąbrowskiej oraz grę na organach u Heinza Wunderlicha. Po otrzymaniu stypendium fundacji Oscara i Very Ritterów w Hamburgu uczestniczył w kursach mistrzowskich prowadzonych przez György Ligetiego. Poza twórczością kompozytorską występował jako pianista, specjalizując się w muzyce kameralnej i wokalne oraz jako organista grając koncerty preferujące programowo dzieła J.S. Bacha w Niemczech, Szwajcarii, Polsce i Danii. Jest laureatem nagrody Borysa Blachera w Berlinie oraz George’a Mufata w Salzburgu. Jego twórczość obejmuje utwory chóralne, solowe i kameralne.

Utwór pt. *Vitraux* jest refleksem wrażenia doznanego podczas zwiedzenia katedry Notre Dame w Chartres, której kolorowe witraże z przełomu XII i XIII stulecia zainicjowały napisanie tej kompozycji. Ma ona formę jednoczęściową, coda zawiera cytat fragmentu chorału gregoriańskiego „requiem aeternam”. Utwór jest poświęcony pamięci Pierre’a Bouleza.

Jacek Domagała

Rainer Rubbert urodził się w Erlangen (Niemcy) w 1957 roku. Dorastał w Berlinie, gdzie do dziś mieszka i pracuje. W latach 1975-1981 studiował kompozycję w klasie Witolda Szalonka w berlińskiej Hochschule der Künste. Zafascynował go radykalny styl profesora, z jego ewidentną sprzecznością pomiędzy zaawansowaniem środków materiałowych i technicznym rygorem, a wolną ekspresją. Rainer Rubbert zdobył wiele nagród i stypendium, m.in. Prix Marcel Josse (1979), Cité des Arts Fellowship (1986/87); Budapest Composition Prize (1989), Nagrodę Muzyczną Akademii Sztuki (1992), stypendium Villa-Serpentara (2003), Nagrodę Kompozytorską Carla von Ossietzky’ego (2007), Premio Città di Fossacesia (2012). W 2013 roku otrzymał nagrodę Niemieckich Autorów Muzycznych (Deutsche Musikautoren). Od 1989 roku jest dyrektorem artystycznym cyklu koncertowego Unerhörte Musik. W 2008 roku skomponował operę o Heinrichu von Kleiście do libretta Tanji Langer.

Justyna Kowalska-Lasoń (ur. 13 marca 1985 w Katowicach) – kompozytorka, flecistka, pianistka i improwizatorka, ukończyła studia kompozytorskie z wyróżnieniem w klasie prof. Aleksandra Lasonia w Akademii Muzycznej w Katowicach. W 2015 roku uzyskała stopień doktora sztuki muzycznej w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. Jest członkiem zwyczajnym Związku Kompozytorów Polskich oraz Stowarzyszenia Autorów ZAiKS. Publikuje swoje utwory w Polskim Wydawnictwie Muzycznym. Prowadzi zajęcia w macierzystej uczelni. W lipcu 2012 roku ukazał się jej album „Śpiewam Nowoczesnego Człowieka”

w wykonaniu najwybitniejszych polskich orkiestr i zespołów kameralnych. Za swoje osiągnięcia twórcze otrzymała szereg nagród artystycznych i stypendiów. Jedną z jej kompozycji była prezentowana podczas 57. Międzynarodowej Trybuny Kompozytorów UNESCO w Lizbonie. Artystka była też nominowana do Nagrody Mediów Publicznych OPUS 2009 (edycja nie została rozstrzygnięta); otrzymała I nagrodę w Konkursie Kompozytorskim im. A. Malawskiego w Rzeszowie, dwukrotnie I nagrodę w Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim im. Feliksa Nowowiejskiego w Olsztynie, I nagrodę w Konkursie Kompozytorskim w Bydgoszczy. Wielokrotnie uzyskiwała stypendia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a także Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego. Jej postać została umieszczona wraz z wizerunkami 11 innymi polskich kompozytorów w Kalendarzu „New Generation – Nowa Generacja Polskich Kompozytorów”, wydanym przez Polskie Wydawnictwo Muzyczne. Kompozytorka jest laureatką wszystkich dotychczasowych edycji Programu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Kolekcje – Priorytet Zamówienia Kompozytorskie. Jest także laureatką I edycji programu „Nowa Twarz Muzyki”, realizowanego pod auspicjami Instytutu Muzyki i Tańca. Jej utwory były wykonywane przez najwybitniejszych solistów jak i orkiestry i zespoły kameralne w kraju i na świecie. Jako improwizatorka współpracowała z instrumentalistami, kompozytorami, improwizatorami i jazzmanami takimi jak Matthias Mainz (wraz z niemiecką grupą Realtime Reserach) i Richard Ortmann.

Pragnę, aby jedynym komentarzem do utworu pozostały słowa: „w końcu więc, utwór napisał się jakby sam – z ducha czasu, myśli, intuicji i boskości...”

Justyna Kowalska-Lasoń

Helmut Zapf urodził się 4 marca 1956 roku w Rauschengesees w Turynii. Pierwszych lekcji gry na fortepianie i organach udzielał mu miejscowy pastor. Po ukończeniu szkoły terminował jako mechanik samochodowy. Następnie studiował muzykę kościelną w Eisenach i Halle i samodzielnie uczył się kompozycji. Regularnie brał udział w Wakacyjnych

Kursach Nowej Muzyki w Gera (Turyngia). W latach 1979-1982 pracował jako kantor w Eisenach. W roku 1982 został uczniem Georga Katzera. Pod jego kierunkiem studiował kompozycję specjalną w Hochschule der Künste w Berlinie do 1986 roku. Obecnie działa w tym mieście jako wolny twórca, organista i organizator koncertów muzyki współczesnej. W swoim kościele koło Berlina zainicjował cykl koncertowy RAND FESTIVAL (www.randspiele.de). Założył także ENSAMBLE YOUNG MUSIC, którego członkami są studenci uczelni muzycznych Berlina. Uczy także kształcenia słuchu i teorii muzyki w Hans Eisler-Hochschule für Musik w Berlinie oraz kompozycji w Musikschule Kreuzberg. Współpracuje także ze studiami muzyki elektroakustycznej, m.in. Center of Computer Music of Switzerland i Heinrich Strobel Fondation SWR we Freiburgu. Jest autorem muzyki kameralnej, chóralnej, 5 dzieł orkiestrowych, opery kameralnej, baletu *Złoty cielec* (prawykonanie w Rheinbergu w 2006 roku), różnych utworów elektroakustycznych oraz *Fantazji chorałowej*. Otrzymał wiele nagród i stypendiów, m.in. stypendium artystyczne miasteczka Schreyahn (2000), pierwszą nagrodę w konkursie kompozytorskim towarzyszącym festiwalowi „Weimaer Spring” (2003), stypendium Hochschule für Musik w Berlinie na pobyt w Villa Serpentara w Olevano Romano (2005, 2008) oraz w domu artystów Lukas w Ahrenshoop (2009). W 2009 roku był wykładowcą na polsko-rosyjskich warsztatach dla kompozytorów sponsorowanych przez Instytut Goethego, w 2010 brał udział w festiwalu muzyki współczesnej w Daegu (Korea Pd), w 2011 pracował na warsztatach komputerowej technologii dźwięku w ICST w Zurychu, w 2012 roku ponownie przebywał w Daegu, w 2013 był kompozytorem rezydentem w ENT w Kijowie. Od 2015 roku jest członkiem Akademii Sztuk w Berlinie.

*

Utwór *un verso per piano „la salita a Bellegra”* napisałem w 2008 roku podczas mojego pobytu stypendialnego w Olevano Romano we Włoszech. Spontaniczny pomysł na jego powstanie powstał w pierwszym miesiącu pobytu (był to piękny, słoneczny październik), kiedy zwiedzałem okolicę jeżdżąc na rowerze. Pragnąłem utrwalić te wycieczki w małej kompozycji muzycznej. Utwór jest inspirowany pejzażem Olevano, na który składają się wyniosłe wzniesienia i głębokie doliny. Każdą moją wycieczkę rozpo-

czynął lub kończył wjazd do najwyższej położonego miasteczka Bellegra – nie było powrotu do Olevano bez „zaliczenia” Bellegry. W utworze chodziło mi nie tylko o utrwalenie wrażeń wzrokowych doznanych w czasie wycieczek, ale i o oddanie ciepła i uczciwości ludzi, z którymi spotkałem się w zwiedzanych wioskach i miasteczkach. Były zawsze pełne wspaniałych ludzi.

Włoski wyraz *verso* może oznaczać wiele różnych rzeczy: „wers”, „tam”, „z powrotem”, „nucenie”, „płacz”, „postacie”...

Questa composizione è dedicata alla città di Olevano,
alla vicina città di Bellegra e alle splendide persone
che vi abitano, dove, durante il periodo della mia borsa,
ho accumulato le impressioni che mi hanno dato i pensieri per il pezzo.

(ta kompozycja dedykowana jest miastu Olevano, pobliskiemu miastu Bellegra i wspaniałym osobom, które tam mieszkają – tam, gdzie podczas okresu mojego stypendium, zgromadziłem wrażenia, które dały mi pomysły na utwór).

Helmut Zapf

Charlotte Seither urodziła się w 1965 roku w Landau/Pfalz (Niemcy). Gościła na wielu międzynarodowych festiwalach, jak ISCM World Music Days Tongyeong, Gaudeamus Amsterdam, Wien Modern, Encuentros Santiago de Chile, czy IFWM W Seulu. W 1998 roku otrzymała tytuł doktora filozofii. Jest członkiem różnych stowarzyszeń oraz jurorką konkursów muzycznych. Od 2016 roku jest członkinią Rady Nadzorczej Niemieckiego Stowarzyszenia Autorów GEMA oraz członkinią zarządu głównego Stowarzyszenia Niemieckich Kompozytorów. Jako artysta rezydent mieszkała i pracowała w Cité des Arts Paris, Palazzo Barbarigo w Wenecji, Art Lab w Johannesburgu i Villa Aurora w Los Angeles. W 2009 roku była rezydentką Niemieckiej Akademii Villa Massimo w Rzymie. Otrzymała liczne nagrody i wyróżnienia, m.in. I nagrodę w konkursie towarzyszącym festiwalowi „Praska Wiosna” (1995), I nagrodę w konkursie *Ciutat de Palma* (Hiszpania, 2004) oraz nagrodę Fundacji Ernsta von Siemensa (2002).

W 2010 otrzymała Nagrodę im. Praetoriusa w dziedzinie kompozycji. W sierpniu 2013 jej utwór orkiestrowy *Language of Leaving* miał światową premierę podczas BBC Proms w Londynie i był transmitowany na żywo z Royal Albert Hall. W roku 2014 Charlotte Seither otrzymała Niemiecką Nagrodę dla Autorów Muzyki (Deutscher Musikautorenpreis).

*

Gran passo jest zbudowane z dwóch różnych warstw: jedna, wykonywana na klawiaturze fortepianu, wykorzystuje powtarzające się wzory rytmiczne, które posuwają kompozycję naprzód, druga składa się z mikroskopijnych dźwięków granych bezpośrednio na strunach oraz obudowie instrumentu przy użyciu różnych technik. W czasie trwania utworu obie warstwy zaczynają współdziałać: zachodzą na siebie, wyłączają się, zlewają bądź przesuwają nawzajem. Tytuł *Gran passo* oznacza wielki krok od klawiatury do mikroskopijnego świata brzmień wydobywanych we wnętrzu fortepianu. Utwór powstał w 2006 roku na zamówienie Międzynarodowego Konkursu Kompozytorskiego im. Clary Schumann w Düsseldorfie. Wykonanie przez Martina Schneuinga w Gdańsku będzie jego polską premierą.

Charlotte Seither

WYKONAWCA

Martin Schneuing studiował grę na fortepianie i na perkusji w Hochschule für Musik w Hanoverze, Konservatorium Osnabrück i Hans Eisler-Musikhochschule w Berlinie, u Petera Floriana, Ullricha Schlie, Alana Marksa i Geralda Fautha. Równolegle studiował muzykologię na uniwersytecie berlińskim i uczestniczył w kursach mistrzowskich, m.in. Gyorgi i Marty Kurtag, Konrada Meistersa, Wolframa Riegera i Dietricha Fischer-Dieskaua. W latach studiów działał także jako pianista. Początkowo tworzył muzykę teatralną (pod pseudonimem Samuel Tramin), oraz muzykę kameralną. Zrealizował wiele koncertów w Niemczech i innych krajach Europy jako kompozytor, pianista (solista i akompaniator) oraz członek zespołów kameralnych, głównie grywających muzykę współczesną. Koncertował także jako stypendysta Instytutu Goethego na Dalekim

Wschodzie. Pracował w różnych teatrach (Probühne w Osnabrück, Teatr Miejski w Osnabrück, Hebbel-Theater w Berlinie, Theater des Westens w Berlinie, Deutsche Oper i Staatsoper w Berlinie). Dokonał nagrań dla radia, telewizji, tworzył muzykę filmową oraz wydał płyty CD. Obecnie jest zatrudniony na wydziale wokalnym Hans-Eisler-Musikhochschule w Berlinie, gdzie prowadzi zajęcia z muzyki współczesnej. Z mezzosopranistką Utą Buchheister prowadził kilka kursów mistrzowskich w Wyższej Szkole Muzycznej w Damaszku. Jako kompozytor, wykonawca oraz juror gościł na wielu festiwalach muzyki współczesnej. Kolejne utwory kameralne, na tworzeniu których ostatnio się skupia, wykonywali znaczący berlińscy wykonawcy nowej muzyki. Zostały one wydane drukiem przez Verlag Neue Musik, Berlin/Köln. Wspólnie z kompozytorami Rainerem Rubbertem, Gabrielem Iranyi, Stefanem Lienenkämperem i Eressem Holz założył w 2009 roku grupę 9 „Atonale e.V.”. Należą do niej również Helmut Zapf, Martin Daske, Susanne Stelzenbach i Mayako Kubo. Dla grupy „Atonale e.V.” wykoncypował i realizuje do dziś serię koncertową „Zeitgenössische Lyrik/Zeitgenössische Musik”, w ramach której wspólnie działają berlińscy kompozytorzy i poeci, (dotychczas odbyło się 6 koncertów), a wspólnie z berlińską Staatsoper zorganizował dwa kilkugodzinne koncerty nowej muzyki „Atonale in der Staatsoper I, II”. Kolejny koncert jest zapowiedziany na styczeń 2017.

Wtorek, 15.11.2016, godz.18:00

Ratusz Staromiejski w Gdańsku, Sala Mieszczańska

KONCERT KAMERALNY

WYKONAWCY:

Zespół **Kwartludium:**

Dagna Sadkowska – skrzypce

Michał Górczyński – klarnet

Paweł Nowicki – perkusja

Piotr Nowicki – fortepian

PROGRAM:

Tadeusz Wielecki – *Obraz wielokrotny* (2016)*

Jarosław Płonka – *Detroit landscape* (2015)

Zoltan Almashi – *Echo uderzenia w suchy świerk pospolity w Rycerce Górnjej* (2015)

Arne Sanders – *Dubug (Strange I've seen that face before)* (2008)

Leszek Kułakowski – *Ostinatopermutacje* (2009)

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Dofinansowano ze środków
Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa
Narodowego w ramach
programu "Kolekcje" –
priorytet "Zamówienia kompozytorskie",
realizowanego przez Instytut Muzyki i Tańca.

instytut muzyki i tańca
IIIT

KOMPOZYTORZY

Tadeusz Wielecki, ur. w 1954 roku w Warszawie, studiował kompozycję u Włodzimierza Kotońskiego oraz grę na kontrabasie u Alfreda Wieczorka i Andrzeja Mysińskiego w warszawskiej Akademii Muzycznej. W 1986 r. otrzymał stypendium Witolda Lutosławskiego. W latach 1986-1987 kontynuował studia kompozytorskie u Isanga Yuna w Berlinie Zachodnim i Klausa Hubera we Fryburgu Bryzgowijskim. Jako kontrabasista koncertował w wielu krajach Europy, a także w Azji i Stanach Zjednoczonych, prezentując współczesny repertuar solowy. Uprawia również muzykę improwizowaną, grając z zespołami Kawalerowie Błotni i Laterna. W 1995 r. jego *Historia bardzo prawdziwa* na taśmę uzyskała najwyższą lokatę na konkursie radiowym EAR w Budapeszcie, a w 1999 r. *Koncert à rebours* na skrzypce i orkiestrę otrzymał rekomendację Międzynarodowej Trybuny Kompozytorów UNESCO w Paryżu. Tadeusz Wielecki zajmuje się także propagowaniem muzyki współczesnej i edukacją artystyczną: w Polskim Radiu prowadził autorskie audycje dla dzieci i młodzieży – *Coś z niczego*, *Dźwiękowdzięki* i *Przeboje Muzyki Współczesnej*. Współpracował z Centrum Sztuki Dziecka w Poznaniu i ze Stowarzyszeniem Kultury i Edukacji w Warszawie. Przewodniczył Komitetowi Artystycznemu festiwalu Międzynarodowego Towarzystwa Muzyki Współczesnej „Światowe Dni Muzyki”, który w 1992 odbywał się w Warszawie. W 2004 r. został zaproszony jako wykładowca na Międzynarodowe Wakacyjne Kursy Muzyki Współczesnej w Darmsztadcie. Komponował na zamówienie tych kursów, a także Warszawskiej Jesieni, Filharmonii Poznańskiej, Polskiego Radia i Polskiej Orkiestry Radiowej, festiwalu nowej muzyki w Schwaz (Austria), Orkiestry Symfonicznej w Hiroshimie, Klangforum Wien, Orkiestry Muzyki Nowej w Katowicach, Forbidden City Chamber Orchestra w Pekinie, Plural Ensemble w Madrycie, holenderskiej Orkest De Ereprijs oraz dla Intercontemporain, Warsztatu Muzycznego, Kwartetu Śląskiego i in. zespołów i instytucji. Tadeusz Wielecki od 1999 r. pełni funkcje dyrektora Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień.

Miałem na myśli widok wodnej głęбини, poprzez którą obserwujemy dno jeziora lub rzeki, albo obraz oglądany przez kilka przezroczystych warstw, na przykład wystawę w jakimś handlowym centrum widoczną przez przestrzenny układ szyb, szklaną ścianę, podwójne przezroczyste drzwi itd. Nie chodzi mi o cel takiej obserwacji, lecz o wrażenie dali, głębi, przestrzeni, na którą składają się warstwy światła i materii o różnej gęstości. Wrażenie zwielokrotnienia nie obrazu przecież, lecz... jakby to wyrazić... przezroczystości. Dźwiękowe, muzyczne motywy w tym utworze powtarzane są i nakładane na siebie z pewnym przesunięciem – harmonicznym, rytmicznym – dla fascynacji ową zagadką intensywnej przezroczystości.

Tadeusz Wielecki

Jarosław Płonka urodził się w 1984 roku w Łodzi. Tam ukończył Państwową Szkołę Muzyczną im. A. Tansmana, a następnie Liceum Muzyczne im. H. Wieniawskiego w klasie wiolonczeli. Po ukończeniu liceum w roku 2003 rozpoczął studia na wydziale muzykologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 2004 – 2009 był studentem Wydziału Twórczości, Interpretacji i Edukacji Muzycznej na kierunku kompozycja w krakowskiej Akademii Muzycznej, w klasie Krystyny Moszumańskiej-Nazar i Wojciecha Widłaka. W roku akademickim 2006/2007 był stypendystą Birmingham Conservatoire w klasie Joe Cutlera i Edwina Roxburgha. W roku 2009 otrzymał dyplom z wyróżnieniem w krakowskiej uczelni, a we wrześniu tego samego roku rozpoczął studia Masters of Music w konserwatorium w Rotterdamie w klasie kompozycji Petera – Jana Wagemansa i Rene Uijlenhoet (muzyka elektroniczna), które ukończył z wyróżnieniem w roku 2011. Po ukończeniu studiów doktoranckich w Akademii Muzycznej w Krakowie zaczął tam pracować na stanowisku asystenta w katedrze kompozycji. Już w trakcie studiów miał okazję współpracować z takimi zespołami jak: Asko Schoenberg Ensemble, De Ereprijs oraz Sinfonia Rotterdam, Aukso, Kreutzer Quartet, Birmingham Contemporary Music Group oraz musicFabrik. Jako wiolonczelista Jarosław Płonka udziela się w projektach z eksperymentalną muzyką improwizowaną.

Detroit landscape to kompozycja inspirowana industrialnym krajobrazem miasta Detroit w USA, w Stanie Michigan, którego bankructwo, spowodowane złą polityką zagospodarowania przestrzennego, niewłaściwą strategią podatkową i dezindustrializacją doprowadziło do częściowej ruiny tego jednego z najlepiej rozwijających się ośrodków ekonomicznych na świecie. Brak miejsc pracy jest jednym z głównych czynników wpływających na ciągły proces wyludnienia oraz wzrostu przestępczości. Olbrzymie opustoszałe przedmieścia, a także niektóre dzielnice Detroit przypominają obecnie „ghost city” („miasto duchów”). Na jego krajobraz składają się opuszczone fabryki, stacje kolejowe, kościoły czy szkoły, tworząc niepowtarzalną scenerię i klimat postindustrialnych legend miejskich.

Jarosław Płonka

Zoltan Almashi – kompozytor i wiolonczelista, ur. w 1975 r. we Lwowie. Ukończył Lwowską Akademię Muzyczną im. Mykoły Łysenki w klasie kompozycji i wiolonczeli Jurija Łaniuka, później aspiranturę w Narodowej Akademii Muzycznej Ukrainy im. Piotra Czajkowskiego pod kierownictwem Jewhena Stankowycza. Jest dwukrotnym laureatem konkursu im. Sergiusza Prokofiewa (jako wiolonczelista i kompozytor), a także laureatem Nagrody im. Lwa Rewuckiego (2003) i Nagrody im. Borysa Latozynskiego (2012). Jest autorem utworów na różne składy orkiestrowe, przede wszystkim kameralne. Jego utwory były wykonywane w Szwajcarii, Francji, Polsce, na Białorusi, w Mołdawii. Jest uczestnikiem wszystkich największych festiwali muzycznych w Ukrainie – „Kontrasty” we Lwowie, „Forum Muzyki Młodych” w Kijowie, „Kyiv Music Fest”, kijowskie „Premiery Muzyczne Sezonu”, „Dwa Dni i Dwie Noce” w Odessie. W 2003 roku jego septet *Życiu przedłużone* zabrzmiał na Festiwalu Gaudeamus Music Week w Amsterdamie w wykonaniu moskiewskiego Zespołu Muzyki Współczesnej. W 2004 roku kompozytor otrzymał zamówienie od Europejskiego Towarzystwa Kulturalnego, w wyniku którego powstała *Sonata* nr 2 na wiolonczelę i fortepian – pierwsze wykonania odbyły się w Krakowie i Amsterdamie. W 2008 roku był stypendystą programu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Gaude Polonia”, w ramach

którego odbywał staż kompozytorski u Aleksandra Lasonia w Akademii Muzycznej w Katowicach. W 2009 roku na zamówienie Polskiego Instytutu w Kijowie napisał utwór *A liść uniosą dalej wody rzeczne...*, wykonany następnie przez Polską Orkiestrę Sinfonia Juventus pod dyрекcją Romana Rewakowicza podczas koncertowego tournée po Polsce i Ukrainie. W 2015 roku otrzymał zamówienie na skomponowanie nowego utworu w ramach programu „Kolekcje” – priorytet „Zamówienia kompozytorskie” realizowanego przez Instytut Muzyki i Tańca. Aktualnie Zoltan Almashi pracuje jako wiolonczelista w Narodowym Zespole Solistów „Kijowska Kamerata”, jest też członkiem różnych zespołów kameralnych wykonujących muzykę współczesną.

*

Echo uderzenia w suchy świerk pospolity w Rycerce Górnej na skrzypce, klarnet, fortepian i instrumenty perkusyjne jest refleksją na temat tradycji muzycznej i folkloru regionu Karpat (w szczególności instrumentów góralskich i romskich). Poza użyciem materiału folkowego (motywy melodyczne, rytm, itp.) kompozycja odtwarza atmosferę naturalnego grania muzyki w tradycji ludowej, wraz z dużym udziałem gier, zaskoczenia, nieoczywistości, otwartości. Dystans pomiędzy organicznym graniem nieprofesjonalnego kolektywu a konstrukcją refleksji kompozytora będzie okazją do przekazania pewnego rodzaju napięcia słuchaczom i pozwolenia im na postrzeganie muzyki na kilku poziomach (warstwach). Kolejnym interesującym aspektem jest różnica pomiędzy „naturalnymi” organicznymi umiejętnościami muzyków ludowych a „wykształconymi” technikami profesjonalnych muzyków z „Kwartludium”. Specyfika tej sytuacji uwolni potencjał improwizacyjny w solistach „Kwartludium”.

Zoltan Almashi

Arne Sanders urodził się w 1975 roku w Leer (Dolna Saksonia, Niemcy). Studiował muzykologię, filologię niemiecką i filozofię w Getyndze. W latach 1997-2002 studiował kompozycję pod kierunkiem Manfreda Trojahn w Robert-Schumann-Musikhochschule w Düsseldorfie. W latach 2003-2006 był uczestnikiem kursów mistrzowskich Friedricha Goldmanna w Uniwersytecie Sztuki w Berlinie. Uczestniczył również w kur-

sach mistrzowskich Mathiasa Spahlingera, Chayi Czernowin, Stevena Kazuo Takasugi i Richarda Barretat. Na lata 2014-2017 otrzymał stypendium naukowe Uniwersytetu w Leeds (Wielka Brytania). Otrzymał także stypendia Stiftung KulturFonds, Ministerstwa Nauki Brandenburgii, landu Dolna Saksonia oraz fundacji Forschung und Kultur. Był kompozytorem rezydentem Domu Artystów Lukas (Ahrenshoop), Zamku Wiepersdorf i Domu Artystów Worpsswede. W 2004 roku otrzymał VII nagrodę w dziedzinie kompozycji Orkiestry Symfonicznej w Getyndze, w 2007 został nagrodzony w konkursie kompozytorskim „Viola-Stiftung Walter Witte”, a w roku 2014 otrzymał I nagrodę w konkursie kompozytorskim „Weimarer Frühjahrstage”. Jego utwory były wykonywane przez takich solistów i zespoły, jak James Avery, Rüdiger Bohn, Edith Salmen, Janne Rättyä, the Stockholm Chamber Brass, Ensemble Ascolta, Ensemble adapter, Ensemble SurPlus, Kwartludium i wiele innych. Arne Sanders był wykładowcą kompozycji i teorii muzyki w wielu uniwersytetach i akademiach muzycznych w Niemczech i Wielkiej Brytanii.

*

Od kiedy istnieje internetowy portal youtube, można przywołać wspomnienia dawno obejrzanych filmów i wypróbować inne „przeżycia medialne”. Tak właśnie robię: przywołuję muzykę, która otaczała mnie w dzieciństwie i w ten sposób wskrzeszam możliwie dokładnie obraz ówczesnego życia, czy też tzw. „ducha czasu”. To rzadkie hobby jest idealne dla kogoś o nostalgicznym usposobieniu. W istocie chciałbym za pomocą takiej rekonstrukcji przeżyć jeszcze raz określony dzień swego dzieciństwa, albo przynajmniej obejrzeć go dorosłymi oczyma. Czasem napotykam podczas swoich poszukiwań coś zupełnie zapomnianego, na przykład śpiewaną przez Grace Jones piosenkę, która towarzyszyła mi podczas całego urlopu we wczesnych latach osiemdziesiątych. Takie wspomnienie staje się, wraz z obszernym polem poruszonych przez nie skojarzeń, punktem wyjścia kompozycji muzycznej. Poddaję go – nuta po nucie – ścisłej analizie za pomocą metody Heinricha Schenkera, by dojść do jego najgłębszej strukturalnej podstawy, tzw. pralini. Ową pralinę traktuję następnie jako podstawę prowadzenia głosów oraz rozwoju harmonii. Niektóre aspekty prekompozycyjnego materiału zostają jedynie dyskretnie uwydatnione, by tak powiedzieć – są obserwowane pod

lupą, inne natomiast rozrastają się w samodzielne części. Wiele, właściwie wszystko, otrzymuje nowe znaczenie, zostaje przejawskrawione lub zneutralizowane. Nie stosuję cytatów ani aluzji. Oryginał nie jest i nie powinien być rozpoznawalny. Powstaje całkowicie nowe dzieło muzyczne.

Arne Sanders

Leszek Kułakowski – kompozytor, pianista jazzowy, teoretyk muzyki, wykładowca, należy do elity polskich artystów jazzowych w kilku kategoriach: jazzowych twórców k o m p l e t n y c h (kompozytor, pianista, aranżer, teoretyk), jazzowych kompozytorów, jazzowych leaderów, jazzowych workoholików. W 1981 roku ukończył Akademię Muzyczną w Gdańsku w klasie skrzypiec. W latach 1981-1983 współpracował z eksperymentalnym Teatrem Instrumentalnym Ryszarda Gwalberta Miśka przy Teatrze Muzycznym w Gdyni. W latach 1983-1985 grał w Hamburger Mozart Orchester w Hamburgu. Równolegle odbywał studia kompozytorskie w Hochschule für Musik und darstellende Kunst w Hamburgu u prof. Dietera Glavischnika w zakresie muzyki współczesnej i jazzu. Ze swoim gdańskim kwartetem „Antiquitet” zdobywał laury na Festiwalu Jazz nad Odrą we Wrocławiu (1980 – II miejsce; 1981 – I miejsce wraz z I nagrodą za kompozycję *Reinkarnacja*). W 1980 roku wystąpił na festiwalu „Jazz Jamboree”. W 1984 roku zdobył II miejsce w Konkursie Skrzypków Jazzowych w Szczecinie; w latach 1984-1986 był leaderem i pianistą grupy funkowej ZU-ZU; w latach 1987-1993 współpracował z zespołem Sami Swoi.

W roku 1994 wydał pierwszą płytę autorską pt. „Black& Blue” w firmie Polonia Records. W następnych latach ukazały się kolejne płyty: „Chopin & Other Songs”, „Interwały” (z udziałem Z. Namysłowskiego), „Leszek Kułakowski i Kaszubi”, „Katharsis” (płyta nominowana przez krytyków jazzowych do Płyty 1999 Roku, a w roku 2000 nagrodzona II nagrodą w ankiecie „Jazz Top” 99 czytelników magazynu „Jazz”), „Eurofonia” (płyta zwyciężyła kategorii Album roku 2000 „Jazz Top” 2000), „Baltic Wind”, „Komeda in the Chamber Mood”, „Slap & Caress”, „Missa Miseri Cordis”, „Code Numbers”, „Cantabile in G-minor”. Współpracował z czołowymi postaciami polskiego jazzu i koncertował na najważniejszych festiwalach jazzowych w kraju i za granicą (Niemcy, Holandia, Francja, Hiszpania, Stany Zjednoczone). Leszek

Kułakowski jest pomysłodawcą i inspiratorem Konkursu Kompozytorskiego im. Krzysztofa Komedy i Komeda Jazz Festival oraz Słupskiego Forum Kompozytorów. Pełnił funkcję dyrektora Instytutu Muzyki Akademii Pomorskiej w Słupsku. W słupskiej uczelni w 2000 roku założył koło naukowe „PAPART”. Jest założycielem kierunku Jazz i muzyka estradowa w Akademii Muzycznej w Gdańsku. Obecnie pełni funkcję kierownika Zakładu Jazzu i Muzyki Estradowej w tejże uczelni. W gdańskiej Akademii Muzycznej organizuje serię koncertów „Jazzy Jazz”, w ramach których studenci specjalności jazz i muzyka rozrywkowa prezentują swoje warsztatowe i estradowe umiejętności. Z prowadzonymi przez siebie w obu uczelniach big-bandami uzyskał wiele nagród w konkursach krajowych i zagranicznych.

Jest jednym z niewielu kompozytorów łączących jazz z muzyką artystyczną (tzw. „Third Stream”). Skomponował ponad 150 utworów na różne obsady jazzowe. W małych formach jazzowych eksperymentuje z materią dźwiękową, łącząc treści jazzowe z aleatoryzmem, serializmem, polimodalizmem. Leszek Kułakowski zdobył wiele nagród i wyróżnień: w 2001 i 2009 roku otrzymał Pomorską Nagrodę Artystyczną, w roku 2006 został uhonorowany nagrodą specjalną Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za „wybitny wkład w rozwój polskiej kultury”, a w roku 2010 otrzymał srebrny medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. Jest członkiem zwyczajnym Związku Kompozytorów Polskich i stowarzyszenia autorów ZAiKS.

*

Utwór kameralny *Ostinatopermutacje* skomponowałem na koncert zatytułowany „Classic & Jazz”, który odbył się podczas XV Komeda Jazz Festival. Komponując utwór, sprofilowałem również konkretnych, znakomitych wykonawców muzyki współczesnej – kwartet „Kwartludium”. Kompozycja syntetyzuje muzykę współczesną z fenomenem jazzu. W utworze eksponuję typowe cechy dla jazzu, takie jak repetytywność, ostinatowość, intensywny drive, motoryka, neurotyczne frazowanie. W utworze fortepian traktuję jako instrument perkusyjny, natomiast wibrafon, klarnet basowy i skrzypce „dyskutują” neurotycznymi, krótkimi frazami. W końcowej fazie utworu wprowadzam kontrast z piękną, liryczną kantyleną skrzypiec.

Leszek Kułakowski

WYKONAWCY

Zespół **Kwartludium** powstał w 2002 roku, współtworzą go Dagna Sadowska (skrzypce), Michał Górczyński (klarnet, karnet basowy), Paweł Nowicki (instrumenty perkusyjne) oraz Piotr Nowicki (fortepian). Zespół od początku swojej działalności skupia się na wykonywaniu muzyki najnowszej, stworzonej specjalnie na ten unikalny skład instrumentalny. Istotne miejsce w działalności zespołu zajmuje również współczesna muzyka improwizowana. Kwartludium w swoim repertuarze posiada kompozycje graficzne i intuitywne najwybitniejszych przedstawicieli muzyki najnowszej jak: K. Stockhausen, C. Bergstroem-Nielsen, R. Haubenstock-Ramati, C. Cardew czy D. Detoni. Kwartludium w swoim dorobku artystycznym posiada kilkadziesiąt prawykonań polskich i światowych.

Zespół występował w Stanach Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Włoszech, Belgii, Holandii, Niemczech, Danii, Finlandii, Ukrainie, Rosji i Turcji, Australii i Korei Płd.. Muzycy koncertowali m.in. na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień, Festiwalu Dialogu Czterech Kultur w Łodzi, Unsound w Krakowie i w Nowym Jorku, Ensemble Europa w Kolonii, C3 w Berlinie, Open Form Festival w Kopenhadze, Loop Festival w Brukseli, Nuove Musiche Festival w Palermo na Festiwalu Tradycji i Awangardy Muzycznej Kody w Lublinie, Musica Polonica Nova we Wrocławiu, Musica Moderna w Łodzi, Laboratorium Muzyki Współczesnej w Warszawie, Festiwalu Sztuki Multimedialnej Audio-Art i Festiwalu Muzyki Improwizowanej Ad Libitum w Warszawie, Festiwalu Dni Muzyki Nowej i Avant Days w Gdańsku.

W 2007 roku zespół Kwartludium został laureatem Programu Stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Młoda Polska”. Zespół posiada w swoim dorobku trzy płyty zrealizowane przez wydawnictwo fonograficzne DUX oraz płytę nagrałą we współpracy z Michałem Jacaszkiem pt. „Catalogue des arbres” wydaną przez brytyjską wytwórnię Touch. W kwietniu 2015 roku nakładem wytwórni Requiem Records ukazała się najnowsza płyta zespołu pt. Hammond Project nagrała wspólnie z organistą i kompozytorem Dariuszem Przybylskim. W 2009 roku Kwartludium obok 21 najciekawszych obecnie zespołów specjalizujących się w wykonawstwie muzyki współczesnej wzięło udział w prestiżowym eu-

ropejskim projekcie „Re: New Music” propagującym wyróżnionych kompozytorów europejskich. W 2012 roku zespół ponownie zaproszono do nowego europejskiego programu New Music: New Audiences, w ramach kontynuacji projektu Re: New Music.

W październiku 2015 zespół zrealizował projekt „Galicja współczesna... pięć utworów w drodze” sfinansowany przez Instytut Muzyki i Tańca w ramach programu „Kolekcje-Zamówienia kompozytorskie”. Na zamówienie Fundacji Muzyki Nowej Kwartludium powstało pięć nowych utworów, których twórcami są Aleksandra Gryka, Anna Arkushyna, Zoltan Almashi, Karol Nepelski i Jarosław Płonka. Kompozycje zostały wykonane we Lwowie, Iwano-Frankiwsku i Krakowie.

Środa, 16.11.2016, godz. 11:00

Sala S1 Akademii Muzycznej w Gdańsku

IMPREZA TOWARZYSZĄCA

WARSZTATY WYKONAWSTWA MUZYKI NOWEJ

Tadeusz Wielecki

Możliwości współczesnego kontrabasu

Środa, 16.11.2016, godz. 18:00

Sala Koncertowa Akademii Muzycznej w Gdańsku

IMPREZA TOWARZYSZĄCA

KONCERT STUDENTÓW KLAS KOMPOZYCJI A. M. W GDAŃSKU

PROGRAM:

Beniamin Baczewski – *Reed Trio No. 1*

Trio stroikowe Raatz'uchy: Paulina Dołęgowska – obój,
Edyta Baczewska – fagot, Beniamin Baczewski – klarnet

Adam Diesner – *Disturbio na skrzypce i akordeon**

Malwina Szczerba – skrzypce, Paweł Ratajek – akordeon

Wojciech Frycz – *Utwór na kwartet smyczkowy**

Sylwia Namroży – skrzypce I, Maja Andrzejewska – skrzypce II,
Klaudia Kaczmarczyk – altówka, Klaudia Naworska – wiolonczela

Piotr Jędrzejczyk – *Duetto per contrabbasso e pianoforte**

Jędrzej Kacprzyk – kontrabas, Izabela Paszkiewicz – fortepian

Szczepan Magier – *Miniatura na akordeon **

Paweł Zagańczyk – akordeon

Anna Rocławska-Musiałczyk – *A Ty...* – trzy pieśni do słów

Ernesta Brylla na mezzosopran i fortepian

Karolina Dziwniel – mezzosopran, Martyna Kułakowska – fortepian

Joanna Złotkowska – *Ty jesteś moje imię na głos solo i fortepian*

Katarzyna Marczevska – mezzosopran, Patrycjusz Lorek – fortepian

Impreza zorganizowana dzięki pomocy

Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Gdańsku

Koncert zorganizowany przez Katedrę Kompozycji Akademii Muzycznej w Gdańsku

Czwartek, 17.11.2016, godz. 17:30

Sala Jazzowa Polskiej Filharmonii Bałtyckiej

IMPREZA TOWARZYSZĄCA

Instytut Muzyki i Tańca – prezentacja programu
„Kolekcje – Zamówienia kompozytorskie” oraz serwisu
zamowieniakompozytorskie.pl

Czwartek, 17.11.2016, godz. 19:00

Sala Kameralna Polskiej Filharmonii Bałtyckiej

KONCERT FINAŁOWY

WYKONAWCY:

Łukasz Długosz – flet
Paweł Zagańczyk – akordeon
Orkiestra Sinfonietta Pomerania
Tadeusz Dixia – dyrygent

PROGRAM:

Bartosz Kowalski – *Tkaninus* (2006)
Krzysztof Olczak – *Concerto* na akordeon i orkiestrę (2013)
Paweł Hendrich – *Gnothi Seauton* (2001)
Krzysztof Olczak – *Koncert* na flet i orkiestrę (2014)

KOMPOZYTORZY

Bartosz Kowalski urodził się w 1977 roku w Warszawie. Naukę kompozycji rozpoczął w Państwowej Średniej Szkole Muzycznej w Warszawie pod kierunkiem Sławomira Czarneckiego. Następnie studiował w klasie kompozycji Mariana Borkowskiego w Akademii Muzycznej w Warszawie (dyplom z wyróżnieniem). Jest także absolwentem Podyplomowych Studiów Muzyki Filmowej, Komputerowej i Audiowizualnej w Akademii Muzycznej w Łodzi, podczas których kształcił się pod kierunkiem m.in. Krzesimira Dębskiego, Zygmunta Koniecznego, Krzysztofa Knittla, Macieja Zielińskiego oraz Włodka Pawlika. Swoje umiejętności doskonalił podczas warsztatów w Musikhochschule Stuttgart prowadzonych przez Matiasa Hermana i Marka Chołoniewskiego. W 2002 uczestniczył w Międzynarodowym Seminarium Przedstawicieli Katedr Kompozycji Wyższych Uczelni Muzycznych Krajów Europy Centralnej. W 2010 roku uzyskał tytuł doktora sztuk muzycznych. Obecnie pracuje jako adiunkt na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie.

Jest laureatem wielu konkursów kompozytorskich: w 1996 otrzymał wyróżnienie w Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim dla Młodzieży Szkół Średnich w Tarnowie, w 1997 – Grand Prix, Rydwan Apollina oraz stypendium zagraniczne u Matiasa Hermana w Musikhochschule Stuttgart w V Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim dla Szkół Średnich im. Andrzeja Krzanowskiego oraz II nagrodę (pierwszej nie przyznano) w V Ogólnopolskim Młodzieżowym Konkursie Kompozytorskim w Tarnowie; w 1998 – II nagrodę (pierwszej nie przyznano) w III Konkursie Młodych Kompozytorów „Musica Sacra” oraz III nagrodę w Konkursie Młodych Kompozytorów w Tarnowie; w 1999 – I nagrodę (ex aequo) w 41 Konkursie Młodych Kompozytorów im. Tadeusza Bairda; w 2000 – I nagrodę (ex aequo) w V Konkursie Młodych Kompozytorów „Musica Sacra”; w 2001 – I nagrodę (ex aequo) w 43 Konkursie Młodych Kompozytorów im. Tadeusza Bairda oraz I nagrodę w VI Konkursie Młodych Kompozytorów „Musica Sacra”; w 2002 – IV nagrodę w VIII Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim im. Kazimierza Serockiego oraz I nagrodę w I Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim dla Studentów Akademii Muzycznych; w 2004 – I nagrodę na

Konkursie Młodych Kompozytorów im. Tadeusza Bairda; w 2005 – I nagrodę w Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim „Musica Sacra”; w 2006 – I nagrodę na Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim im. Grzegorza Fitelberga w Katowicach. Jego *Symfonia okręgów* (*Symphony of the Circles*) została zakwalifikowana przez międzynarodowe jury w Zagrzebiu do wykonania na Światowych Dniach Muzyki „Chorwacja 2005”. W roku 2007 otrzymał II nagrodę w Konkursie Kompozytorskim im. Karola Szymanowskiego organizowanym z okazji 90-lecia Stowarzyszenia Autorów ZAiKS, w 2010 – I nagrodę w Konkursie Kompozytorskim im. Wandy Landowskiej, w 2012 – I nagrodę w Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim Krzysztofa Pendereckiego „Arboretum” za oraz I nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim „Musica Sacra”. Dwukrotnie otrzymał stypendia Ministra Kultury i Sztuki (1997 i 2006), w roku 2005 otrzymał stypendium Funduszu Popierania Twórczości Stowarzyszenia Autorów ZAiKS, a w sezonie 2012/2013 był kompozytorem-rezydentem Filharmonii Świętokrzyskiej. Jest autorem blisko stu kompozycji, wśród których znaczącą liczbę stanowią utwory symfoniczne, orkiestrowe, chóralne i kameralne. Jako instrumentalista improwizujący (trąbka, kornet, waltornia, flety proste, fortepian, gitary, instrumenty elektroniczne) bierze udział w licznych koncertach, warsztatach i happeningach. Jest związany z zespołem muzyki improwizowanej „Sonofrenia”. Tworzy również muzykę elektroniczną i filmową, ma w swym dorobku także szereg aranżacji i instrumentacji dzieł zarówno muzyki poważnej, jak i rozrywkowej.

*

Tkaninus (tytuł jest neologizmem własnego autorstwa) – to utwór o charakterze stale rozwijającej się tkaniny brzmieniowej, w której powstają coraz to nowe obrazy muzyczne. Pomimo różnorodności przebiegu utworu w czasie łączy je wspólny materiał motywiczno-interwałowy. Prawykonanie utworu odbyło się w Studio Koncertowym Polskiego Radia w Warszawie podczas Jubileuszowego koncertu Festiwalu „Uczniowskie Forum Muzyczne” 2006. Utwór wykonał zespół Forum Ensemble, a dyrygował Miłosz Bembinow.

Bartosz Kowalski

Krzysztof Olczak, ur. w 1956 roku w Łodzi, studia muzyczne odbył na Wydziale Instrumentalnym Akademii Muzycznej w Warszawie (dzisiejszy Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina) pod kierunkiem Lecha Puchnowskiego (akordeon), a następnie w Akademii Muzycznej w Gdańsku u Eugeniusza Głowskiego (kompozycja – dyplom z wyróżnieniem). Jest laureatem konkursów akordeonowych i kompozytorskich, m.in. Międzynarodowego Konkursu Akordeonowego w Auckland (1980, brązowy medal); Konkursu Kompozytorskiego Premio Citta di Castelfidardo (1984 – I i II nagroda oraz 1988 – II nagroda), Ogólnopolskiego Konkursu Kompozycji Akordeonowych (1985 – I nagroda), Ogólnopolskiego Konkursu Kompozytorskiego Gdańsk 1992 i in. Za działalność artystyczną i dydaktyczną otrzymał szereg nagród i wyróżnień, jak np. Nagrodę Artystyczną Młodych im. S. Wyspiańskiego – 1989, Nagrodę Ministra Kultury i Sztuki – 1993, Nagrodę Indywidualną Centrum Edukacji Artystycznej – 1992 i 1998. Krzysztof Olczak występuje również jako akordeonista, solista i kameralista, koncertując w Polsce i wielu krajach Europy (Austria, Estonia, Finlandia, Hiszpania, Islandia, Niemcy, Norwegia, Rosja, Słowacja, Szwecja, Włochy) oraz w Iranie i USA. Jego kompozycje były wykonywane na szeregu festiwalu muzyki współczesnej, jak: Musik Biennale – Berlin, Internationale Studienwoche – Bonn, Blue Lake Festival – Lappeenranta, Varna Summer, Scrivi e Suona – Kraków, Musica Polonica Nova – Wrocław, Poznańska Wiosna Muzyczna, Warszawska Jesień, Gdańskie Spotkania Młodych Kompozytorów „DROGA” i in. Dokonał również wielu nagrań. Od 1979 roku jest związany zawodowo z Akademią Muzyczną w Gdańsku, aktualnie jako profesor klasy akordeonu i klasy kompozycji.

*

Concerto na akordeon i orkiestrę jest dedykowane prof. Lechowi Puchnowskiemu. Wersja na orkiestrę symfoniczną powstała w Gdańsku w roku 1989. Premiera odbyła się w 1993 roku siłami gdańskich filharmoników. Kolejne wykonania to: Filharmonia Lubelska (1993), Filharmonia Śląska (1994), The Connecticut Virtuosi Chamber Orchestra – New Britain, USA (2003), po nownie Filharmonia Bałtycka – na otwarcie Ogólnopolskiego Konkursu Akordeonowego (2005), Klingenthal, Niemcy (2014). Aktualna wersja na orkiestrę kameralną (2013) powstała z myślą o wykonaniu przez orkiestrę „Pomerania”.

Krzysztof Olczak

Koncert na flet i orkiestrę dedykowany jest gdańskiej flecistce Dorocie Pawlus i pochodzi z roku 2014. Powstał w ramach programu „Kolekcje – Zamówienia kompozytorskie” realizowanego przez Instytut Muzyki i Tańca. Prawykonanie miało miejsce w Gdańsku listopadzie 2014 roku. Koncert został opublikowany przez wydawnictwo Akademii Muzycznej w Gdańsku w roku 2015.

Krzysztof Olczak

Paweł Hendrich urodził się w 1979 roku we Wrocławiu. W roku 1998 podjął naukę kompozycji u Jerzego Filca. Ukończył studia magisterskie na Wydziale Inżynieryjno-Ekonomicznym Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Jest także absolwentem Wydziału Kompozycji, Dyrygentury, Teorii Muzyki i Muzykoterapii Akademii Muzycznej we Wrocławiu w klasie kompozycji Grażyny Pstrokońskiej-Nawratil (dyplom z wyróżnieniem). Na przełomie 2005 i 2006 przebywał w Hochschule für Musik w Kolonii w ramach programu stypendialnego Socrates-Erasmus, gdzie studiował kompozycję w klasie Yorka Höllera. W roku 2007 został objęty przez Europejskie Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego 4-letnim Programem Promocji 13 Kompozytorów. Od roku 2008 jest zatrudniony w Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu (obecnie jako adiunkt). W roku 2012 otrzymał stopień doktora w dziedzinie sztuki muzycznej. Utwory Pawła Hendricha były wykonywane m.in. na festiwalu „Warszawska Jesień”, festiwalach „Musica Polonica Nova” i „Musica Electronica Nova” we Wrocławiu, „Festiwalu Prawykonaw” w Katowicach, festiwalu „Audio Art” w Warszawie i w Krakowie, „Musica Viva” w Monachium, „Rudens Kammernūzikas Festivāls” w Rydze, „Suså Festival” w Næstved (Dania), „Rudersdal Sommerkonserter” w Hørsholm (Dania), festiwalu „Światowe Dni Muzyki” we Wrocławiu, „University of Louisville New Music Festival” (USA), „24. Portrety kompozytorów” w Warszawie, „Poznańska Wiosna Muzyczna” oraz na koncertach w Niemczech, Austrii, Szwecji, Hiszpanii, Czechach, Turcji, Stanach Zjednoczonych, Chinach, na Węgrzech, Słowacji, Malcie, Litwie, Łotwie i w Estonii. Kompozycje Pawła Hendricha były zamawiane m.in. przez: Międzynarodowy Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska

Jesień” (Ensemble Musikfabrik), Deutschlandfunk (Kwartludium), Goethe-Institut (Ensemble Modern), Miasto Wrocław (NOSPR), Instytut Polski w Madrycie (Plural Ensemble), Instytut Muzyki i Tańca, Orkiestrę Muzyki Nowej, The Forbidden City Chamber Orchestra, Narodowe Forum Muzyki (Lutosławski Quartet, LutosAir Quintet), Stowarzyszenie Autorów ZAiKS, Związek Kompozytorów Polskich (Pablostrom, Orkest de Ereprijs). W roku 2010 nakładem wydawnictwa DUX ukazała się monograficzna płyta Pawła Hendricha pt. „Chamber Works”. W sezonie artystycznym 2016/2017 Paweł Hendrich pełni funkcję kompozytora-rezydenta Orkiestry Muzyki Nowej.

Utwór *Gnothi seauton* powstał pod koniec mojej nauki w średniej szkole muzycznej. Został napisany jako kompozycja konkursowa pod kierunkiem Jerzego Filca. Jemu też jest dedykowana. Otrzymał Grand Prix oraz nagrodę fundacji im. Józefa Elsnera na Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim w Warszawie w roku 2002. Tytuł kompozycji oznacza „poznaj samego siebie” i był „drogowskazem” dla moich wczesnych muzycznych poszukiwań.

Paweł Hendrich

WYKONAWCY

Łukasz Długosz, uznany przez krytyków za jednego z najwybitniejszych flecistów, jest absolwentem Hochschule für Musik und Theater w Monachium, Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse w Paryżu oraz Yale University w New Haven.

Jest zwycięzcą wielu prestiżowych konkursów międzynarodowych, m.in. w Paryżu, Monachium, Odense, Viggiano. Koncertuje jako solista i kameralista w Europie, Azji i USA. Współpracuje z wieloma renomowanymi orkiestrami europejskimi. Występował m.in. w Carnegie Hall w Nowym Yorku, w Musikverein-Goldener Saal we Wiedniu, Konzerthaus we Wiedniu, Konzerthaus w Berlinie, Filharmonii Monachijskiej Gasteig-Carl-Orff-Saal, Herkulessaal w Monachium, Gewandhaus w Lipsku. Grał pod batutą takich gwiazd jak Zubin Mehta, James Levin, Krzysztof Penderecki, Jacek Kasprzyk, Agnieszka Duczmal, Helmuth Rilling, Jerzy Maksymiuk.

Był wielokrotnie zapraszany do wykonania koncertu fletowego Krzysztofa Pendereckiego pod batutą kompozytora, z którym nagrał płytę w 2014 roku.

Artysta dokonał wielu nagrań archiwalnych, radiowych i telewizyjnych oraz CD w kraju i za granicą, które zostały bardzo wysoko ocenione przez krytykę polską i europejską.

Wielu wybitnych współczesnych kompozytorów dedykowało artyście swoje utwory, m.in. Enjott Schneider, Michael Colina, Harald Genzmer, Kaja Sariaho, Paweł Mykietyn, Grażyna Pstrokońska-Nawratil, Piotr Moss. Jego koncerty były wielokrotnie transmitowane przez najważniejsze stacje radiowe, takie jak BBC Radio 3, SWR, BR4, Deutschlandradio Kultur, Polskie Radio PR2, NDR, Radio France, RMF Classic. Jest jurorem międzynarodowych konkursów fletowych. Prowadzi kursy mistrzowskie w Europie i Azji.

Za wybitne osiągnięcia otrzymał szereg prestiżowych nagród i nominacji m.in. Medal Gloria Artis, *Gasteig-Musikpreis*, Nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, *Zeit-Preis*, *Deutsche Stiftung Musikleben*, Paszporty Polityki i Gwarancje Kultury.

Narodowy Bank Polski sfinansował film telewizyjny o artyście, który był pokazywany na antenie TVP1 i TV Polonia. Artysta nagrał wiele albumów płytowych, m.in. dla wytwórni Sony, Naxos, Fleur de Son Classic. W styczniu 2010 roku zadebiutował z London Symphony Orchestra, z którą następnie nagrał płytę z koncertem Michaela Colina. W 2015 oraz 2016 roku otrzymał prestiżową nagrodę fonograficzną International Classical Music Award (ICMA).

Paweł Zagańczyk ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku w klasie akordeonu prof. Krzysztofa Olczaka. Obecnie pełni funkcję adiunkta w tejże uczelni. Jest laureatem ponad dwudziestu konkursów akordeonowych. Występował na Litwie, w Austrii, Chorwacji, Estonii, Finlandii, Słowacji, Niemczech, Szwecji, Szwajcarii, Ukrainie, Wielkiej Brytanii i Chorwacji. Wykonawstwo Pawła Zagańczyka cechuje umiejętność odnalezienia się w wielu stylach i gatunkach muzycznych. Współpracuje z jazzmanem – saksofonistą Adamem Wendtem, czego owocem jest płyta zatytułowana „Acoustic Travel”. Z kwartetem Zagan Acoustic, którego jest założycielem, wykonuje muzykę

improwizowaną, będącą fuzją muzyki folkowej, jazzowej oraz poważnej. Wśród dyrygentów, z którymi występował artysta, są Michał Nesterowicz, Maja Metelska, Jerzy Maksymiuk, Bohdan Jaromłowicz, Zygmunt Rychert, Janusz Przybylski, Wojciech Rajski, Szymon Morus, Ariel Ludwiczak, Tadeusz Dix. W swoim dorobku ma wiele prawykonań utworów współczesnych kompozytorów, takich jak Krzesimir Dębski, Mikołaj Majkusiak, Krzysztof Olczak, Cezary Paciorek, Gerhard Stäbler, Zygmunt Krauze, Paweł Sławiński czy Marek Czerniewicz. Jego wychowankowie odnoszą sukcesy w konkursach ogólnopolskich i międzynarodowych. Jest również wykładowcą na warsztatach akordeonowych w Seili (Finlandia) oraz Wejherowie (Polska). Paweł Zagańczyk znany jest również jako animator życia muzycznego. Organizuje m.in. Gdańską Sztukę Interpretacji Muzyki Akordeonowej, której IX edycja odbędzie się w grudniu 2016 roku. W ostatnim czasie nagrał solową płytę „Tango”, ukazującą ten gatunek w twórczości różnych kompozytorów. Napisał także pracę doktorską, która przedstawia m.in. historię tanga. Paweł Zagańczyk koncertuje też na bandoneonie z niemieckiej manufaktury Uwe Hartenhauera. Wśród ważnych nagród, które muzyk otrzymał za swoją działalność artystyczną należy wymienić Pomorską Nadzieję Artystyczną przyznaną przez Marszałka Województwa Pomorskiego, Nagrodę Prezydenta Miasta Gdańska dla Młodych Twórców w Dziedzinie Kultury, oraz stypendia: Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Marszałka Województwa Pomorskiego, Prezydenta Miasta Gdańska, Akademii Rozwoju Filantropii w Polsce.

Tadeusz Dix – p. s. 24

Orkiestra „Sinfonietta Pomerania” – p. s. 27

Indeks kompozytorów

Alczewski Grigorij	60	Magier Szczepan	91
Almashi Zoltan	83	Mäntyjärvi Jaakko	18
Bacewicz Grażyna	37	Mądrawski Jerzy	31
Barwinski Vasyl	62	Mellnäs Arne	17
Biłasz Ołeksandr	66	Murto Matti	32
Blecharz Wojciech	50	Nikiel Jakub	39
Cieślík Kamil	29	Olczak Krzysztof	95
Czerniewicz Marek	49	Penderecki Krzysztof	45
Diesner Adam	91	Płonka Jarosław	82
Dixa Tadeusz	24	Rocławska-Musiałczyk Anna	91
Domagała Jacek	74	Rubbert Rainer	74
Dziadek Andrzej	14	Sabadasz Stiepan	67
Filc Bogdana	63	Sadło Paulina	67
Frycz Wojciech	91	Sanders Arne	84
Górecki Mikołaj	39	Sandström Jan	17
Helbig Sven	16	Seither Charlotte	77
Hendrich Paweł	96	Silvestrov Valentin	63
Hubarenko Irina	61	Skoryk Mirosław	66
Jackson Gabriel	11	Stroope Randall	15
Jędrzejczyk Piotr	91	Tramin Samuel	
Kaczorowski Sławomir	12	(właśc. Schneuing Martin)	78
Koliada Mykoła	66	Valpola Heikki	28
Kołessa Mykoła	68	Whitacre Eric	11
Kowalska-Lasoń Justyna	74	Wielecki Tadeusz	81
Kowalski Bartosz	93	Woś Łukasz	30
Kułakowski Leszek	86	Zamuszko Sławomir	23
Latoszynski Borys	60	Zapf Helmut	75
Lutosławski Witold	47	Złotkowska Joanna	91
Lysight Michel	52		

egzemplarz bezpłatny

ORGANIZATOR:

fundacja
sinfonietta
pomerania

WWW.SINFONIETTA-POMERANIA.PL

PARTNERZY:

B Polska Filharmonia Bałtycka
Im. Fryderyka Chopina w Gdańsku

Institucje Kultury Samorządu Województwa Pomorskiego

Partner strategiczny NCK
LOTOS

MECENASI:

Dofinansowano ze środków
Miasta Gdańska

SAMORZĄD
WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Projekt dofinansowany przez
Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego
ze środków na działalność statutową
Wydziału Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki
Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku

Akademia Muzyczna
im. Stanisława Moniuszki
w Gdańsku

PATRONI MEDIALNI:

